

BAN PHƯỚC LÀNH ĐẾN THẾ GIỚI TUYỆT VỜI NÀY!

LỜI
THÁCH ĐẤU
DÀNH CHO
NĂNG LỊCH

Natsume
Akatsuki

Minh họa
Kurone
Mishima

LỜI
THÁCH ĐẤU
DÀNH CHO
NÀNG LỊCH

BAN PHƯỚC
LÀNH ĐẾN 13
THẾ GIỚI
TUYỆT VỜI
NÀY!

KONOSUBA: GOD'S BLESSING ON THIS WONDERFUL WORLD ON THIS 13

The Lich's Proposal

CONTENTS

Prologue

Chapter 1

God's Blessing on This Meeting with a Treasure Island!

Chapter 2

Divine Punishment for This Harem Protagonist!

Chapter 3

Salvation for This Stalking Victim!

Chapter 4

A Goddess's Cheerleading for This Man's Man!

Chapter 5

The Impact of True Love for This Lich!

Epilogue

Afterword

**KONOSUBA:
GOD'S BLESSING**
ON THIS
WONDERFUL WORLD!
The Lich's Proposal

13

NATSUME AKATSUKI

ILLUSTRATION BY
KURONE MISHIMA

**YEN
ON**
NEW YORK

Characters

Aqua

Job Arch-priest

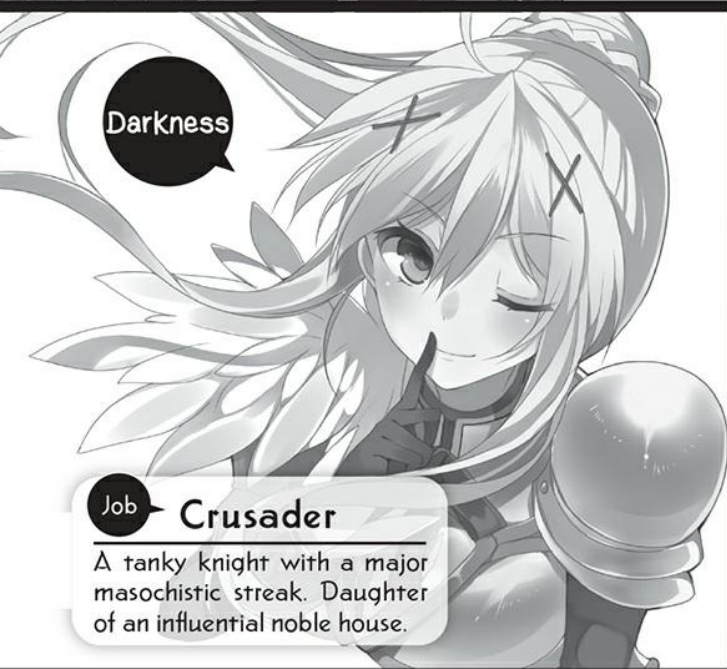
An untamable goddess of water. Specialty: party tricks.

Kazuma Satou

Job Adventurer

Our NEET protagonist. His Luck is his only decent trait.

Darkness

Job Crusader

A tanky knight with a major masochistic streak. Daughter of an influential noble house.

Megumin

Job Arch-wizard

Genius of the Crimson Magic Clan. Not interested in anything except explosion magic.

Chomusuke

Emperor Zel

Vanir

A powerful demon of unknown age. Helps out in Wiz's shop.

Wiz

Runs the magic-item shop in Axel. A Lich but also a pacifist.

Tập 13

Lời thách đấu dành cho nàng Lich

Mục lục

Mở đầu	9
Chương 1: Ban phước lành cho cuộc gặp gỡ với hòn đảo châu báu này!.....	11
Phần 1.....	11
Phần 2.....	16
Phần 3.....	29
Phần 4.....	47
Chương 2: Hãy giáng thiên phạt lên tên chủ nhân của dàn Harem này!.....	60
Phần 1.....	60
Phần 2.....	72
Phần 3.....	80
Phần 4.....	85
Phần 5.....	92
Phần 6.....	102

Chương 3: Ban tặng sự hỗ trợ cho nạn nhân của việc bị bám đuôi này!.....	112
Phần 1.....	112
Phần 2.....	121
Phần 3.....	132
Phần 4.....	142
Phần 5.....	153
Chương 4: Ban tặng lời chúc phúc của nữ thần cho tên phàm nhân này!.....	159
Phần 1.....	159
Phần 2.....	167
Phần 3.....	171
Phần 4.....	177
Phần 5.....	184
Phần 6.....	188
Phần 7.....	191
Chương 5: Tình yêu chân thành dành cho nàng Lich	201
Phần 1.....	201
Phần 2.....	204
Phần 3.....	211
Phần 4.....	215
Phần 5.....	219

Phần 6.....	233
Chương kết	247
Lời bạt.....	254
Ngoại truyện 1: Vật phẩm ma thuật thật sự	257
Ngoại truyện 2: Mặt trăng mùa đông là... ..	263
Ngoại truyện 3: Cái gói đùi của bà chủ giả mạo!	269

Mở đầu

Tại một cửa hàng ma thuật khiêm tốn, nằm gọn trong một con hẻm của Axel. Những tiếng hỗn loạn thông thường có thể được nghe thấy.

“Này bà chủ, với kỹ năng hiếm hoi có thể mang về những vật phẩm rác rưởi. Sao cô không thử giải thích cho ta, tại sao cái thứ rác rưởi này lại nằm ngay trước mặt chúng ta?”

“Nói kỹ năng của tôi là hiếm hoi... Tôi vẫn sẽ mua món này kể cả khi anh khen tôi, Vanir-san.”

“Ta không có khen cô, cô là một bà chủ vô dụng! Chỉ việc nói cho ta biết điểm tốt của cái sản phẩm này!”

Sau khi bị giật mình bởi cơn nóng giận phát ra từ Vanir, Wiz đưa ra một con thú nhồi bông.

“Sản phẩm tôi mua lần này là những con thú nhồi bông. Đương nhiên nó không chỉ là một món đồ chơi dễ thương. Xem đây! Nó là một vật phẩm tuyệt vời sẽ tự đi theo chủ nhân của nó sau khi được đăng ký! Bằng việc đưa nó cho bọn trẻ, chúng ta sẽ không bao giờ phải lo lắng về việc chúng đi lạc thêm một lần nào nữa!”

“Ta hiểu rồi. Nói cho ta nghe, Mặt trái của nó chính xác là gì?”

“Đã rõ! Nó sẽ luôn luôn đi theo chủ nhân của mình kể cả khi bọn chúng không hề đi lạc, nên tôi nghĩ, có thể bọn trẻ sẽ khóc khi mà chúng thức dậy vào nửa đêm để đi vệ sinh.”

Nghe thấy điều đó, Vanir âm thầm gạch bỏ tờ giấy mua hàng.

“Vanir-san! Anh thực sự muốn từ bỏ những đứa trẻ đi lạc trên thế giới này sao!?”

“Cô thật sự muốn nghe tiếng khóc của bọn trẻ đến như vậy à?”

Đó là cảnh tượng thường ngày chào đón chúng tôi khi chúng tôi mở cánh cửa của cửa hàng vật phẩm ma thuật.

Sau khi mắng Wiz, Vanir để ý đến lối vào và chào mừng chúng tôi với một nụ cười rộng mở.

Một bông hoa nhỏ xuất hiện trước mặt Wiz.

Người tặng nó cho cô ấy chính là Sylphina.

Cô bé là người đã được những Mạo Hiểm Giả, cùng với một số người trong thành phố, tập trung lại để giúp đỡ cho cô bé vài ngày trước.

“Onee-san, Cảm ơn rất nhiều về việc chị đã giúp em mấy hôm trước.”

Wiz khụy xuống để mặt đối mặt với cô bé đang mỉm cười rụt rè với một nụ cười dịu dàng.

“Đây là cửa hàng vật phẩm ma thuật Wiz. Nó có đầy những mặt hàng hữu ích khác nhau. Nếu như một lần nữa em cảm thấy không khỏe, hoặc gặp vấn đề gì khác... Xin cứ thoải mái mà ghé qua bất kì lúc nào.”

Chương 1:

Ban phước lành cho cuộc gặp gỡ với hòn đảo châu báu này!

Phần 1

Những giọng nói xác xược có thể nghe thấy từ Guil Mạo Hiểm Giả.

“Mommy!”

“Mấy người nghĩ là mình có thể trêu chọc giới quý tộc và rồi họ chỉ có thể bỏ qua sao? Đứng lại ngay đó! Tôi sẽ giết hết mấy người!”

Khuôn mặt cô ấy đang đỏ chót, Darkness vung nắm đấm vào tên Mạo Hiểm Giả đã hét ‘Mommy’ với cô ấy, tên đó dễ dàng né được cú móc và tiếp tục việc giả vờ của mình.

“Mommy, tại sao mẹ lại giận? Con đói rồi mẹ ơi! Cho con bú-Gaaah!”

Việc chọc ghẹo của hắn ta bị ngăn lại bởi vì Darkness đã siết cổ hắn ta, làm cho hắn kêu lên tiếng quắc như một con gà.

Darkness tức đến muốn vỡ mạch máu, nở một nụ cười sau khi giữ được tên Mạo Hiểm Giả.

Ngay sau đó,

“Coi nào, Darkness, hành xử bạo lực trong bữa tiệc là sai phép tắc đấy, cô biết không? Nhìn xem, mọi người đang vui vẻ. Việc đọc bầu không khí khó đến vậy à?”

Nhìn thấy Aqua đang hành động rất tao nhã, Darkness thả tên Mạo Hiểm Giả đã chọc cô nãy giờ xuống dưới chân cô.

“A-Aqua đang bảo tôi đọc bầu không khí...”

Có vẻ như cô ấy nhận được một cú sốc khá lớn từ việc đó.

Một nữ Mạo Hiểm Giả tiến đến chỗ cô ấy cùng với một nụ cười toe toét đang ở trên khuôn mặt.

“Mommy! Con cần mẹ giúp thu thập nguyên liệu để chữa bệnh cho con, vậy nên ngực- ah, chờ đã, ow ow ow ow!”

Người phụ nữ vốn đang trêu ghẹo Darkness đột nhiên thét lên khi Darkness nắm lấy bộ ngực của cô ta.

“Nếu cô thích ngực đến như vậy, sao không dùng cái của cô đi!? Đây, tôi sẽ vất nó cho cô!”

“Dừng lại! Lalatina-chan, dừng lại! Cô đang xé nó ra đấy!”

Chưa được bao lâu kể từ lúc con gái của Darkness- ý tôi nói là, em họ của cô bị bệnh mà chúng tôi đã phải vật lộn để thu thập những thành phần cho việc chữa trị của cô bé.

Tác dụng của thuốc thật đáng kinh ngạc, cô bé gần như hồi phục ngay lập tức và đủ khỏe để cùng chúng tôi đi dã ngoại. Bây giờ, cô bé đã hồi phục gần như hoàn toàn để tiếp tục việc đi học, và mỗi ngày đều có thể đi bộ từ nhà Darkness đến trường.

Sau lần đó, Sylphina đã nói là cô bé muốn cảm ơn tất cả những Mạo Hiểm Giả đã giúp đỡ mình.

Nhìn thấy Darkness mang Sylphina đến Guild, một trong những Mạo Hiểm Giả đề nghị tổ chức một bữa tiệc mừng, và đây là kết quả của việc đó.

“Có một đứa trẻ đang ở đây, nên mấy người hãy ngừng việc hét lên ngực này ngực nọ ngay đi! Tâm trạng của Megumin sẽ trở nên tồi tệ, vậy nên hãy ngừng việc nói về ngực ngay đi!

“Chị là người đã nói điều đó nhiều nhất đấy, Aqua! Và em không có ở trong tâm trạng xấu, đừng có nói cái kiểu em có những cảm xúc phức tạp về ngực của mình!”

Cả Guild hiện tại đã gần như hoàn toàn chuyển thành sảnh tiệc, nó tràn ngập tiếng tụng tụng và chúc mừng cho việc hồi phục của Sylphina.

Và ở trung tâm của tất cả mọi thứ, đương nhiên là...

“C-Cảm ơn tất cả mọi người rất nhiều. Em đã được hồi phục nhờ vào các vị...”

Sylphina nói bằng một giọng nhỏ nhẹ, với một chút xấu hổ và khuôn mặt đỏ chót nhưng vẫn nở ra một nụ cười.

Nghe thấy những lời cảm ơn của cô bé, những Mạo Hiểm Giả lại tụng tụng thêm lần nữa.

“Đúng vậy, lần này Darkness đi, nên hãy uống đến khi nào gục mới thôi! Tôi hiện đang khá vui nên giờ tôi sẽ cho mọi người thấy một màn biểu diễn đặc biệt!”

“Uuu, tôi cảm giác như gần đây kiểu gì tôi cũng sẽ bị chọc ghẹo bất cứ khi nào tôi đến Guild Mạo Hiểm Giả... Chỉ là, tạo sao cuối cùng mọi việc lại trở nên như thế này...?”

Đến thời điểm này, Darkness đã hoàn toàn bị vây quanh bởi một đám Mạo Hiểm Giả xay xìn liên tục hô lên ‘ngực,ngực,ngực’.

Nhìn thấy Darkness ôm đầu vì xấu hổ, tôi bước lên trước mặt cô ấy.

“Được rồi, ngừng ngay đi!”

“Ka-Kazuma...”

Toàn bộ Guild trở nên im lặng sau tiếng hét của tôi.

Cảm thấy ánh mắt mong đợi từ Darkness ở phía sau lưng tôi, Tôi nâng cao giọng của mình và lớn tiếng khẳng định,

“Bộ ngực của cô ấy thuộc về tôi!”

“Tôi sẽ giết anh!”

Darkness tiến tới siết cổ tôi.

Và một Sylphina khỏe mạnh đang mỉm cười khi cô bé nhìn thấy cảnh này.

Phần 2

–Tên của tôi là Satou Kazuma

Cuộc sống của tôi sau này khá là yên ổn.

Nghĩ lại, tôi đồng ý với việc đi đến thế giới này bởi vì tôi ngưỡng mộ những Mạo Hiểm Giả của thế giới giả tưởng, nhưng đến tận lúc này tôi chưa từng thực hiện một nhiệm vụ nào giống như một Mạo Hiểm Giả.

Nhưng chỉ mới hôm trước, tôi đã hoàn thành một nhiệm vụ thực sự đúng nghĩa để cứu một bé gái bị bệnh.

Tôi đã đối diện với nhiều kẻ thù mạnh mẽ, cứu được cô bé, và đạt được cái kết hạnh phúc nơi tôi có thể sống một cách thoải mái với bạn bè mình.

Nó không phải là một cách tệ để kết thúc việc làm Mạo Hiểm Giả của một tên hikikomori nào đó...

Đúng vậy, bây giờ là lúc cho một tên anh hùng thật sự, kẻ nhận được một năng lực mạnh mẽ tham gia vào.

Tôi không phải nhân vật chính trong một câu chuyện giả tưởng.

Tôi nên dành cuộc đời còn lại của mình để sống trong an nhàn và cầu nguyện cho hòa bình thế giới.

Và như vậy....

.

.

“Đúng vậy, làm ơn đóng dấu ở đây. Cảm ơn ngài rất nhiều! Trong tương lai chúng tôi sẽ còn nhận được thêm nhiều nguyên liệu thượng hạng, đến lúc đó xin hãy gọi cho chúng tôi lần nữa. Cảm ơn ngài vì đã ủng hộ!”

“Ah, cảm ơn! Tôi sẽ sớm gọi anh lần nữa!”

Tôi ước được sống một cuộc sống sang trọng và thành đạt như một tên giàu có.

“...Nói đi, Kazuma, chính xác là anh đã đặt cái gì?”

“Thứ này? Hehe, hãy chuẩn bị kinh ngạc đi! Thứ này chính là thịt rồng nổi tiếng đấy!”

Vào ngày hôm đó.

Sau khi nhận được một gói hàng thì người bán rong chuyên bán những nguyên liệu thượng hạng, tôi tự hào giơ nó lên trên đầu và khoe với Darkness.

“Thịt rồng!? Anh lại phung phí tiền bạc à!?”

Như cái tên của nó, đó là thịt của một con rồng, con quái vật mạnh mẽ nhất. Nó là nguyên liệu thượng đẳng được cho là có thể nâng cao chỉ số của người nào hấp thụ nó.

“Im đi, đồ quý tộc nghèo kiệt xác! Cô còn không biết tí gì về nền kinh tế!”

“Eh?”

Darkness rên lên một tiếng kinh ngạc khi tôi chỉ ngón tay vào cô ta.

“Nghe đây, Darkness, một người có thể dễ dàng kiếm được một số tiền lớn như tôi, cần phải liên tục tiêu số tiền đó thay vì đơn giản là giữ khư khư nó. Nếu quá nhiều tiền giàu có chỉ giữ khư khư tiền của mình. Nó sẽ làm trì trệ nền kinh tế. những gì tôi làm bây giờ là một hành động từ thiện đáng khen ngợi.”

Thông tin của tôi chắc chắn là chính xác.

Sau cùng thì tôi đã xem nó trên ti vi mà.

“Là-là vậy sao? Tôi được dạy phải biết tự đứng lên bằng đôi chân của mình, vì vậy tôi không thường xuyên phung phí vào những thứ xa xỉ...”

Darkness trưng ra một biểu hiện dao động trên khuôn mặt và tôi giơ ngón tay lên và lắc qua lắc lại trước mặt cô ta.

“Cô thật sự rất ngu ngốc. Có một lý do chính đáng cho bọn quý tộc ném tiền vào những bữa tiệc xa hoa, cô biết không? Khi người giàu tiêu tiền, những dân thường trong thành phố sẽ có tiền. Khi dân thường có tiền, tự nhiên thương nhân sẽ chạy đến để kiếm lời. Khi thành phố có nhiều thương nhân hơn, cuộc sống trong thành phố sẽ

trở nên nhộn nhịp và thoải mái hơn. Khi mà những tin đồn như vậy lan ra, những cư dân mới sẽ bị thu hút và chuyển đến đây để sinh sống, và khi số hộ dân trong thành phố tăng lên, đương nhiên tiền thuế mà quý tộc nhận được sẽ cao lên.”

“Cái g... C-có phải đó là cách mọi thứ hoạt động!?”

Có vẻ như Darkness đang cảm thấy ấn tượng sau khi nghe lời giải thích của tôi.

Tôi chỉ ngẫu nhiên nói ra mấy lời đó để biện hộ cho cái kiểu cư xử ‘bây giờ tôi là một người giàu có’ thôi. Nó có thật sự ổn không khi mà một tiểu thư quý tộc lại cả tin như vậy?

“Đó là lý do vì sao mà hiện tại tôi đang sống một cuộc sống xa hoa. Cộng thêm, tôi được nghe là ăn thịt rồng sẽ gia tăng chỉ số của mình. Gần đây chỉ số của tôi không tăng được bao nhiêu kể cả sau khi tôi lên level từ việc ăn những nguyên liệu chất lượng cao. Tôi chỉ sử dụng tài sản của mình cho việc tăng cao sức mạnh để chuẩn bị cho những trận chiến sắp tới với những Quý Tướng.”

“Ka-Kazuma... anh còn nghĩ xa đến như vậy sao... nếu là vậy, tôi sẽ dùng quỹ của gia tộc để mua thịt rồng cho anh.”

Con nhỏ này đúng là dễ dụ.

Cái cách mà cô tin tưởng vào ý kiến của mấy tên nghiệp dư một cách dễ dàng cũng khiến tôi không thoải mái, cô biết không?

“C-Chà, chúng ta không nên làm đến mức như vậy. Và, cô biết đấy, ăn thịt rồng mỗi ngày sẽ gây ngứa, nên chúng ta không cần mua nó

mỗi ngày. Chỉ là tôi đã nghe nó là một nguyên liệu thượng đẳng, nên tôi đã mua về để ăn thử...”

“Tôi đã không mong đợi là anh sẽ đủ dũng cảm để sẵn sàng ăn cái thứ thịt rồng vừa cứng vừa thối đó để trở nên mạnh mẽ... tôi thật sự đã đánh giá sai anh. Tôi không thích ăn thịt rồng cho lắm bởi vì nó rất tởm, nhưng... nó sẽ ổn thôi. Thứ này dùng để nâng cao sức mạnh của chúng ta khi là một Mạo Hiểm Giả, nên tôi nghĩ cha sẽ hiểu được nó.”

Eh?

“Nè, thịt rồng thật sự rất cứng và thối sao? Nó là một nguyên liệu cao cấp phải không? nếu vậy thì nó phải rất ngon chứ đúng không?”

“Rồng là loài quái vật mạnh mẽ nhất trong tất cả các loại quái vật. Cơ thể bọn chúng chỉ toàn là cơ bắp và rất ít chất béo, và thịt của chúng thì bốc mùi giống như những loài thú ăn thịt khác. Nó là nguyên liệu cao cấp chỉ vì nó có tác dụng có thể nâng cao chỉ số khi anh ăn nó.”

Ehh...

“Nói đi Megumin, em có hứng thú với món thịt cao cấp-“

“Em tự hào vì mình là một Hồng Ma Tộc, vậy thì tại sao em lại phải có hứng thú với sức mạnh của loài rồng? Anh có thể có được toàn bộ thứ sức mạnh tàn bạo đó cho bản thân mình.”

Megumin chèn vào câu nói của tôi khi cô em ấy đang chơi với một Chomosuke đang nằm ngủ trên tấm thảm.

“... Aqua, cô cũng là một nhà phê bình ẩm thực giống như tôi, thế nên-“

“Chỉ số của tôi đã đạt đến tối đa rồi, nên nó chẳng có nghĩa lý gì để nâng nó lên thêm nữa. Tôi sẽ không ăn thịt rồng. Cậu có thể ngốn hết đồng đó một mình, thứ yếu đuối.”

Aqua nói ra những điều vô tình đó trong khi đang nằm trên ghế và đung đưa cặp giò của mình.

“Cô đang nói cái gì vậy!/? Cô cũng phải ăn nó! Có thể thịt rồng sẽ tăng được cái chỉ số thông minh đáng thương của cô đó!”

“Cái tên thô lỗ, ai là người có chỉ số thông minh đáng thương hả!? Người thông minh như tôi không cần cái thứ đó. Nhìn cái này đi! Một người có trí thông minh đáng thương có thể làm ra cái thứ như thế này không?”

Aqua, người đang nghịch một thứ gì đó trong khi ngâm nga được một lúc, tự hào khoe cái thứ mà cô ta đang làm với tôi.

“Mô hình đất sét số 2, kẻ cường Explosion Megumin! Tôi khá tự hào khi làm ra được thứ này. Tôi chắc là mình có thể bán được nó với giá cao.”

“Chờ đã, Aqua! Đây là thứ chị làm nguyên ngày hôm nay đó hả? Chị đã không thêm thắt thứ gì đó nguy hiểm ở dưới váy đúng không!?”

Thứ mà Aqua khoe ra chính là búp bê đất sét hình Megumin với tỉ lệ 1/12 có thể xếp ngang hàng với những loại mô hình nhựa ở thế giới của tôi.

Sáng nay bằng một cách nào đó cô ta đã đi thu thập đất sét và biến nó thành một mô hình chất lượng cao và đặt ngay trước mặt tôi. Tôi còn có thể thoáng nhìn thấy đồ lót của nó ở ngay dưới mép váy.

“Biết làm sao được, chị hết tiền tiêu vặt rồi. Cái con quý quái đàn đó nói là hẳn ta sẽ mua bất kì thứ gì đáng giá nếu chị muốn bán, nên chị đã làm mô hình của những Mạo Hiểm Giả của Axel và bán nó cho hẳn ta.”

“Vậy sao chị không làm mô hình của chị luôn đi! Ah, chò đã, em cảm thấy hình như quần lót có thể cời ra! Chị không...!

....

“Nói đi, cô sẽ bán nó cho tôi chứ?”

“Tôi sẽ giảm giá cho cậu.”

“Em sẽ thổi tung cả hai người đấy! Đưa nó cho em, Aqua! Từ đầu, không phải chị đã được Kazuma cho tiền tiêu vặt sao!? Chị đã xài hết đồng đó cho cái gì rồi!?”

Liếc

NÓI ĐI,
CÔ SẼ
BÁN NÓ
CHO TÔI
CHỨ?

MEGUMIN
EXPLOSION

AQUA

BIẾT
LÂM SAO
ĐƯỢC,
CHỊ HẾT
TIỀN TIÊU
VẬT RỒI.

NÀY, EM
CẢM THẤY
HÌNH NHƯ
QUẦN LÓT
CÓ THỂ CỎI
RA NỮA!?

SAO CHỊ
CÓ THỂ
LÀM CÁI
THỨ ĐÓ
ĐÓ CHỨ.

MEGUMIN

MÔ HÌNH ĐẤT SÉT
SỐ 2, KỂ CUỒNG
EXPLOSION -
MEGUMIN! TÔI KHẢ
TỰ HÀO KHI LÀM
RA ĐƯỢC THỨ NÀY.
TÔI CHẮC LÀ
MÌNH CÓ THỂ
BÁN ĐƯỢC NÓ
VỚI GIÁ CAO.

Megumin bắt đầu giật lấy cái mô hình, và bị Aqua chống cự quyết liệt.

Sau đó, với một chút dao động, Darkness nói với Aqua,

“Hey, Aqua, vừa nãy cậu đã nói... cậu đã nói nó là mô hình đất sét số 2, đúng không Vậy thì, số một là...”

“Mô hình đất sét số 1 là quý tộc mặc đồ bó, Lewdtina. Nó thật sự rất khó để tái hiện lại sự đậm đặng của bộ đồ bó mà sau này cô hay mặc. Nhưng, tôi đã bán được nó với giá khá tốt.”

Darkness chạy bay ra khỏi nhà trước khi Aqua có thể hoàn tất chủ đề của cô ta.

Lát nữa tôi sẽ bảo cô ta làm lại quý tộc mặc đồ bó cho tôi.

.

.

.

—Ngay sau đó,

Gần như là ngay vừa lúc Darkness lao qua nó, ai đó đã gõ vào cửa chính một cách nhẹ nhàng rồi mở nó ra.

Ngay khi tôi đang định hỏi cô ta là bộ cổ bỏ quên thứ gì đó hay sao và quay đầu lại,

“Umm, Megumin có nhà không ạ?”

Tôi thấy Yunyun đã đứng ngay trước tay cầm cái giỏ chất đầy trái cây, vì một lý do gì đó mà em ấy đang rất đnags nghi—

.

.

.

“-nó chỉ là trà loại xoàng, nhưng, xin hãy thưởng thức.”

“C-Cảm ơn rất nhiều.”

Ngay khi Yunyun vừa ngồi lên ghế sofa, Aqua nhanh chóng pha trà mời em ấy.

Yunyun háo hức ngắm nhìn mọi thứ xung quanh. Có lẽ vì em ấy cảm thấy việc đến thăm nhà bạn của mình là một trải nghiệm mới lạ mặc dù đã đến đây không biết bao nhiêu lần.

“Um, đây chỉ là một món quà đơn giản, nhưng...”

Gần giống như là để trao đổi, Yunyun đặt giỏ trái cây lên bàn.

“... Chả, thật vui vì cậu mang quà đến, nhưng cậu đến đây để làm gì?”

Megumin hỏi trong khi nhìn vào giỏ trái cây, rồi Yunyun mang ra một lá thư.

“Đây là lá thư tớ nhận được từ làng...”

Megumin mở lá thư ra, tôi và Aqua xích lại gần em ấy để có thể cùng đọc nó.

Yunyun nhìn chăm chăm vào tách trà Aqua mang ra với biểu cảm bối rối.

Liếc nhìn vào cái tách, tôi để ý thấy trong đó chỉ toàn là nước nóng.

... tôi nghĩ là tốt nhất mình nên sớm chỉ cho Aqua thấy làm thế nào để pha trà đúng cách.

Về phía Megumin, người đã đọc trước một đoạn, tôi đọc to nội dung của bức thư.

“Để xem.... Thời điểm đã đến hồi các đồng tộc của tôi. Giờ là lúc để mài bén lưỡi rìu và khoe khoan những chiếc nanh mà bạn đã cẩn thận mài dũa. Mong cho tất cả những người nhận được bức thư này sẽ trở về làng hồng ma trong vòng một tháng-“

Cái lá thư này cứ tiếp tục như vậy thêm một lúc nữa, nhưng ngắn gọn, Hồng Ma Tộc đang chuẩn bị tổ chức một buổi lễ để chọn ra tộc trưởng tiếp theo, và đây là lá thư mời những ai muốn giành được vị trí đó.

Đọc xong bức thư, Megumin nắm chặt tay và tuyên bố.

“Mình hiểu rồi, vậy là cậu đã nhận ra tôi là người có tiềm năng để trở thành tộc trưởng của Hồng Ma Tộc. Tốt thôi, hãy chuẩn bị cho chuyến hành trình của chúng ta, Yunyun! Hãy để mình chứng minh là người phụ hợp nhất để được tuyên bố là thành viên xuất chúng nhất Hồng Ma Tộc!”

“Eeh? Ít nhất cậu phải biết ma pháp cao cấp và Teleport để có thể tham gia thử thách, cậu không biết sao? Và chúng ta không cần phải chuẩn bị bất cứ thứ gì, tớ có thể Teleport tất cả mọi người đến đó trong chớp mắt.”

Nghe thấy những lời của Yunyun, nắm tay của Megumin buông thõng xuống.

“... nếu vậy, tại sao cậu lại đem lá thư này đến cho mình?”

“Vì mình hiểu cậu, nếu mình không nói với cậu trước, mình chắc là cậu sẽ đến đó và phá đám mình. Cậu là đối thủ của mình... Ow! Dừng lại đi! Dừng có trút giận lên mình vì cậu không đủ trình độ để tham gia thử thách.”

Megumin, người chụp lấy Yunyun và đang bắt đầu lắc em ấy, nhìn sang tôi với biểu cảm trù mến.

“Kazuma, có vẻ như cậu ta đã xong việc ở đây, chúng ta nên chuẩn bị bữa tối đi nhỉ?”

“Ờ, làm bữa tối thôi. Mà nè, ở ngoài sắp tối rồi, vậy nên em có muốn ăn tối cùng bọn anh không, Yunyun? Sau cùng thì em còn mang cả quà theo mà.”

Yunyun cười toe toét ngay khi nghe thấy điều đó.

“C-Có được không?! Nhưng cùng nhau ăn tối, cảm giác giống như một gia đình vậy, nên em cảm thấy mình không nên có mặt ở đây, từ đầu là lỗi của em vì đã tự ý đến đây, nên, em xin lỗi, Kazuma-san, nhưng tự ý đến nhà bạn bè dù không được mời rồi cùng nhau ăn tối thì... ah, không, không phải là em không thích nó, thực sự em cảm thấy rất vui vì anh đã mời em và-“

“Thôi im đi, chỉ là cùng nhau ăn tối thôi! Cậu không cần phải quá phấn khích vì điều đó đâu!”

Megumin ngắt lời Yunyun khi em ấy hào hứng liên tục bắn ra một tràng lời. Cùng lúc đó, tôi bắt đầu đi vào bếp và chuẩn bị cho việc sơ chế nguyên liệu.

Sau đó, Yunyun đã được phục vụ món thịt rồng có mùi thối đi kèm với việc mới lúc trước còn được cho uống nước ấm, nó làm cho em ấy nghĩ là chúng tôi không thích việc em ấy đột ngột đến đây và kết quả cuối cùng là khiến cho em ấy bật khóc...

Phần 3

Ngày hôm sau, Megumin, Aqua và tôi đến thăm cửa hàng dụng cụ ma thuật.

“Wiz, Vanir, hai người có ở đây không? Tôi đang rảnh nên ghé qua chơi đây...”

Khi tôi mở cánh cửa để bước vào trong cửa hàng, âm thanh của cuộc cãi vã đập vào tai tôi.

“Tại sao? Tại sao cô không nghe theo những lời ta nói! Ta là một con quý có thể nhìn thấu tất cả! Nếu cô chỉ cần lắng nghe và đi theo sự hướng dẫn của ta, cô sẽ không phải ở trong tình trạng này! Tại sao cô lại bị cưỡng hút bởi mấy thứ rác rưởi giống như mấy con bọ bị thu hút bởi ánh đèn vào mùa hè vậy hả?”

“Nếu tôi chỉ nghe theo những gì Vanir-san nói, thì nó có thể sẽ biến thành cửa hàng của anh! Tôi muốn tăng doanh thu của cửa hàng cùng anh, Vanir-san! Chúng ta là những kẻ bất tử, nên chúng ta có thừa thời gian để làm điều đó mà! Và món đồ mà tôi mang về hôm nay không phải là rác rưởi!”

Có vẻ như Wiz và Vanir đang cãi nhau ở bên trong cửa hàng.

“Mới sáng ra mà mấy người cãi nhau về vụ gì vậy? Có phải Wiz lại mang về mấy sản phẩm kì lạ không?”

“Oh, nếu đó là tên khốn mới trở nên giàu có! Ta đã có được một sản phẩm tối muốn giới thiệu với người vào hôm này! Này, nhanh chóng xử lý cái đồng rác đó đi!”

Vanir vừa triển khai một giao dịch nghe khá là mờ ám ngay lúc nhìn thấy tôi.

Nghe thấy những lời của anh ta, Wiz lập tức ôm lấy cái thùng lớn và đặt xuống chân mình.

“Tôi sẽ nói trước điều này, tôi không cần nó. Đẳng nào đi nữa, có vẻ như Darkness vẫn chưa đến đây. Tôi đã nghe cô ta nói là cô sẽ mang Sylphina đến đây để cảm ơn mọi người, về những điều đã làm trong sự kiện đó.”

“Cách cảm ơn tốt nhất sẽ là mua mấy thứ rác rưởi này dùm ta. Tuy nhiên, cô ta đúng là một tiểu thư quý tộc thật thà. Tối qua cô ta khóc lóc khi mua mô mình quý tộc mặc đồ bó với giá gấp đôi. Dù sao thì, tên khốn nhà người người mà gần đây đã có những tiến triển tốt với những bạn đồng hành của mình, hôm nay ta có một thỏa thuận rất tốt dành cho người, sao không thử lắng nghe ta một chút nhỉ?”

Vanir lén nhét vào tay tôi một cái chai trong khi Megumin và Aqua đang bị đánh lạc hướng bởi cái thùng mà Wiz đang bảo vệ.

“Tôi sẽ không mua bất cứ thứ gì trông có vẻ đáng nghi... Cái gì đây?”

“Nó là thuốc tránh thai. Nhân tiện, giá của nó là 10,000Eris”

...

“Được thôi”

Tôi kín đáo đưa tiền cho Vanir trong khi mọi người đang nhìn sang chỗ khác.

“Cảm ơn vì sự hào phóng của ngài! Nó sẽ có tác dụng trong vòng một tuần kể từ lúc người đàn ông uốn nó. Và, vị khách đáng quý, ở đây còn có một số nước tăng lực và nước hoa sẽ giúp đưa mọi thứ vào đúng bầu không khí mà sẽ kết hợp tốt với thứ đó...”

“Tôi sẽ mua nó. Tôi sẽ mua hết toàn bộ.”

“Cảm ơn rất nhiều.”

Nghe thấy câu trả lời không một chút do dự của tôi, Megumin tiến lại gần đây.

“Anh trông có vẻ hài lòng nhỉ, anh vừa mới mua cái gì vậy?”

“Anh đã mua vài thứ để bảo vệ đồng đội của mình. Sau cùng, mọi người là những đồng đội quan trọng của anh. Sẽ là vấn đề nếu như bắt đầu hoảng loạn lúc có chuyện xảy ra.”

Tôi nói ra điều đó một cách thẳng thắn và Megumin đột nhiên trở nên xấu hổ.

“Sau khi cứu Sylphina vào mấy hôm trước... Anh luôn để tâm đến những người đồng đội của mình nhỉ...”

“À, ừ.”

Đối phó với ánh nhìn ngây thơ của em ấy, tôi đưa ra vài câu trả lời mờ hồ trong khi cẩn thận cất mấy cái chai đi.

Cái này chỉ là một biện pháp phòng tránh, tôi không cần phải cảm thấy tội lỗi về nó.

Và tôi không nên nói bất kì điều gì có thể khơi lên sự nghi ngờ của em ấy.

—Ngay sau đó,

Cánh cửa mở ầm ra, và ai đó nhanh chóng tiến vào trong cửa hàng.

Trong một khắc tôi đã nghĩ đó là Darkness. Chẳng có gì lạ khi cô ấy xông vào theo kiểu đó.

Khi tôi quay đầu lại.

“Vanir-sama, làm ơn giúp tôi-!”

Một thứ gì đó màu đen đang đau đớn và la hét về phía tôi. Vào lúc đó,

“Sacred High Exorcism!”

“Byaaaaaa!”

Tên mặc đồ hóa trang chim cánh cụt đã bị thanh tẩy bởi ma pháp của Aqua.

“Có gì với cái ngòi bút này? Nè, Kazuma, Cái ngòi bút này bốc lên mùi của một con quỷ. Tôi thật sự ghét cái mùi của nó trong khi nó nhìn dễ thương như vậy.”

Một con chim cánh cụt quen thuộc đổ gục xuống sàn.

Xét trên âm thanh nó mà nó phát ra, có vẻ như giờ bên trong nó đã hoang toàn trống rỗng.

“Cô đúng là không hề có chút nhân từ... Đó là một thứ gì đó tương đương với một Bá Tước mà chúng tôi đã đến thăm để lấy những nguyên liệu chúng ta cần cho việc chữa bệnh của Sylphina... Có vẻ như bây giờ hẳn ta đã ngòm luôn rồi.”

“À, thì ra đây là con quỷ đã bắt nạt Darkness. Tôi chỉ phóng phép thuật của mình vì tôi cảm thấy có gì đó không thoải mái, nhưng nếu vậy thì ổn. Tôi đã muốn đến đó và tử hình hẳn ta sau khi nghe cậu kể lại mọi thứ.”

“Điều đó là không công bằng, Aqua. Em cũng muốn trả thù cho Darkness..”

Mặc kệ chúng tôi, Vanir thờ dài và tiến đến bên cạnh tên cánh cụt. Anh ta kéo cái khóa sau lưng tên cánh cụt xuống một chút và nhẹ nhàng thổi vào cái lỗ đó.

Khi anh ta làm vậy, bộ đồ hóa trang rỗng ruột bắt đầu đột ngột phồng lên lần nữa —

“Eh?”

Sau khi Vanir kéo cái khóa lại, tên cánh cụt dần dần đứng lên.

“Sacred High-”

“Này, Dừng lại, người sẽ làm cậu ta biến mấy lần nữa đấy. Coi nào, cậu ta đã sợ mất mật rồi.”

Tên cánh cụt run rẩy nhanh chóng trốn sau cái kệ sau ngay khi nhìn thấy Aqua bắt đầu niệm phép lần nữa.

“V-V-Vanir-sama, Cái con đàn bà tóc xanh bạo lực này có phải là...”

“Đúng vậy, như cậu đã nghi ngờ, cô ta là thiên địch của chúng ta. Mạng sống còn lại của cậu đã bị thanh tẩy bởi cô ta khi bước vào cửa hàng của ta, nhưng vì cậu siêu thoát trước mặt ta, ta mới có thể phục hồi một trong số mạng sống của cậu. Tuy nhiên, trong tương lai, nếu như cậu gặp cô ta lúc ta không có ở quanh đó, thì xác định đi.”

Tên cánh cụt còn run rẩy dữ dội hơn.

Nhìn thấy điều đó, Aqua bắt đầu tung vài cú móc về phía hắn ta, như là để đe dọa hắn.

“um... Tôi không biết anh là ai, nhưng anh là người quen của Vanir-san đúng không Tôi sẽ mang cho anh chút trà.”

“A-Ah, tôi không cần ăn hay uống, nên cô không cần phải làm việc đó cho tôi...”

Vẫn còn ôm lấy cái hộp, Wiz chào mừng tên cánh cụt một cách bình thường.

Khi tôi và Megumin đang nhẹ nhàng nhấm nháp chút trà mà Wiz mang ra, Vanir nghiêng đầu bối rối.

“Vậy, cái gì đang mang người đến đây, Zereschrute? Chính xác thì, bản thân ngươi là một quý vật cấp cao, nên ta đã không ngờ được là ngươi lại biến mất chỉ với một đòn. Chuyện gì đã xảy ra với những mạng sống còn lại mà ngươi lưu giữ?”

“T-Tại vì... gần đây tôi đã đụng phải một vấn đề lớn...”

Mỗi khi ánh mắt của họ gặp nhau, Aqua sẽ làm tư thế như thể sắp phóng ra ma pháp để hù dọa hắn. Tên cánh cụt run rẩy kêu lên

“Nữ thần Eris ngày nào cũng xuất hiện trong lâu đài của tôi đã để giết tôi. Đó là lý do mà toàn bộ số mạng của tôi đã biến mất.”

Tôi phun mớ trà ra.

Tôi đã nghe là cô ấy không có chút nhân từ nào mới quý tộc, nhưng cô nữ thần này đang làm cái quái gì vậy?

Nữ thần luôn rãnh rỗi như vậy à?

Hay cô ấy đang trả thù sau khi nhìn thấy người bạn cũ của mình bị đối xử một cách tàn bạo?

Có vẻ như lần trước không phải cô ấy nhân từ tha cho hắn ta, nhưng gần như bởi vì cô ấy bận phải chăm sóc Darkness và đem những nguyên liệu về.

“Nè, Kazuma, giờ tôi bắt đầu thấy tội nghiệp cho con cánh cụt này. Đương nhiên, tôi vẫn không thể tha cho hắn ta.”

“Không, thật ra, hãy tha cho hắn. Hắn ta là một quý tộc của đất nước này, và từ những khi tôi biết hắn ta thực hiện công việc của mình khá tốt...”

Và, Kể cả khi Darkness đúng là đã chịu khổ dưới tay hắn, hắn ta chỉ trả thù vì chúng tôi đã tấn công hắn ta và lấy đi những nguyên liệu, nên nó không giống như hắn ta thật sự xấu hay gì đó.

Cộng thêm, lúc đầu hẳn ta đã đồng ý với yêu cầu của chúng tôi. Chỉ vì chúng tôi không thể thỏa mãn điều kiện nên cuối cùng phải lên vào lâu đài lúc nửa đêm để lấy những nguyên liệu đó bằng vũ lực.

... Chờ đã.

Kể cả khi hẳn ta là quý vật, không phải điều đó vẫn làm chúng tôi trở thành kẻ xấu sao?

Ngay sau đó, tên cánh cụt có vẻ như đã chú ý đến sự hiện diện của tôi.

“Này, không phải cậu là tên trai trẻ lúc đó đã đi cùng với tiểu thư Dustiness sao? Cậu có thể làm ơn nói với bạn mình tha cho tôi không? Tôi chỉ đơn thuần là một con quý thích cảm giác thống khổ và tủi nhục. Cậu có vẻ như bằng cách nào đó đã quen biết với nữ thần Eris, vậy nên cậu có thể làm ơn giúp tôi thoát khỏi cảnh này không?”

“Tôi cũng muốn giúp, nhưng không phải là tôi có thể liên lạc với cô ấy bất kì khi nào tôi muốn.”

Có một cách chắn chắn để tôi có thể gặp được cô ấy, nhưng nó sẽ liên quan đến việc từ bỏ một mạng sống đã được cộng thêm cho tôi.

Chà, tôi vốn không có thêm mạng, nhưng...

“Là vậy sao... tôi khá thích lâu đài đó, nhưng có vẻ tôi không có sự lựa chọn nào khác ngoại trừ từ bỏ nó...”

Nhìn tên cánh cụt tuyệt vọng nằm bẹp xuống sàn, tôi không thể nào ngăn bản thân mình cảm thấy thương hại hẳn ta.

“VẬY, cậu định làm gì từ bây giờ? Ta không khuyến khích việc sống ở thành phố này. Sau cùng, ở đây có một con chó điên vô cùng hung dữ và ghét quý vật đã tự nhận nơi đây là lãnh thổ của cô ta.”

“Tôi đã nghe nói là những Succubi có mở một cửa hàng ở thành phố này, nên tôi đến để hỏi nếu như họ có cần một người phục vụ hay giúp việc. Và nếu có khách hàng với khẩu vị đặc biệt đến thăm, tôi sẽ giúp đỡ những Succubi. Tôi có thể nếm được cảm xúc thống khổ và tủi nhục mà mình yêu thích. Tôi tưởng đó là một kế hoạch tốt, nhưng...”

“Ta sẽ lập tức tiễn ngươi một đoạn nếu ta nhìn thấy ngươi ở trong thành phố này.”

Tên cánh cụt nảy lên trong sợ hãi khi Aqua chỉ tay mình về phía hắn.

Aqua và Megumin có vẻ như đang nghĩ đến việc gì đó, và tiến lại gần tên cánh cụt từ cả hai bên.

“Aqua, có một cái khóa kéo ở phía sau. Em thật sự muốn xem thứ gì đang ở bên trong.”

“Đúng vậy, em không nên để bị lừa bởi vẻ ngoài dễ thương của hắn. Oh, có chuyện gì với cái chân chèo này vậy!? nhanh cho chúng ta thấy cái gì ở bên trong! Nếu không ta sẽ thanh tẩy ngươi!”

“Dừng, chờ đã, Dừng lại!”

Ngay khi tên cánh cụt bắt đầu kéo qua kéo lại cái khóa với Aqua và Megumin, một tiếng gõ cửa khác lại vang lên.

‘Xin lỗi vì đã làm phiền hai người Wiz, Vanir. Tôi chắc là hai người đã nghe từ Kazuma, nhưng hôm nay tôi đến là để cả... eh?’

Người vừa bước vào cửa hàng là Darkness.

Và bên cạnh thì cô chính là Sylphina, rụt rè nắm lấy eo của cô.

“Chà, chà, đây không phải là tiểu thư Dustiness người đã xâm nhập vào lâu đài của tôi mấy hôm trước và làm ra một đống lộn xộn ở đó sao. Hehehe, nghĩ đến việc có thể gặp lại cô như thế này...”

Tên cánh cụt phát ra một tiếng cười vui vẻ về phía một Darkness đang ngạc nhiên.

thôi

“Ahhhh!”

Nhưng vì làm như vậy, hẳn ta đã để lộ cái khóa kéo ở sau, mà Aqua lập tức mở khóa trước khi thổi một hơi thật mạnh vào khe hở.

Xem ra kể cả hơi thở của nữ thần cũng gây hại tới quý tộc.

“T-Tại sao Lãnh chúa Zereschrute lại ở đây?”

Trái ngược với biểu hiện bất ngờ của Darkness, đôi mắt Sylphina trở nên lấp lánh khi nhìn thấy tên cánh cụt lăn tròn trên sàn.

“Ta nói điều này vì sự an toàn của người, nhưng ta nghĩ tốt nhất là người nên nhanh chóng rời khỏi thành phố này.”

Tôi thấy thương hại cho tên cánh cụt và kéo cái khóa lên cho hẳn ta.

“Kể cả khi người nói vậy. ta đã trốn khỏi lâu đài của mình vào giữa đêm, nên ta không có tiền hay một nơi để ở.”

Có vẻ như tên cánh cụt sắp khóc đến nơi.

Hắn ta thật sự là cái tên mà lúc trước đã cho chúng tôi cảm giác giống như một tên trùm cuối sao?

Ngay khi đó, tôi cảm thấy ai đó đang kéo lấy tay áo tôi.

“Chàng trai trẻ, có phải cô bé bên cạnh Darkness là người cần thứ thuốc đó?”

Tên cánh cụt nghiên cầu một cách dễ thương.

“Đúng vậy. Tên của cô bé là Sylphina. Cô bé là con gái của Darkness.”

“Nè, Kazuma, lập tức dừng cái việc nói con bé là con gái tôi... K- Không, con là con gái của mẹ. Sylphina, nên đừng làm ra bộ mặt đó.”

Darkness vội vã sửa lại lời nói sau khi nhìn thấy nhìn thấy ánh mắt buồn bã của Sylphina.

Nghe thấy điều đó tên cánh cụt điên cuồng vồ hai cái chân chèo của mình.

“Oh, thật tốt khi nhìn thấy cô bé khỏe mạnh! Cô không cần phải để phòng đến như vậy đâu, tiểu thư Dustiness. Với tư cách một con quý, đó là điều thất nhiên để cho tôi đánh nhau với một thập tự quân. Tôi không giữ lại bất cứ thù hận nào về sự cố đó.”

“Tôi không thực sự hiểu nó, nhưng nếu như ngài đã nói vậy... Tuy nhiên, ngài đang làm gì ở một nơi quá xa lãnh thổ của mình vậy?

.
. .
.

—Tôi giải thích hoàn cảnh của hắn ta cho Darkness.

“... Nè, Kazuma, lúc anh chết anh đã gặp Eris-sama đúng không? Trông ngài ấy có vẻ gì giống như là mình có rất nhiều thời gian rảnh rỗi không?”

“Cô sẽ nhận lấy thiên phạt nếu cô nói ra mấy điều như vậy. Thay vì có thời gian rảnh, nó giống như cô ấy đang thả thù cho cô.

Tuy nhiên tôi khá chắc là ít nhất 50% trong đó chỉ vì cô ta ghét quý tộc.

“L-Là vậy sao? Tại sao Eris-sama lại quan sát tôi kỹ đến thế... tuy nhiên. Tôi vô cùng xin lỗi, Lãnh chúa Zereschrute. Ngài có thể là một quý vật, nhưng không có vẻ gì ngài đã làm ra những hành vi tàn ác...”

Darkness chân thành xin lỗi tên cánh cụt, người đang vòng tay quanh cổ Sylphina.

“Không, không cần phải xin lỗi. Quản lý lãnh thổ khá vui, nhưng đã đến lúc ta chuyển qua làm một thứ gì đó mới mẻ. Nhưng nếu cô thật sự nghĩ như vậy, ta sẽ rất cảm ơn nếu như cô dùng sự hỗ trợ của gia tộc Dustiness để cho phép ta sống tại thành phố này.”

“Đừng có mà được nước làm tôi chỉ vì ngươi đã giúp cho đứa con của Darkness. Trông cô ấy có vẻ khá là gắn bó với ngươi, nên ta sẽ không thanh tẩy ngươi trước mặt cô, nhưng ta không đảm bảo về điều này nếu như chúng ta gặp nhau trên một con đường vắng vẻ nào đó.”

Giờ tôi không thể nói ai mới chính xác là quý đây. Tên cánh cụt run rẩy đối diện với mấy lời đe dọa của Aqua, nấp đằng sau lưng tôi và kéo Sylphina theo sau.

Hành động của hắn ta có vẻ dễ thương, nhưng vì biết được chính xác thứ gì đang ở trong bộ đồ đó, không thể nào khiến tôi không nổi da gà.

—Ngay lúc đó,

.

.

.

“Nhiệm vụ khẩn cấp! Nhiệm vụ khẩn cấp! Toàn bộ mạo hiểm giả trong thành phố, xin hãy tập trung tại sảnh Guild ngay lập tức.”

.

.

Thông báo khẩn cấp mà lâu rồi tôi không nghe thấy vang vọng khắp thành phố.

Chúng tôi trao đổi ánh mắt với nhau.

“Trước khi người nói ra thứ gì đó, ta đã không làm bất cứ điều gì.”

“Hey, tại sao cậu lại nhìn tôi kiểu đó, Kazuma? Tôi không biết bất cứ gì về điều này.”

“Em cũng chẳng có ý tưởng gì về việc này. Em đã thực hiện đúng các quy định liên quan đến địa điểm và cách sử dụng Explosion.”

Nghĩa là chỉ còn lại...

“Này, đừng có nhìn tôi. Tôi là người ít gây ra rắc rối nhất. Vụ thu thuế chỉ xảy ra vì những người ở Guild đã đến thảo luận với tôi.”

Ngay khi Darkness điên cuồng phủ nhận điều đó sau khi mọi người nhìn chăm chăm vào cô, giọng nói của tiểu thư Guild mang một chút vui vẻ vang lên.

“Tôi nhắc lại, toàn bộ Mạo Hiểm Giả trong thành phố, xin hãy tập trung tại sảnh Guild ngay lập tức... Tất cả những Mạo Hiểm Giả...”

Cái người đang thông báo hít một hơi thật sâu

.

.

.

“Đảo Châu Báu đã xuất hiện!”

.

.

Nghe thấy điều đó, Vanir và Wiz lập tức phóng ra khỏi cửa mà không thèm nhìn lại.

Không, không phải chỉ có họ, kể cả Aqua cũng đã biến mất trước khi tôi kịp để ý.

“Này, chuyện gì đang xảy ra? Giải thích nó- chết tiệt, họ nhanh quá!”

Tôi nhanh chóng chạy ra ngoài theo ba người bọn họ, chỉ để thấy họ đã chạy đi xa mất.

“Chuyện gì đã xảy ra với họ!? Bỏ Vanir và Aqua sang một bên, kể cả Wiz cũng chạy như cô ấy bị thứ gì đó ám ảnh vậy.”

“Anh đang nói gì vậy, Kazuma? Nó là Đảo Châu Báu! Theo đúng nghĩa đen là hòn đảo của châu báu! Chúng ta không nên lãng phí thời gian ở đây, đi nhanh lên nào!”

Với hai mắt sáng lên cứ như em ấy thật sự bị ám, Megumin cũng vậy, chạy như bay khỏi cửa hàng.

“Tôi phải ở lại để chăm sóc cho Sylphina...”

Bỏ lại Darkness người vừa nói ra điều đó và tên cánh cụt lại để trông cửa hàng, tôi chạy theo Megumin và những người còn lại.

Trên đường tới Guild, tôi chạy ngang qua nhiều Mạo Hiểm Giả khác, trông ai cũng có vẻ rất điên cuồng.

Đa số bọn họ đều trang bị cuốc chim, mang theo một cái ba lô lớn và đội mũ bảo hiểm.

Khi tôi gần đến Guild, tôi chạy tới chỗ Aqua và mọi người những người đã tới trước tôi được một lúc.

Aqua cũng có cái cuốc chim trong tay, có phải Guild đang cho thuê nó không?

“Kazuma! Tôi đã lấy một bộ cho cậu! Đi thôi, tiến ra phía ngoài thành phố! Nhanh chân lên!”

Nói ra điều đó, Aqua đưa cho tôi một cái mũ bảo hiểm, một cái ba lô và một cái cốc chim.

Có vẻ như điều gì đó đã xảy ra bên ngoài thành phố.

“Nè, coi nào, giải thích cặn kẽ cho tôi đi! Đảo châu báu là cái gì? Xét theo cái tên và phản ứng của cô, nó có vẻ là một nhiệm vụ khá hời, nhưng...”

Tôi hỏi Aqua trong khi đuổi theo cô ta sau khi hoàn tất việc trang bị những vật dụng mà cô đã đưa cho tôi.

“Đảo châu báu là tên gọi chung của Genbu. Một con rùa khổng lồ được biết đến như là một Genbu xuất hiện bên ngoài thành phố. Genbu thường dành hầu hết thời gian của mình ở dưới mặt đất và chỉ trồi lên mười năm một lần. Mọi người cho là nó trồi lên mặt đất để tắm nắng nhằm loại bỏ nấm, kí sinh trùng và những sinh vật gây hại đã cắm rễ trên người nó, nhưng không ai biết chính xác vì sao nó làm vậy. Chúng tôi chỉ biết là nó sẽ ở trên mặt đất cho đến khi mặt trời lặn. Và Genbu sống với chế độ ăn kiêng đá quý và kim loại hiếm nằm sâu trong lòng đất, và những viên đá quý và kim loại hiếm đó sẽ bị mắc kẹt vào lớp vỏ của nó.”

Megumin giải thích khi cô bé chạy ngay bên cạnh tôi.

Tôi hiểu rồi, đó là lý do vì sao mọi người lại mang cốc chim theo mình.

Bọn họ sẽ dùng nó để đào những kim loại hiếm và đá quý kẹt trên lớp mai của genbu khi nó vẫn còn ở trên này.

‘Không phải con rùa khổng lồ đó sẽ tấn công những người đang đào trên lớp vỏ của nó à? Và đã có rất nhiều Mạo Hiêm Giả đi trước chúng ta. Không phải lúc chúng ta đến nơi sẽ chẳng còn gì sao?’

Aqua trả lời,

“Đảo châu báu là một sinh vật rất hiền lành. Chừng nào không có ai làm mấy việc quá điên rồ, nó sẽ không tấn công con người. Và không cần phải lo lắng về việc toàn bộ châu báu sẽ biến mất. Sớm thôi, cậu sẽ thấy lý do vì sao mọi người gọi nó là Đảo Châu Báu... Dù sao thì, Con quý gàn dở kia đang làm gì ở đây? Genbu là một thần thú. Thần thú là kẻ thù của quý tộc, ngươi không biết sao?”

“Nếu không phải vì bản thân ta, ta cũng sẽ không làm bất cứ điều gì! Nhưng bà chủ vô dụng lại một lần nữa đem về một mớ rác rưởi và thêm một lần nữa đưa chúng ta vào tình trạng nguy kịch! Nếu như ta không sớm làm gì đó, tiền thuê nhà tháng này sẽ...”

“Nó sẽ ổn thôi, Vanir-san! Có thể hiện giờ chúng ta đang trong tình trạng nguy kịch, nhưng nếu tôi tiếp tục mua thêm hàng, tôi chắc chắn chúng ta sẽ kết thúc với việc thu về một số tiền lời khổng lồ.... n-nên đừng nhìn tôi với ánh mắt lạnh lùng như vậy, anh đang làm tôi sợ đó!”

Có vẻ như việc kinh doanh của cửa hàng diễn ra không được thuận lợi..... Vẫn như mọi khi nhỉ.

Một con quý và một nàng lich lôi theo những cái cuốc chim để làm những công việc chân tay có thể giúp họ trả được số nợ... Sống trong thế giới này thật là quá khó khăn.

Phần 4

“... Tôi đang mơ sao?”

Có một ngọn đồi rộng lớn đang ở trước mắt tôi.

Không, thứ này có thể coi như là một ngọn núi.

Nằm ngay phía đối diện của cánh cổng, một sinh vật khổng lồ mà có thể dễ dàng nhầm lẫn nó với một ngọn núi nhỏ đang nằm ở ngay đó.

Kích thước của nó có thể so sánh với Tokyo Dome mà tôi đã thấy lúc còn là một đứa trẻ.

Nằm ngay bên cạnh là một vực thẳm sâu hun hút, chắc chắn sinh vật này đã bò ra từ cái lỗ đó, Con quái thú được biết đến với tên gọi Đảo Châu Báo ngáp dài một cái, phô ra cái miệng nhìn giống như một khe nứt và nằm nhòm nhã dưới ánh mặt trời.

Đúng vậy, thứ này chắc chắn xứng đáng được gọi là một thần thú.

Thứ này xứng đáng nhận được niềm tin của mọi người hơn cái sinh vật tự nhận mình là một cá thể thần thành, cái thứ mà suốt ngày chỉ biết ăn với ngủ rất nhiều.

Một số lượng lớn Mạo Hiểm Giả đã bắt đầu leo lên trên người nó, và bắt đầu bổ cuộc vào cái mai nhìn như đá tảng của nó với cái cuộc chim của mình.

Mặc dù có rất nhiều người đang cuộc trên cái vỏ của nó, Đảo Châu Báo trông chẳng có vẻ gì là giận dữ, chính xác thì nó đang tỏ ra hài lòng và bắt đầu nhắm lại đôi mắt của mình.

Những sợi dây thừng đang được treo thêm đỉnh núi đá đỏ và những mạo hiểm giả đang tìm cách leo lên, gần giống như họ đang đi leo núi đá vậ.

.... Văng, tôi đã hiểu được những gì mà Aqua vừa nói.

Việc đào hết khoáng sản ở đây trong vòng nửa ngày là bất khả thi.

“Đi thôi, Kazuma! Chúng ta có thời gian đến trước khi mặt trời lặn! Chúng ta sẽ đào cho đến khi nào những cái ba lô này đầy đến mức muốn bung ra.

Aqua đã trèo lên đỉnh của một ngọn núi bằng cách dùng một trong những sợi dây thừng được treo lủng lẳng ở ngay đó.

Có lẽ vẫn còn cảm thấy khó chịu vì việc thu thuế gần đây, toàn bộ Mạo Hiểm Giả xung quanh đang đào sâu vào ngọn núi một cách hào hứng cùng với cái cuộc chinh của họ.

Tôi là một người giàu có, nhưng kể cả như vậy, tôi vẫn không thể bỏ qua cái núi tiền vừa rơi ngay trước mặt mình.

Tôi không biết là mình sẽ kiếm được bao nhiêu, nhưng chắc chắn nó xứng với thời gian mà tôi bỏ ra.

“Được rồi... giờ tôi đã ở đây, đến lúc phải bỏ ra một chút nỗ lực... Oh, không phải đó là Dust và những người khác à? Họ cũng ở đây sao?”

Tôi cảm thấy có chút thoải mái khi nhìn thấy những gương mặt quen thuộc trong khi tôi đang leo lên ngọn núi này.

Sau khi lên đến đỉnh chúng tôi bắt đầu cuốc vào những mỏm đá gần đó.

Có lẽ vì họ không muốn làm rối tung bộ tóc của mình, mà Aqua và Wiz cả hai đều không hề đội mũ.

Cái cuốc chim của tôi đập vào một cục quặng và những mẫu đá lấp lánh nằm rải rác trên lớp vỏ.

Chỉ là giá trị của mỗi viên đá này là bao nhiêu?

“... Nói nè, tôi không biết cái thứ này đáng giá bao nhiêu, nhưng thật sự có thể dễ dàng để kiếm tiền với thứ này như vậy à? Thật ra, tại sao chỉ có những Mạo Hiểm Giả đang đào bới ở đây? Không có quá nhiều nguy hiểm trên này, vậy nên không phải tốt nhất là cũng nên để những người dân đến đây giúp đỡ sao?”

Không cần biết là tôi nhìn đi đâu. Toàn bộ những người tôi có thể thấy chỉ là những Mạo Hiểm Giả.

Chỉ là đào xuyên qua mấy tảng đá. Những kỹ sư mà tôi cùng làm việc khi lần đầu tiên đến với thế giới này có vẻ phù hợp cho nhiệm vụ này hơn.

Aqua trả lời câu hỏi của tôi.

“Đương nhiên là vì nó nguy hiểm rồi.”

...Huh?

Ngay sau đó, ai đó hét lớn lên.

“Aaaah, khốn thật! Tôi đào trúng mấy con ‘rock mimic’!”

Quay về hướng nơi âm thanh phát ra, tôi thấy một Mạo Hiểm Giả đang cố gắng chống đỡ vài con quái vật giống như mực, bạch tuộc chỉ với cái cuốc chim trên tay.

“N-Này, đó là cái gì? Nó không tệ sao? mọi người, chúng ta nên nhanh chóng đến giúp họ...?”

Những sinh vật đó có lớp da nhìn như được làm bằng đá, nó hòa trộn một cách hoàn hảo với môi trường xung quanh khi chúng di chuyển.

À, tôi hiểu rồi. ‘rock mimic’.

“Kệ bọn họ đi! Mọi người ở đây đều là Mạo Hiểm Giả! Họ đã tự nhận biết là mình có thể chết bất cứ lúc nào! Chạy ra đó để giúp họ là chà đạp lên toàn bộ quyết tâm của họ!”

“Chính xác! Kể cả khi họ không thể tự mình chống đỡ, chết trong khi làm nhiệm vụ là một vinh dự đối với Mạo Hiểm Giả! Và... Và số nợ của tôi...!”

MÓN NỢ,
MÓN NỢ...

WIZ

VỪA RỒI, CÓ MỘT MAO HIỂM GIÀ
BỊ TẤN CÔNG BỞI QUÁI VẬT,
NHƯNG AQUA VÀ WIZ CHỈ MÀI MÈ
VÙNG CHIẾC CỐC CỦA
BỌN HỌ MÃ KHÔNG ĐỂ Ý.

LÀM VIỆC ĐI
KAZUMA!
THỜI GIAN
LÃ TIỀN BẠC!
CHÚNG TA SẼ ĐÀO
CHO ĐẾN KHI NÀO
NHỮNG CÁI BA LỖ
NÀY ĐẦY ĐẾN MỨC
MUỐN BUNG RA.

“M-Mấy người thực sự ổn với điều đó sao? Chuyện gì đã xảy ra với lương tâm của mấy người rồi?”

Ờ, đúng rồi, hai mắt này không phải con người.

Người đàn ông bị tấn công bởi những con ‘rock mimic’ hét lên.

“La-Làm ơn giúp tôi!”

“... Anh ta đang hét lên tìm sự giúp đỡ, cô không biết à? Cô thực sự muốn bỏ rơi anh ta, không phải cô tự nhận mình là cái gì đó à?”

“Ahahahaha! Đây là một manatite chất lượng cao! Và thứ này là Flaretite! Tôi đã lo là mình sẽ thiếu tiền, nhưng tôi sẽ có nhiều hơn là đủ sau vụ này.”

Cái thứ tự nhận mình là cái gì đó đã ngừng nghe những lời tôi nói từ lâu rồi.

Ngược lại, lịch kẻ được cho là kẻ thù nhân loại có vẻ như không vô tâm tới mức bỏ rơi anh ta cho số phận của mình.

“Uuu... Tôi sẽ trả được tiền thuê nhà bằng cách nào đó nếu như tôi bán đi cơ thể mình.... đừng lo, tôi sẽ không chết kể cả khi tôi bán đi cơ thể mình... đúng vậy, tôi sẽ không chết...”

Trong khi nói ra mấy thứ không thể tin được, Wiz thả cái cuốc chim của mình xuống và nhanh chóng lao tới chỗ anh ta.

“Này, Wiz, chỉ việc ở lại và đào tiếp đi, tôi sẽ tới đó và giúp anh ta!”

Bán đi cơ thể của cô à....

Cô ấy thật sự nghiêm túc khi nói điều đó sao...?

Tôi gọi cô ấy, nhưng Wiz chỉ khẽ quay lại và mỉm cười.

“Nó sẽ ổn thôi, Kazuma-san. Móng tay và tóc của lich có nồng độ mana rất cao. Tôi sẽ có thể kiếm được khá nhiều tiền bằng việc bán chúng như những nguyên liệu cho Guild Mạo Hiểm Giả.”

“C-Chờ đã, dừng lại. Nghiêm túc đấy, dừng lại! Đó là ý nghĩa của việc khi cô nói bán đi cơ thể mình à? Dù sao, toàn bộ những gì chúng ta phải làm là nhanh chóng giúp đỡ anh ta và quay lại với việc khai thác. Này Aqua, Megumin đi thôi. Nó sẽ nhanh chóng kết thúc khi có cả bốn chúng ta ở đây.

Không may, tôi không mang theo kiếm và áo giáp của mình.

Trang bị mỗi cái cuốc chim, Megumin và tôi tiến đến chỗ mấy con ‘rock mimic’.

Có vẻ như cái thứ tự nhận mình là cái gì đó không thể đứng yên sau khi nghe những lời tôi nói.

“Tsk, đúng ngay cái lúc thời gian gấp rút này... Cái bọn ‘rock mimic’ chết tiệt, sao bọn bây dám ngăn đường tao!? Ăn cái này đi!”

Aqua hét lên khi cô ta đập cái cuốc chim vào cơ thể của con ‘rock mimic’ một cách dã mang.

Một nữ thần, bị che mắt bởi lòng tham, tàn nhẫn đập nát một sinh vật sống với cái cuốc chim.

Bây giờ tôi đã giàu có, tôi có thể đánh giá chính xác nụ cười của con nữ thần này khủng khiếp đến mức nào.

“Thường thì ta thà ói ra máu còn hơn giúp đỡ một nữ thần, nhưng ta sẽ bỏ qua nó lần này. Hãy kết thúc thứ này một cách nhanh chóng. Vanir-Style Death Ray!”

Ngay sau khi Aqua tàn bạo kết thúc một con ‘rock mimic’, Vanir người đang khai thác ở một mỏm đá cách khá xa chỗ chúng tôi, quay người lại và bắn ra một tia beam màu đen từ mắt anh ta.

Một nhóm mimic đá dính phải ánh sáng độc ác đó và biến mất với cùng những khối đá tốt nằm xung quanh chúng.

“này, nếu người có thể đối phó với chúng dễ dàng như vậy, người nên làm gì đó lúc mà mọi thứ mới bắt đầu!”

“Oh, câm đi! Tiền thuê nhà hằng tháng không phải là một trò đùa, nó là vấn đề của sự sống và cái chết! Ta mong là người đã thỏa mãn với điều này, bà chủ vô dụng! Nhanh lên và trả bớt một vài món nợ đi!”

Tôi đã có một số nghi ngờ khi nghe giọng nói khẩn cấp không thường thấy ở Vanir.

Vanir thường tỏ ra bình tĩnh. Thật khó để thấy được anh ta như lúc này.

Tên Mạo hiểm giả vừa được cứu nhanh chóng cúi đầu và cảm ơn chúng tôi sau đó tiếp tục quay lại làm việc.

Tôi có thể hiểu sai một số việc, nhưng hiện giờ tốt nhất là tôi nên quay lại với việc đập đá.

—Khoảng nửa ngày đã trôi qua kể từ lúc đó.

Kéo theo sau một ba lô đầy nhóc, Megumin và Aqua đi xuống và đứng trước mặt tôi người đã chán ngấy việc đào bới trước họ một thời gian dài.

Tuy nhiên, ba lô của tôi đã chất đầy những khoáng thạch chất lượng cao.

Vào lúc hoàng hôn, Đảo Châu Báu không còn là một tảng đá lớn nữa. Tấm mai rùa của nó có thể nhìn thấy lờ mờ khắp mọi nơi.

Một lớp mai với màu đen tuyền tuyệt đẹp lấp lánh dưới ánh hoàng hôn, lớp mai của nó cứng đến mức, kể cả khi nhận thẳng một cú từ cái cuốc cũng không để lại bất kì vết xước nào.

Những Mạo Hiểm Giả khác giờ đây cũng đã khá là hài lòng với chuyến thu hoạch của họ.

Toàn bộ bọn họ tập hơn lại một chỗ cách xa Đảo Châu Báu và tập trung ánh nhìn vào nó.

Đảo Châu Báu liếc nhìn về phía chúng tôi khi chúng tôi tập trung tại công vào thành phố.

Nó gần giống như đang nói. ‘các người đã thỏa mãn với nó chưa?’

Nhìn thấy điều đó tôi nhớ ra một thứ đã đè nặng trong tâm trí tôi này giờ.

Khối đá trên đỉnh của nó vẫn còn nguyên vẹn.

Tôi chắc là lớp vỏ của nó sẽ tỏa sáng rực rỡ nếu mảnh đó bị gỡ ra.

“... Anh nói nè, Megumin, em có thể làm việc này cho anh không?”

Sự không thoải mái của việc bỏ lại thứ gì đó còn đang dang dở đang khiến cho tôi cảm thấy vô cùng không thoải mái. Với mong muốn dập tắt cảm gics đó, tôi đã thì thầm với Megumin.

"... Eeh? A-Anh chắc không? Được rồi, hôm nãy em cũng chưa sử dụng explosion, và nó chắc chắn là một mục tiêu phù hợp cho 'mỗi ngày một explotion' của e....."

Chà, chỉ có duy nhất một thứ mà tôi cần làm để Megumin nghe theo lời tôi.

"Nhưng anh có thật sự chắc chắn về điều này? Đảo Châu Báu là một sinh vật rất hiền lành, nhưng nếu anh bắn nó với một phép explosion, nó có thể trở nên giận dữ và tấn công chúng ta. Cộng thêm có một thiết quân luật giữa những Mạo Hiểm Giả là không bao giờ được tấn công Đảo Châu Báu..."

Tôi đảm bảo với một Megumin còn đang miễn cưỡng.

"Nói sao nhỉ, nó là trực giác của anh, nhưng Đảo Châu Báu sẽ không nổi giận. Nếu có bất cứ điều gì, nó chắc sẽ trở nên phấn khởi. Nên nó sẽ ổn chừng nào em còn nghe theo hướng dẫn của anh. Và đừng trực tiếp đánh vào nó. Thế nên, làm ơn, Megumin."

Sau khi nhận được sự khích lệ từ tôi, Megumin miễn cưỡng bắt đầu chuẩn bị cho việc thi triển ma pháp.

"Em không có trách nhiệm gì với những việc xảy ra sau chuyện này đâu đấy? và kể cả với một nghệ nhân explosion như em cũng thỉnh thoảng bị trượt tay đấy."

Em là một đại pháp sư, từ khi nào mà em trở thành một nghệ nhân vậy?

Khi những Mạo Hiểm Giả còn đang bày tỏ lòng biết ơn với Đảo Châu Báu vì đã đem cho họ một món tiền bất ngờ cũng là lúc Megumin bắt đầu niệm chú.

“Eh? Chờ đã, hai người đang làm gì đó?”

Ngay khi những Mạo Hiểm Giả giật mình vì lời nó của Aqua, Megumin đã hoàn tất ma pháp của em ấy.

“Explosion!!!”

Anh sáng rực rỡ mà Megumin tạo ra phát nổ ngay phía trên Đảo Châu Báu, thổi bay một lượng đá khổng lồ đã bám vào phần đỉnh của nó.

Ngoài ra, những mảnh đá nhỏ còn lại nằm rải rác khắp nơi trên lớp mai của nó cũng bị thổi bay bởi sóng xung kích.

Có phải đó là vì chỗ Megumin đã ngắm, hay bởi vì lớp mai của Đảo Châu Báu quá cứng? Đằng nào đi nữa, không hề có một vết trầy nào trên lớp vỏ của Đảo Châu Báu.

Lờ đi những Mạo Hiểm Giả khác, Đảo Châu Báu chỉnh lại ánh nhìn bao quát của mình rồi nhìn thẳng vào Megumin người vừa mới xả phép, và tôi người đang đứng ngay bên cạnh em ấy.

Ánh mắt đó làm Megumin run lên một chút vì sợ hãi, nhưng tôi liên tục nói với bản thân mình là mọi thứ sẽ ổn và chỉ đơn giản là tiếp tục nhìn vào Đảo Châu Báu.

Tuy nhiên, tôi đã chuẩn bị sẵn sàng để có thể trốn ngay bất cứ lúc nào.

Đảo Châu Báu đã không di chuyển nguyên ngày hôm nay đứng dậy và vương các chi của mình ra, gần giống như là nó chỉ vừa với thức dậy sau một giấc ngủ trưa đầy thỏa mãn.

Sau đó, nó quay người lại và bước về cái lỗ mà vốn đã tới.

—Đảo Châu Báu trôi lên mặt đất mười năm một lần để phơi lớp mai của mình dưới ánh nắng.

Tôi chắc chắn là có một số sự thật trong lý thuyết đó.

Nhưng nếu chỉ có như vậy, nó vốn không cần phải xuất hiện gần những thành phố.

Từ những gì tôi được nghe, Đảo Châu Báu luôn nổi lên gần thành phố.

Đúng vậy, gần như là nó muốn con người làm sạch đi lớp đá bao phủ khắp cơ thể nó.

Có phải đó là ý định thực sự của nó không? Để dọn hết đồng đá kẹt trên vỏ nó?

Sau khi toàn bộ đồng đá được dọn sạch khỏi lớp vỏ của nó, Đảo Châu Báu bắt đầu quay trở về dưới mặt đất trước khi mặt trời hoàn toàn lặn xuống.

Sau đó, Đảo Châu Báu nhìn vào Megumin và tôi thêm một lần cuối và nhanh chóng rung lắc toàn bộ cơ thể mình.

Với một vẻ thoải mái, Đảo Châu Báu bò lại vào cái lỗ với một biểu hiện như là rất hài lòng.

Con thần thú khổng lồ đã tặng cho chúng tôi một món quà chia tay cuối cùng.

Megumin và tôi nhìn nhau rồi bắt đầu cười khúc khích.

Cái cảnh là Đảo Châu Báu rời đi thật sự rất đẹp.

Lần đầu tiên kể từ lúc tôi đến thế giới này, tôi cảm thấy như tôi đã nhìn thấy một thứ gì đó thật sự giống với thế giới giả tưởng.

“Nè, bè Kazuma, đồng đó là tiền công cho phép Explosion của Megumin, đúng không? Vậy nó ổn để chúng ta nhặt và bán nó, đúng chứ?”

“Vói thứ đó, món nợ của cửa hàng và tiền thuê nhà sẽ...”

— Tên của tôi là Satou Kazuma

Lý do mà tôi không thể có được bất kỳ nhiệm vụ giống với thế giới giả tưởng nào chắc chắn là do những người đồng hành của tôi.

Chương 2:

Hãy giáng thiên phạt lên tên chủ nhân của dàn Harem này!

Phần 1

“Kazuma-san, Kazuma-san! Tôi có chút chuyện cần nhờ cậu.”

Sáng hôm sau.

Tôi đang thư giãn với một tách cà phê sau khi tận hưởng bữa sáng muộn, Aqua, vì một lý do gì đó mà đang vác một thứ giống như cái xẻng trên vai, đã nói điều đó với tôi.

“Có chuyện gì? Tôi sẽ không cho cô thêm tiền tiêu vặt đâu. Tôi đã đưa tiền tháng này cho cô rồi, và không phải những mẫu quặng mà cô kiếm được từ Đảo Châu Báu hồi hôm qua đã giúp cô kiếm được rất nhiều tiền à?”

“Không phải điều đó. Tôi muốn cậu dùng sức mạnh của một Mạo Hiểm Giả để giúp đỡ tôi.”

Sức mạnh của tôi như là một Mạo Hiểm Giả?

“Mới sáng ra mà cô đã nói mấy lời nguy hiểm gì vậy. Cô đang định chống lại điều gì? Nói cho cô biết, tôi đã quyết định sẽ sống một cách nhàn nhã và bình yên như một người giàu có. Tôi sẽ không đi đánh nhau với bất kì thứ gì nguy hiểm. Nếu như cô muốn đi săn undead hay giải quyết thù hận với quỷ vật, thì hãy đến Guild mà đặt nhiệm vụ.”

“Tôi không yêu cầu cậu đi đối phó với quái vật. Tôi cũng chán ngấy mấy nơi nguy hiểm rồi và tôi cũng muốn sống một cuộc sống nhàn nhã như khi là một người giàu đó.”

Nhỏ này đúng là có suy nghĩ giống y hệt tôi.

Nếu không phải lúc nào cô ta cũng làm mấy điều ngu ngốc, cô ta sẽ là một người bạn đồng hành tuyệt vời.

“Giờ thì, cậu có thể đi ra ngoài sân không? Tôi muốn cậu biểu diễn kỹ năng tuyệt vời của mình ở bên ngoài.”

“Tôi thật sự không hiểu nó, nhưng tôi sẽ làm miễn là nó không nguy hiểm. Được tôi, tôi sẽ biểu diễn cho cô thấy thứ sức mạnh đang say ngủ trong người mình.”

Nói ra điều đó, tôi sẵn tay áo lên và đi theo Aqua ra ngoài vườn.

.

.

“Chirp.”

“... Mà đúng là chẳng lớn hơn được bao nhiêu nhỉ?”

Chomosuke đang nằm dài ở ngoài sân và bên cạnh nó là Zell đại đế đang rúc mình vào bộ lông mềm mại của nó.

Chomosuke đang từ từ lớn lên, nhưng ngược lại, con gà này vẫn nhỏ như lúc trước vậy.

Bọn họ nói là càng có nhiều sức mạnh ma thuật thì càng chậm lớn, có thể đó là lý do.

Cái bóng lông đen đó từng khá cảnh giác với Zell, nhưng giờ vẻ như giờ chúng lại khá là hòa hợp.

Tôi vốn định biến Zell thành gà rán khi nó lớn lên. Nhưng giờ bọn chúng trở nên thân thiết như thế này, tôi thấy có chút tàn nhẫn khi phải chia rẽ chúng.

Aqua kéo ống tay áo của tôi khi tôi đang nhìn khung cảnh ấm áp đó.

“Cậu thấy mảnh đất đó không? Tôi muốn cậu rải đồng đất giàu dinh dưỡng đó lên nó.”

“... Cô đang bảo tôi dùng sức mạnh của mình để cày ruộng hả? Tôi, người có thể được xem xét như là một anh hùng?”

Ngay cái chỗ mà Aqua đang chỉ, Megumin, mặc một cái váy chống nắng và mũ rom, đang bận rộn làm việc với một cái xẻng làm vườn trong tay.

“Em nữa hả, Megumin? Hai người đang định làm một khu vườn hay thứ gì đó à?”

“Oh, Kazuma, cuối cùng anh cũng dậy. Nhìn mảnh đất này tốt không nè. Nếu anh rải đất lên trên chỗ này bằng phép ‘Create earth’, chúng ta sẽ có thể trồng ra những rau củ tuyệt vời.”

Trong khi đang nói điều gì đó khiến em ấy giống như mấy bà cụ làm nông, Megumin dùng chân ra hiệu và nở một nụ cười.

“Em luôn muốn có một mảnh đất để trồng rau trong vườn. Chúng ta có nhiều khoảng trống, và rau củ thì đắt tiền, sau cùng. Chúng ta sẽ có thể tiết kiệm chi phí trong nhà và ngoài ra chúng ta còn có thể ăn rau củ tươi bất cứ khi nào chúng ta muốn. Em sẽ để anh nếm thử món cà ri rau củ tuyệt ngon khi mảnh đất này được làm xong.”

“Chà, anh thấy vui vì tất cả những điều đó, nhưng... Mấy tên nghiệp dư như chúng ta trồng rau thì có ổn không? bọn chúng sẽ không bay lung tung và tấn công người khác giống như bắp cải, đúng chứ?”

Nghe thấy những lời tôi nói, Aqua và Megumin đảo mắt nhìn đi chỗ khác.

“... Mấy người không thể tự ý trồng rau, đúng không? mấy người cần có một loại giấy phép nào đó, đúng không!? Chính xác thì, Darkness đâu? Cô ta là một phần trong chính phủ, đó là lý do mấy người chờ cô ta đi ra ngoài để làm điều này, đúng không!?”

“Bình tĩnh, Kazuma-san. Đúng vậy, cậu cần có một chút trình độ chuyên môn để trồng rau củ, nhưng Mạo Hiểm Giả level cao được phép trồng chúng tại nhà. Nó là một đặc quyền. Và chúng ta là những Mạo Hiểm Giả có level cao, nên sẽ không xảy ra vấn đề gì.”

“Chính xác, level của em đã trên 40 rồi. Một hay hai mảnh vườn là được cho phép đối với em.”

Level của em ấy cao đến thế từ lúc nào?

Đáng lẽ việc lên level sẽ dễ dàng khi là một Mạo Hiêm Giả, vậy làm sao mà tôi lại là người duy nhất mà level còn nằm ở hàng mười?

“Có một chút bất ngờ khi level của Megumin cao đến như vậy, nhưng mà em ấy đã có nó. Nên, tôi muốn cậu tạo ra một số đất giàu dinh dưỡng cho khu đất đó. Tôi biết anh thích dùng ‘create earth’ để làm mù người khác như là trò chơi khăm, nhưng đây là lý do ban đầu mà nó nên được sử dụng.”

“Nghĩ lại thì đúng là tôi từng nghe chuyện gì đó tương tự lúc trước. Oh, cái quái gì, ‘create earth’.”

Tôi bước xuống mầu ruộng và bắt đầu rải đồng đất mà tôi tạo ra lên trên nó.

Aqua và Megumin đi theo sau lưng tôi và đang bắt đầu gieo hạt.

“Để cho chắc, hạt giống mấy người đang gieo là gì?”

Tôi đột nhiên cảm thấy có chút không thoải mái và hỏi, Aqua trả lời với một giọng không chút lo lắng.

“Cây mù tạt. khoai tây, rau diếp, ớt chuông, cá thu và rau bina. Ông lão nông dân đó nói là mấy loại rau củ này mọc lên rất tốt vào mùa này.”

“... Cô vừa nói cái gì đó kì lạ đúng không?”

“Oh, cậu đang tự hỏi vì sao bọn tôi lại trồng rau củ mùa hè trong khi gần đến mùa đông rồi đúng không? Nhưng ở đây không phải nhật bản. Rau củ sinh trưởng theo sức sống, chúng sẽ phát triển tốt kể cả trong mùa đông.”

Không, không phải nó, có thứ gì ở đó còn không phải là rau củ.

“... Phù, cuối cùng, việc gieo hạt cũng đã xong. Tôi nghĩ chúng ta đã làm khá tốt. Tất cả những gì chúng ta cần làm bây giờ là tưới nước cho chúng và một chút matxa vào chỗ này chỗ nọ, và chúng sẽ chín đủ để thu hoạch vào mùa đông.”

“Này, cô vừa nói đến việc mát xa à? Chúng ta đang trồng rau củ ở đây, đúng không? Chắc không phải chúng ta đang nuôi gia súc hay thứ gì đó, phải không?”

Lờ đi mấy câu châm chọc liên tục của tôi, Aqua thở ra một hơi thỏa mãn.

“Bọn tôi hiện giờ chỉ trồng những cây dễ chăm sóc, nhưng chắc chắn chúng tôi sẽ chọn những loại cây khó hơn vào năm sau!”

“Đúng vậy, hãy trồng một số bắp cải và cà chua vào mùa xuân, hay kể cả một hoặc hai cây mandrake vào năm sau!”

“Anh không thể bỏ qua cái đó! Em vừa nói mandrake đúng không!? em muốn trồng mandrake ở đây à!”

Mandrake là một loại cây nguy hiểm, nó sẽ hét lên khi thu hoạch và khiến cho bất kì ai nghe thấy tiếng hét của chúng chết ngay tức khắc.

Ngay khi chúng tôi đang tranh cãi về việc đó, ai đó đã xuất hiện ngay trước cổng vào.

Người đó đứng cách cánh cổng khoảng một mét và có vẻ như đang do dự để gõ cửa...

“Tại sao cậu lại quay đi sau khi đi cả một chặng đường dài để đến nhà người khác!?”

Người đó là Yunyun.

Em ấy đang chuẩn bị quay về mà không gõ cửa thì lúc đó Megumin làm cho em ấy giật mình.

“Hôm qua mình đã đến mà không báo trước, nên nó có hơi khó xử khi lại đến thêm lần nữa sớm như vậy. Mình đang nghĩ là nên đợi thêm vài ngày rồi mới đến chơi thêm lần nữa...”

“Cậu có thể tới đây mỗi ngày nếu như cậu rảnh! Tại sao cậu cứ phải lo lắng về mấy việc tiểu tiết như vậy nhỉ!? Đằng nào đi nữa cậu có lý do để mà đến đây, đúng không?”

Nghe những lời Megumin nói, Yunyun, người đang cầm một cái giỏ có vẻ như toàn là bánh trong tay nói.

“M-Mình thực sự có thể đến chơi mỗi ngày sao? Cậu sẽ thật sự không cảm thấy mình phiền phức chứ? Cậu sẽ không đột ngột ngừng nói chuyện khi nghe mình sẽ đến thăm...”

“Mình không quan tâm tới mấy thứ đó! Chẳng có thứ gì phiền phức hơn cái thái độ hiện giờ của cậu! Dù sao thì, nói đến việc chính nhanh đi!”

Đối mặt với một Megumin nóng nảy.

“Thật ra, về việc thử thách trở thành tộc trưởng mà mình nói lúc trước...”

“—Nên, cơ bản, thử thách để trở thành tộc trưởng tiếp theo của Hồng Ma Tộc cần phải được thực hiện cùng với một người đồng đội, đúng không?”

“Đúng vậy. Trong quá khứ, tộc trưởng tương lai thường thuê một kiếm sĩ từ bên ngoài để làm vai trò tiên phong, nhưng... Bởi vì, Hồng Ma Tộc mạnh mẽ hơn bất kì kiếm sĩ nào. Cuối cùng, họ nhận ra là với hai Hồng Ma Tộc trong cùng một đội, họ có thể thôi tung thử thách chỉ với sức tấn công đơn thuần mà không cần một tiên phong hay phải đứng ở phía sau.”

Hồng Ma Tộc thật sự không hề có một chút quan tâm đến sự lãng mạng.

Thông thường, thì nó phải giống như là, một Hồng Ma Tộc rời khỏi làng và lên đường tìm kiếm một đồng đội phù hợp cho thử thách, sau đó hai người bọn họ sẽ dần dần nảy sinh tình cảm trong suốt chuyến du hành. Đó mới là cách thích hợp để phát triển câu chuyện.

Megumin, người đang chăm chú lắng nghe bỗng ra một hơi thở dài.

“Vậy là cậu không thể nào tìm được ai khác, nên đã đến đây để mời mình hả? ... Cậu thật sự vô vọng rồi. Được thôi, để mình biểu diễn cho cậu thấy sức mạnh của mình!”

Megumin tuyên bố một cách tự tin, trong khi cố giấu đi nụ cười của mình.

“Eh? Không, cậu sẽ không giúp được gì nếu như cậu đi cùng. Cậu sẽ trở nên vô dụng chỉ sau một vụ nổ. Có ba giai đoạn cho cuộc thử thách, cậu không biết à?”

Yunyun bất ngờ nói ra mấy từ ngữ tàn nhẫn với em ấy. làm cho em ấy cứng người lại.

“Umm, cậu nói vậy cũng đúng, nhưng nếu là như vậy, tại sao cậu lại đến đây?”

“Đ-Đó là...”

Sau khi tôi nói điều đó, Yunyun lo lắng nhìn xuống và nắm lấy mép váy của mình.

“Thật ra thì, em có một người bạn... con trai... không, quen biết một Mạo Hiểm Giả thích hợp để trở thành tiên phong, nhưng khi em hỏi anh ta, anh ta đã nói ‘Hả? Tôi đã kiếm được cả tấn tiền từ Đảo Châu Báu, nên tôi nghĩ mình sẽ ngưng làm việc một thời gian. Chà, nếu cô có thể giới thiệu cho tôi vài onee-san Hồng Ma Tộc ngực to, tôi có thể sẽ nghĩ đến việc giúp đỡ cô’ và mấy thứ kinh khủng khác...”

“Anh không biết đó là ai, nhưng có vẻ anh ta không phải là một người đáng hoàng. Tốt nhất là em không nên dính líu đến mấy người như

vậy, nếu không những người khác sẽ bắt đầu nghĩ là em cùng một loại với anh ta.”

“Không, chỉ là bọn em đã vô tình gặp nhau khá nhiều lần, hay là thường gặp nhau ở một cửa hàng mà em hay tới...”

Với biểu cảm bối rối, Yunyun ngần đầu lên với ánh mắt kiên quyết.

“Umm, Kazuma-san! Anh có thể cùng em đến Làng Hồng Ma để thực hiện thử thách với em không- Ow, ow, ow! Cậu đang làm cái gì vậy, Megumin!?”

Megumin đột nhiên kéo bím tóc của Yunyun một cách thô bạo.

“Mình đang làm gì à!? Cậu đang làm cái gì vậy!? Làm như mình sẽ để cậu sử dụng Kazuma lúc nào cậu muốn vậy!? Việc này không cần phải làm phiền tới Kazuma! Nó chỉ là một thử thách của Hồng Ma Tộc! Tớ có thể xử lý nó!”

Nói ra điều đó em ấy nhắc câu gậy phép đang nằm bên cạnh lên.

“Nè, Megumin, nói thật thì nếu cậu đi cùng mình, cậu sẽ chỉ là một rắc-“

“Cậu đúng là lúc nào cũng nói mấy thứ thô lỗ bất cứ lúc nào cậu muốn nhỉ!?”

Megumin nhìn qua phía tôi với đôi mắt ánh lên sắc đỏ-

“Mình là một Hồng Ma Tộc có level cao! Mình sẽ trở thành một tiên phong tốt hơn một kiếm sĩ level thấp như anh ta! Chỉ là vài con quái vật, mình sẽ đập nát chúng với cây gậy manatite của mình! Đúng không, Kazuma, em sẽ rời khỏi nhà một thời gian!”

Sau khi vứt bỏ thân phận pháp sư của mình, Megumin cầm cây gậy lên và xoay nó vòng vòng.

Phần 2

“Vậy thì, em sẽ đi khỏi một thời gian, vậy nên đừng có làm gì ngu xuẩn trong khi em không có ở đây đấy, được chứ?”

“Em có quá nhạy cảm về vấn đề này không? Thật sự thì người hay gây rắc rối nhất trong thành phố này, có thể chính là em hoặc Aqua.”

Sáng hôm sau. Sau khi tự tâng bốc bản thân theo cách làm cho chúng tôi lo lắng, Megumin quay về phía Darkness và bắt đầu nói,

“Darkness, làm ơn chăm sóc cho hai người họ trong khi em không có ở đây. Ngoài việc để cho ham muốn tình dục dâng trào kiểm soát bản thân, thì chị khá là bình thường, nên làm ơn hãy chắc chắn rằng Aqua và Kazuma không làm mấy việc ngu ngốc.”

“Đ-ĐỪNG có nói chị không kiểm soát được cơn ham muốn tình dục dâng trào của mình! Em nữa, Megumin, em là người nóng nảy nhất thành phố này, nên cẩn thận đừng có mà bắt đầu gây gổ đánh nhau với bất kì ai em gặp trên đường đi. Chị sẽ trông chừng Kazuma để anh ta không ngẫu nhiên bám theo bất kì cô gái xinh đẹp nào xuất hiện.”

Này, tại sao tôi là người ít được tin tưởng nhất trong cả bọn vậy hả?

“Anh là người khiến em lo lắng nhất khi nói về vấn đề phụ nữ... Oh, tốt thôi, sau cùng hai người chả dám làm cho tới cùng, một khi sự việc xảy ra. Aqua, làm ơn hãy để mắt đến họ để chắc chắn hai người này sẽ không làm bất kì điều gì không đứng đắn.”

“Chị hiểu rồi. Mặc dù có hơi sớm để họ sinh con. Nhưng nếu chị nghe những âm thanh bất thường, chị chắc chắn sẽ nhắc nhở họ sử dụng biện pháp an toàn.”

“Chị không hiểu một chút nào! Arggg, chị hãy chắc chắn là không để họ ở một mình với nhau.”

Chỉ là, cái cách mà mấy người này nhìn tôi như thế nào vậy?

“Này, Tôi biết cách kiểm soát bản thân mình mọi người biết không? Tôi đã hoàn toàn từ chối Darkness thay cho việc trở thành thuyền trưởng của hai con tàu đấy.”

“Oh, đúng rồi, em đoán anh đã hoàn toàn từ chối Darkness. Xin lỗi, em nên đặt thêm chút niềm tin nơi anh.”

“... Hai người bước ra ngoài sân ngay, tôi sẽ dạy cho hai người một bài học.

Lãng tránh đi Darkness đang siết chặt nắm đấm của mình, Megumin vẫy tay với chúng tôi.

“Vậy thì, em đi thôi bay cái thử thách ở Làng Hồng Ma đây. Lúc em đi anh nhớ hành xử ngoan ngoãn đó.”

Nói ra điều đó, em ấy rời khỏi nhà và mỉm cười.

“Phải rồi, giờ Megumin đi rồi, chúng ta nên phân chia lại công việc trong nhà. Em ấy nói em ấy sẽ quay lại sau vài ngày, nhưng chúng ta vẫn phải giải quyết việc này một cách đúng đắn.”

Sau khi Megumin đi, chúng tôi bắt đầu bàn luận về kế hoạch trong tương lai.

“Tôi đã quá mệt mỏi với việc lúc nào cũng phải lau chùi nhà vệ sinh. Làm ơn hãy giao việc nấu ăn hay việc gì khác cho tôi.”

“Không, mỗi lần cô nấu ăn, cuối cùng lúc nào cô cũng lãng phí gần hết nguyên liệu. Cô luôn biến mấy chai gia vị trở nên nước lã. Việc đó quá lãng phí.”

Hmm

“Vậy nên tôi sẽ lo việc nấu ăn. Darkness nấu ăn thì khá nhạt, Aqua thì khỏi phải hỏi. Đổi lại, Darkness sẽ lo việc lau dọn và Aqua sẽ lo việc lau chùi bồn cầu và bồn tắm.”

“N-Nè, đồ ăn tôi nấu nhạt thật sao? Tôi nghĩ trình độ nấu ăn của mình cũng ở một đẳng cấp nào đó....”

“Tại sao tôi luôn phải chịu trách nhiệm cho việc lau chùi nhà vệ sinh!? Và không phải là nó có chút không công bằng với chuyện chỉ phải lo việc nấu ăn? Chúng ta đã có một mảnh đất trồng rau củ mới, cậu cũng nên giúp một chút đi chứ!”

Cả hai đều phản đối ý kiến của tôi và Darkness đột nhiên để ý đến một việc.

“Một mảnh vườn? Nè, Aqua, Tại sao đây là lần đầu tiên tôi nghe đến nó vậy nhỉ? Có phải cô đã làm một mảnh đất trồng rau ở trong vườn không? một tay nghiệp dư đi trồng rau được xem là phạm pháp đấy, cô biết không.”

“Darkness à, bề ngoài trông cô rất thông minh nhưng thực ra lại ngu không tưởng nhỉ? Mạo Hiểm Giả level cao được đặc cách khỏi cái luật

đó! Nhìn vào thẻ Mạo Hiểm Giả của tôi đi! Giờ thì, giúp tôi một tay! Tôi cũng sẽ cho cô vài cây rau củ ngon lành!”

Aqua tự hào trưng ra tấm thẻ của mình trước Darkness, trước khi chộp lấy đồng nông cụ và tiến về khu vườn.

“Chờ đã, Aqua, tôi có cảm giác rất xấu về chuyện này. Nên hãy ngưng cái dự án vườn nhà này đi! Thứ duy nhất tôi có thể thấy là sẽ xảy ra là đồng rau củ của chúng ta sẽ gây ra phiền phức cho hàng xóm xung quanh.”

‘Trồng rau củ trong vườn nhà sẽ dẫn đến rắc rối cho người khác’ Đó không phải là vấn đề thường hay xảy ra ở nhật bản.

Nhìn Darkness đuổi theo Aqua ra khỏi tầm mắt của tôi, tôi cầm lấy tờ báo của ngày hôm nay khỏi hòm thư và nằm lên ghế sofa.

“...Hmm?”

Có một tiêu đề trên tờ báo khiến tôi quan tâm.

Động thái mới từ Quân Đội Quý Vương! Có phải bọn chúng đang cảm thấy căng go vì mất đi quá nhiều Quý Tướng?

Chúng tôi đúng là có liên quan mạnh mẽ đến việc giảm thiểu số lượng Quý Tướng

Họ có ý gì khi nói động thái mới? Bọn chúng không đặt tôi lên top tuy nã hay thứ gì đó tương tự, đúng không?

Tôi chỉ muốn sống một cuộc sống giàu có và bình yên.

Tôi hiểu nếu như họ cảm thấy bị đe dọa bởi tôi, nhưng tôi thật sự thích họ để cho tôi yên hơn.

“Thế mới nói, rắc rối luôn tìm đến trước cửa nhà.... Haizzz, trở thành anh hùng thật khó khăn.”

Đột nhiên, tôi để ý thấy Chomosuke đang nhìn chăm chăm vào tôi.

... Mọi người đều đã đi ra ngoài, nên tôi nghĩ chỉ có một mình mình ở trong nhà.

Nó có thể chỉ là một con mèo, nhưng nó vẫn khá xấu hổ khi để nó nghe thấy những gì mà tôi tự lẩm bẩm về bản thân mình. Tôi lật qua trang sau của tờ báo để giấu đi sự xấu hổ đấy...

“...Hah!?”

Tên của tôi được in trên trang sau.

Oh, đúng rồi, nghĩ về điều đó, Tôi và Megumin đã đi đến một tòa soạn báo để yêu cầu họ viết một bài báo đặc biệt về mình lúc còn ở Thủ Đô đúng không nhỉ?

Chúng tôi đã sử dụng sức mạnh của Hồng Ma Tộc và quyền hành của gia tộc Dustiness, và nó có vẻ như bài báo đó đã được xuất bản.

“Oho, Khám phá được điều bí ẩn của chức nghiệp yếu nhất, Satou Kazuma: Người đã đánh bại vô số quái vật với tiền tướng cao ngất và Tướng Lĩnh Của Quân Đội Quý Vương mặc dù mang chức nghiệp Mạo Hiểm Giả’. Chomosuke nhìn vào nó. Nhìn vào tờ báo này, nó thật sự rất quan trọng khi tên của mình có ở trên đó. Đây, đừng dùng nó để cào móng!”

Sau khi nhanh chóng nhắc Chomosuke lên đùi mình để phòng ngừa em ấy phá hủy tờ báo, tôi quay lại để đọc tiếp nội dung.

Có khá nhiều thứ được viết về tổ đội của tôi.

Nói nói rằng anh ta là một Mạo Hiểm Giả bí ẩn, mang chức nghiệp yếu nhất đóng trú tại thành phố khởi đầu Axel, bằng cách nào đó đã hạ gục nhiều mục tiêu được treo thưởng cao vào tướng lĩnh của quân đội Quý Vương.

Một Mạo Hiểm Giả có khả năng sử dụng nhiều kỹ năng khác nhau cùng với một quan hệ mật thiết giữa quý tộc và Hồng Ma Tộc.

Được ban phước bởi sự giàu có và quyền lực, sức mạnh và sự thông thái, và hầu hết là may mắn, anh ta chắc chắn là một Mạo Hiểm Giả đang được quan tâm.

"Aqua! Aqua! Tới đây nhanh lên! Nhìn vào cái n.... Khoan, chờ đã."

Tôi bắt đầu gọi Aqua người đang cãi nhau về một vấn đề gì đó với Darkness ở trong sân, nhưng tôi nghĩ lại sau khi đọc thêm một lúc nữa.

Tôi đã được đánh giá khá cao trong bài viết này, nhưng tôi không phải là người duy nhất được đề cập.

"Đương nhiên, Satou Kazuma không phải là người tuyệt vời duy nhất trong tổ đội. Đầu tiên, đó là một đại pháp sư vô cùng xinh đẹp, người nó khả năng sử dụng phép thuật tấn công mạnh mẽ nhất mà con người có thể sử dụng. Thứ hai, Có một thập tự quân vô cùng quý phái đến từ gia đình quý tộc nổi tiếng vì sự kiên cường của họ, Tiểu thư Dustiness. Và cuối cùng là một đại tu sĩ bí ẩn xinh đẹp mang mái tóc màu xanh dương.'

"Đúng vậy, mấy cô gái xinh đẹp đang được nói đến ở đây là..."

Chà nhìn vào họ thì đúng là có đẹp thật.

Cộng thêm, tôi cũng hơi cường điệu hóa phần giới thiệu của mình.

“Nàng Thập Tự Quân cứng cỏi với sức tấn công mạnh mẽ giữ vị trí tiên phong và Đại Pháp Sư Hồng Ma Tộc người có thể teleport chúng tôi đi nếu việc xấu đi và bắn ra phép thuật mạnh mẽ của mình, và cuối cùng một đại tu sĩ linh hoạt một cách hiếm hoi ở vị trí hỗ trợ... với một Mạo Hiểm Giả cung cấp một số sự giúp đỡ từ hàng sau, nó thật sự là một tổ đội có sự cân bằng tuyệt vời.

“Này, cái này thì có hơi quá.”

Đọc thêm một chút, thành tựu của Megumin, Darkness và Aqua được đánh giá rất cao, nhưng không có mấy thứ được viết về thành tựu của tôi.

Họ chỉ xem tôi như là một dạng chỉ huy hay lãnh đạo.

Chà, họ không sai, nhưng nó vẫn khiến tôi có chút thất vọng...

Nếu tôi đưa cho họ xem tờ báo này, cuối cùng họ sẽ liên tục chà nó vào mặt tôi vậy nên tôi nghĩ rằng mình sẽ không cho họ xem tờ báo của ngày hôm nay. Tuy nhiên...

“Làm ơn đừng đi ra khỏi tiền tuyến để săn lùng tôi. Khi nào mà mấy người còn để cho tôi yên. Tôi sẽ không gây rắc rối cho mấy người!”

Tôi liếc mắt vào cái tiêu đề ‘**Những động thái mới từ Quân Đội Quý Vương**’. Trước khi cuộn tờ báo lại.

—Sau khi cô ta làm xong việc ở ngoài vườn.

“Đi làm nhiệm vụ diệt trừ quái vật nào”

Aqua nhiệt tình tuyên bố trong khi chúng tôi đang ăn tối với sợi nước sốt đang chảy ra từ má cô ra nhìn như cọng râu vậy.

Cô ta bị cái gì vậy?

Cô ta đã không thức tỉnh niềm vui của việc làm Mạo Hiểm Giả sau vụ Đảo Châu Báu vừa rồi đúng không?

“Tiêu diệt quái vật là nhiệm vụ của Mạo Hiểm Giả, nên tôi không quan tâm, nhưng nó có thật sự ổn chỉ với ba người chúng ta? Không phải chúng ta nên chờ Megumin quay về à?”

Darkness nói trong khi nhâm nhi tách trà một cách tao nhã.

“Chính xác là nó! Megumin là một thành viên trong tổ đội của chúng ta. Đương nhiên, đó là một điều tốt, nhưng gần đây tôi để ý một chuyện. Bởi vì megumin thường ra đòn kết thúc nên điểm kinh nghiệm cho chúng ta rất ít. Đương nhiên, bản thân tôi vốn đã hào hảo, nên việc lên level chẳng quan trọng với tôi là bao, tuy nhiên bởi vì tôi giống như là biểu tượng của nhóm. Nếu tôi không phải là người có level cao nhất, nó sẽ gây tổn hại cho danh tiếng của chúng ta, đúng không?”

“Khi nào mà cô trở thành biểu tượng của cả nhóm vậy. nhưng, đúng là tôi cũng muốn nâng cao level của mình.”

Thú thật thì, ngoại trừ tôi, mọi người đều đã vượt mốc level 20 hoặc 30.

Tôi đã ăn rất nhiều nguyên liệu mang cả đống điểm kinh nghiệm, vậy tại sao có một sự khác biệt lớn đến như vậy giữa level của chúng tôi.

“Tôi thỉnh thoảng đi thanh tẩy mấy con ma ở nghĩa trang cùng với Darkness, nhưng có vẻ vài con ma lạc lối không chịu siêu thoát. Bọn chúng cũng không đáng bao nhiêu điểm kinh nghiệm. Nên hãy dùng cơ hội này để lên cả đồng level. nó chắc chắn sẽ làm cho Megumin ngạc nhiên khi em ấy quay về.”

“Megumin có thể sẽ trở nên nổi khùng nếu em ấy biết chúng ta đi du hành mà không có em, cô biết không... Tuy nhiên, giờ em ấy đang ở Làng Hồng Ma để thực hiện thử thách hay thứ gì đó, và nó sẽ khá tệ nếu như khoảng cách giữa level của chúng ta càng lúc càng xa hơn....”

Darkness có vẻ lo lắng về điều đó, nhưng bất kể về chỉ số hay level tôi là người đang trong tình trạng tồi tệ nhất trong toàn đội.

Tuy nhiên...

“Nó ổn để thu hẹp lại khoảng cách giữa level của chúng ta, nhưng chính xác chúng ta sẽ làm nó như thế nào? Người duy nhất nhận được điểm kinh nghiệm là người tung ra đòn kết liễu đúng không? có ai trong mấy người có cách để tung ra đòn tấn công không.”

Darkness không hteer đánh trúng bất kì cú naofm còn Aqua chỉ có thể tấn công undead và quỷ tộc.

Đáp lại sự nghi ngờ của tôi, Aqua hếch mũi lên-

“ĐỪNG lo, tôi có một kế hoạch. Cứ để đó cho tôi!”

Và nói với một nụ cười tự tin trên khuôn mặt.

Tôi luôn có cảm giác xấu về việc này.

Phần 3

Aqua ló đầu ra khỏi một con hẻm nhỏ ở Axel

“... Tôi tìm thấy nó rồi. Mọi người sẵn sàng chưa?”

Tôi vốn tưởng Aqua muốn đi ra ngoài thành phố để săn quái, nhưng thật ra mục tiêu của cô ta lại rất gần đây.

“N-Này, Aqua, không lẽ cô định....”

Darkness cũng nghĩ là mình sẽ đi ra ngoài thành phố giống như tôi nên đã trang bị đầy đủ giáp sắt trên mình, để rồi cất lên một giọng bối rối.

“Đầu tiên, tôi sẽ khóa cử động của hắn với đòn đánh của tôi. Sau đó, Kazuma hãy dùng Bind lên hắn ta. Khi hắn ta bị khống chế, chúng tay sẽ bay ra hội đồng hắn.”

“C-Cô thật sự là một tu sĩ sao?”

Tôi nhẹ nhàng cản nhắc Aqua.

Không, có lẽ chính vì cô ta là một tu sĩ.

Đúng vậy, mục tiêu của Aqua là....

“Oh, đây không phải là người quen của tiểu thư Dustiness sao. Thật là một sự trùng hợp-”

“GOD BLOW!”

Tên cánh cụt đang quét bụi trước cửa hàng của Wiz gục ngay xuống đất sau khi ăn một đấm từ Aqua.

Xét theo âm thanh nó phát ra khi rớt xuống, xem ra cái thứ bên trong lại bị xóa sổ thêm lần nữa.

“Này, Cánh cụt, Cố gắng lên! Vanir, người có ở đó không!? Bạn người lại mất mạng thêm lần nữa này!”

Vanir nhanh chóng phóng ra ngoài khi nghe tôi hét vào trong cửa hàng.

“Cái con đàn bà đáng nguyên rủa này! Ngày nào người không rắc rối tại cửa hàng của ta thì hôm đấy người không hài lòng hả!?”

“Mỗi lần người hồi sinh cái ngòi bút này, một trong số mạng sống của người cũng mất đi, đúng không? Thế thì hoàn hảo. Năng lượng thần thánh vô tận được cung cấp bởi những con chiên của ta hay mạng sống có thêm của người thứ chỉ đáng 30 eris mỗi mạng, ta tự hỏi không biết bên nào sẽ hết trước nhỉ?”

Khi Vanir thối vào trong tên cánh cụt, cố gắng làm hấn sống dậy, Darkness tiến lên ngăn cản Aqua.

“Nè, Aqua, đừng nói với tôi mục tiêu để giúp cô tăng level mà cô nói tới là...”

“Đương nhiên, tôi đang nói tới cái ngòi bút này. Hấn ta yếu đến mức tôi có thể dễ dàng xóa xổ chỉ với một đòn, nhưng tôi lại tăng level sau lần cuối tôi hạ hấn ta. Điều đó có nghĩa là hấn ta đáng giá rất nhiều điểm kinh nghiệm. Nên chúng ta sẽ sử dụng hấn để tăng level.”

“Pii!”

Tên cánh cụt vừa sống dậy thét lên sau khi nghe những lời Aqua nói.

.

.

·
·
“-L-Làm ơn hãy dùng chút trà.”

Aqua tiến vào cửa hàng ngay sau đó và tên cánh cụt lập tức mang trà ra cho cô ta.

Cái chân chèo đã được khâu lại của hắn đang run rẩy.

Cái lỗ đó chắc chắn là do con dao của Chris.

Nhìn vào tình trạng của hắn hiện giờ, tôi không thể nào ngừng được việc cảm thấy đó là tội lỗi của bản thân.

Sau khi nhận lấy tách trà từ tên cánh cụt, Aqua nhấp một ngụm nhỏ.

“... Người gan lắm mới dám lấy nước nóng thay cho trà để mời ta.”

“C-Cái gì!? Tôi chắc chắn là đã pha trà... T-Tôi sẽ đi làm lại nó.”

“Không cần phải pha thêm bình nào nữa đâu, Zereschrute! Cô ta chỉ gây sự với người thôi!”

Sau khi bị chọc phá bởi Aqua và bị Vanir khiển trách, tên cánh cụt buồn thõng hai vai mình xuống và tiến đến chỗ tôi.

“Chàng trai trẻ, ta có thể là một quý vật, nhưng quý tộc cũng có thể tuyệt vọng đấy. Cậu có thể nghe vài lời than vãn của ta không....”

“Nghiêm túc đấy, tốt nhất là người nên rời khỏi thành phố này đi.”

Darkness đang lượn lờ quanh cửa hàng trong nói lên, khi tôi đang an ủi tên cánh cụt

“Nhân tiện, tôi không thấy Wiz ở đây. Cô ấy đi đâu rồi?”

“Nếu như người đang nói về bà chủ của hàng hoang tưởng đó, cô ta bắt đầu nói về mấy thứ kì lạ như cảm thấy có hiện diện nào đó đang thách thức mình hay thứ gì đó tương tự sau khi nhìn thấy ta làm việc không biết mệt mỏi suốt một tuần vừa qua. Điều đó làm ta cảm thấy không ổn, sau vụ Đảo Châu Báu ta đã để cô ta nghỉ ngơi ở phía sau cửa hàng.”

Có lẽ nào Wiz đã đến giới hạn?

“Nhân tiện, chàng trai trẻ, tại sao hôm nay người lại đến đây?”

“Ah.”

Tôi chợt nhớ ra lý do sau khi nghe những lời của tên cánh cụt

Đúng vậy, chúng tôi ở đây bởi vì Aqua định tăng level...

Tôi lảng tránh ánh mắt vô hồn của tên cánh cụt đang chăm chăm vào tôi, Rồi kéo Aqua và Darkness qua một góc của cửa hàng để thảo luận.

“Này, cô thật sự định tăng level bằng cách liên tục đánh bại tên cánh cụt đó à? Một người bạn của tôi ở Làng Hồng Ma đã đưa ra lời khuyên, bí quyết để nâng cao level một cách nhanh chóng là tiêu diệt những con quái vật bất động, và việc này khiến tôi cảm thấy không thoải mái.”

“Nó thực sự khiến tôi khó chịu vì nhìn nó khá dễ thương. Kể cả khi hấn ta là quỷ vật, nghe thấy hấn ta liên tục hét lên làm trái tim tôi như muốn tan vỡ. Vậy mà tôi đã từng nghĩ đó là một ý tưởng hay. Giờ chúng ta nên làm gì đây?”

“Tại sao chúng ta không nâng level bằng cách bình thường? Megumin không có ở đây nhưng không phải kỹ năng của chúng ta đã có chút tiến bộ sao. Đây là một cơ hội tốt cho chúng ta. Bình thường, chúng ta sẽ kết thúc một ngày bằng việc để cho Megumin quét sạch đám quái vật.”

Hmm, bọn tôi có thể thật sự tiêu diệt quái vật và lên level một cách bình thường với tổ đội như thế này?

Nghĩ về nó, Đã từng có lần tôi chỉ đi săn với Aqua và Megumin, nhưng chưa bao giờ thử đi đánh nhau với quái vật mà chỉ có Aqua với Darkness.

“Được rồi, hãy coi nó như là một cuộc luyện tập nhỏ để có thể làm mọi việc tốt hơn sau khi Megumin hết sạch mana.”

Nghe thấy cách tôi tuyên bố giống y như một Mạo Hiểm Giả. Hai người kia gật đầu đồng ý.

Phần 4

Cuối cùng, Aqua lại mất bình tĩnh và thanh tẩy tên cánh cụt thêm một lần nữa, để rồi sau đó Vanir lại hét lên ‘Vây cô đến đây vì cái gì hả’ vào mặt chúng tôi. Chà, rất nhiều chuyện đã xảy ra, nhưng cuối cùng thì chúng tôi cũng rời khỏi thành phố và tiến tới vùng thảo nguyên.

“Bọn Cóc! Hôm nay chúng ta sẽ trả lại mối thù với đám cóc này!”

“Không, Tôi không muốn! Tôi không thể không xem bọn chúng như thiên địch của mình được!”

Có lẽ vì cô ta đang nhớ đến thảm kịch lúc trước, Aqua mạnh mẽ phản đối việc này và một lần nữa lại tự ý quyết định loại quái mà chúng tôi nên săn.

“Nhưng mà Aqua, xét theo sức chiến đấu hiện tại của chúng ta, việc săn mấy con cóc là việc phù hợp nhất cho hoạt động lần này... Tôi đang mặc áo giáp sắt, nên bọn cóc sẽ không ăn tôi. Như thế này, chúng ta sẽ tránh khỏi tình trạng cả tổ đội bị quét sạch.”

“Điều đó có nghĩa là bọn cóc chắc chắn sẽ dí theo tôi! Tôi cũng biết cách rút kinh nghiệm đó, cô biết không? Lần này, kiểu gì thì kiểu, tôi cũng kết thúc với việc chui tọt vào bụng bọn chúng.

Mặc dù chỉ có một chút, nhưng nhỏ này gần đây đã bắt đầu có thể học hỏi từ những sai lầm trong quá khứ.

Kể cả khi chỉ số thông minh của cô ta đã đạt tối đa và không thể tăng thêm kể cả khi level....

Đây có phải là ý nghĩa của việc phát triển?

Nhìn thấy Aqua trưởng thành lên như vậy khiến tôi có một chút hạnh phúc, nên tôi quyết định sẽ giúp cô ta.

“Được rồi, hãy chọn con quái nào khác. Sao chúng ta không đi ra xa khỏi thành phố một chút, vào rừng chẳng hạn? Hiện tại, bọn quái vật ở đó chắc chắn đang tích trữ lương thực để ngủ đông. Nếu chúng ta đi vào rừng, tôi tin là chúng ta có thể bắt được chúng trong khi chúng đang ăn-“

“Không, tôi không muốn! Có cả đồng quái vật dạng sâu bọ ở trong rừng. Bọn chúng chắc chắn sẽ bị thu hút bởi hương thơm đẹp đẽ của tôi và rồi bay thẳng vào người tôi.”

Aqua cư xử cứ như mình là một loài hoa thu hút sâu bọ vậy. Nhưng mà, đúng là điều đó hoàn toàn có thể xảy ra.

Sau khi nghe những lời Aqua nói, Darkness suy nghĩ một chút rồi đập vào bàn tay mình.

“Vậy như thế này thì sao? Lúc trước Aqua có thanh tẩy một cái hồ, đúng chứ? Bọn cá sấu có thói quen là sẽ di chuyển tới vùng nước nông gần đó. Bọn chúng chắc vẫn còn ở gần cái hồ, vậy tại sao chúng ta không đi săn chúng và hoàn thành nhiệm vụ lúc trước...”

“Không, Tôi không muốn! Cô nói như vậy, nhưng rồi cuối cùng chỉ có mình tôi đi thanh tẩy cái hồ để thu hút quái vật, đúng không? Trong trường hợp đó, cuối cùng bọn quái vật lại chỉ đặt sự chú ý của bọn chúng lên tôi! Nên tôi chắc chắn không muốn quay lại đó!”

....

“Này, tôi thấy trời bắt đầu trở lạnh rồi, và hầu như không còn cách nào khác để lên level hiệu quả hơn việc đi thịt tên cánh cụt đó. Điều này sẽ trở nên càng lúc càng rắc rối thêm thôi.”

“Oh, cậu cũng hiểu điều đó, đúng không? Đúng là Kazuma cũng trở nên mệt mỏi với việc này. Vậy tại sao chúng ta không kết thúc ngày hôm nay tại đây và mua một vài thứ trên đường về để làm một nồi lẩu nhỉ?”

Sau khi đưa ra một đề nghị khá hấp dẫn, Aqua nhanh chóng di chuyển trước khi bị tóm lại bởi Darkness. Nhận thấy điều đó, tôi đưa ra quyết định cuối cùng.

“Được rồi, hãy đi tiêu diệt đám cóc. Darkness, cứ mang cô ta đến khu vực bọn chúng thường xuất hiện.”

“Tôi hiểu rồi, tôi sẽ để việc tấn công cho anh. Chà, chống lại một con cóc khổng lồ, kể cả tôi cũng có thể thi thoảng đánh trúng một hoặc hai đòn, nên tôi đang khá là mong chờ nó đó.”

Chỉ có thể thỉnh thoảng đánh trúng một hoặc hai đòn? Kể cả với cóc khổng lồ?

“Khônggggg! Tại sao việc này lại xảy ra? Điều này không giống cậu chút nào, Kazuma-san! Bình thường cậu sẽ vui vẻ đồng ý mỗi khi tôi đưa ra gợi ý nào đó có chút hờ hững mà!”

“I-Im đi! Đừng có nghĩ tôi là cái thằng chỉ biết cả ngày tỏ ra lười nhác! Tôi là người sẽ làm xong việc nếu như tôi muốn! Đừng việc càu nhàu lại và cùng đi nào!”

Kéo theo Aqua, người vừa đang càu nhàu vừa khóc, tôi khảo sát khu vực xung quanh-

“Kazuma gần đây hành động rất kì lạ! Nó rất không bình thường! Nó giống như một tên NEET kỳ cựu bắt đầu có đủ dũng khí để đi xin việc làm, và sau khi nhận được một chút lời khen vào ngày đầu tiên, hẳn trở nên tự tin một cách thái quá và bắt đầu nghĩ mình là người làm tốt tất cả mọi thứ! Cậu lòi cái sự tự tin đó ra từ chỗ quái nào thế? Có phải

bởi vì cậu được hôn bởi Darkness!? Có phải vì cậu đã bước qua lằn ranh của tuổi trưởng thành do cậu đã nhận được một nụ hôn!?”

“I-Im đi, cậu nên quên cái việc đó đi Aqua! Và anh, đừng có lén nhìn tôi theo kiểu đó! Thực ra, Kazuma, tôi chẳng nhìn thấy con cóc nào quanh đây cả!

Có vẻ như cô ấy đang nhớ đến lúc mà cổ hôn tôi, nên giờ mặt Darkness đang trở nên đỏ chót.

Quang điểm của Aqua không hẳn là sai, nhưng có một lý do khác để tôi có được sự tự tin này.

Đúng vậy, là những bài viết trong tờ báo sáng nay.

Làm sao mà một Satou-san phi thường, người nhận được những lời ca ngợi như vậy lại bỏ cuộc chỉ vì gặp một chút rắc rối? Điều đó sẽ làm cho người hâm mộ trong cả nước của anh ta thất vọng, cũng như làm nhục những người mang cái tên Satou đang làm chăm chỉ ở Nhật Bản.

Tôi lấy cây cung của mình ra.

“Đúng vậy, Darkness, đầu tiên tôi sẽ cho kích nổ mìn để đánh thức bọn cóc ở trong khu vực đấy. Sau đó cô sẽ dùng Decoy để thu hút bọn cóc đến chỗ cô. Bọn chúng sẽ tập trung quanh cô trước, nhưng sau khi nhận ra cô đang mặc áo giáp sắt bọn chúng sẽ tìm một mục tiêu khác. Mục tiêu tiếp theo của bọn chúng chẳng hẳn sẽ là tôi, nhưng tôi sẽ hạ hết bọn chúng bằng cung của mình trước khi bọn chúng có thể tiến đến đây.”

Nói ra điều đó, tôi nở nụ cười tự tin với Darkness.

“Đ-Đúng vậy... Có chuyện gì xảy ra với anh hôm nay vậy? Anh đột nhiên trở nên tự tin một cách bất ngờ! Có phải vì việc trở thành người lớn sau một thời gian dài chỉ là trai tân, và sau khi nhận được chút lời khen ngợi và bắt đầu nghĩ bản thân mình là người có thể hoàn thành được mọi việc....”

“Mấy cô câm đi! Chuyện gì với hai người vậy!? khi tôi tỏ ra tự tin thì nó thật sự không bình thường đến vậy à!? Chết tiệt, đến cả Megumin còn không ở đây để khen ngợi tôi, tôi sẽ cho mấy người thấy tôi là người có thể hoàn thành công việc! Tinder!”

Tôi lôi thanh thuốc nổ ra rồi châm lửa sau đó ném nó đi.

Cái bật lửa mà tôi đã làm ra vẫn không đáng tin cho lắm vì nó là hàng làm bằng tay, nên tôi quyết định dùng Tinder để châm ngòi.

Tôi chắc chắn không bao giờ có cơ hội dùng thứ này nếu Megumin còn ở đây, nhưng kể cả khi em ấy bảo tôi ném nó đi, tôi vẫn bí mật làm ra nó.

Nhìn thấy hành động của tôi. Aqua lập tức ngồi sụp xuống dùng hai tay che tai lại.

Một tiếng nổ nhỏ vang vọng khắp cánh đồng bên ngoài Axel.

Cùng lúc đó, mặt đất bắt đầu rung chuyển và những sinh vật quen thuộc cũng đang dần dần xuất hiện.

“Được rồi, chúng ở đây, Kazuma! Bọn... cóc...”

Không, chắc chắn bọn cóc đang ở đó.

Nhưng không phải chỉ có một hoặc hai con.

“Kazuma! Tại sao có quá nhiều cóc đến vậy!? Và tại sao bọn chúng lại nhìn chăm chăm vào tôi!? Có chuyện gì với bọn chúng thế!?”

Aqua rên rỉ, và hai cánh tay của cô ta đang bị kẹp chặt trong vòng tay của Darknesss.

Coi nào, kể cả cô có hỏi tôi thì...

“Tôi đã nói với cậu! Tôi chắc chắn đã nói với cậu! Đây là lý do vì sao mà tôi không muốn phải đi đối phó với bọn cóc! Bọn cóc chắc chắn là tạo vật của quỷ dữ! Bọn quỷ vật đã tạo ra chúng để tra tấn một nữ thần như tôi! WAAAAH! Đây là lý do mà tôi muốn về nhà~!”

“Im đi! Nếu cô không muốn chết, thì đừng có khóc nữa và bắt đầu niệm vài phép hỗ trợ lên chúng tôi đi! Đằng nào đi nữa, nó chẳng phải điều gì lạ lùng khi mà bọn chúng xuất hiện nhiều đến vậy! Khôi phải vì vận xui của cô đã thu hút toàn bộ bọn chúng đến chỗ chúng ta à?”

Bọn cóc hôm nay hành xử rất khác với bình thường. Có thể vì bọn chúng đang đói nhưng chúng đang lao nhanh về phía chúng tôi.

Nhìn thấy điều đó, Darkness có vẻ đã nghĩ ra được điều gì đó rồi nói lên,

“Này, Kazuma, điều này chắc chắn bởi vì Đảo Châu Báu! Bọn cóc chắc chắn đã giấu mình dưới lòng đất bởi vì sợ hãi do mana của con thần thú. Bọn chúng chắc chắn sợ Đảo Châu Báu đến mức chúng thà chết đói chứ không chịu ngoi lên mặt đất, nhưng vật phẩm ma thuật của cậu đã đánh thức toàn bộ bọn chúng.”

“Xin lỗi đi! Xin lỗi vì đã đổ mọi tội lỗi lên vận xui của tôi đi! Toàn bộ chuyện xảy ra lần này là do ý tưởng của cậu, nên hãy nhận trách nhiệm và làm gì đó đi!”

Aqua bắt đầu cãi cọ với tôi sau khi nghe lời giải thích của Darkness.

“Tôi không nghĩ chỉ với một thanh thuốc nổ có thể thu hút số lượng lớn đến như vậy! Nhưng tôi sẽ xin lỗi vì đã nghi ngờ cô! Tôi xin lỗi, nên cô hãy chấp nhận lấy số phận của mình và cùng bị bọn chúng ăn thịt chung với tôi! Darkness sẽ sống sót, nên lát nữa cô ấy có thể cứu được chúng ta!”

“Khôngggggg, tôi không muốn bản thân mình bị bao phủ trong chất nhờn thêm lần nào nữa! Tôi không muốn bản thân bốc mùi cá chết và bị ô uế nữa đâu~!”

“Fuhahaha! Nhào vô!”

Đối diện với bày cóc đang lao đến một cách nhanh chóng, một lần nữa, tôi nhận ra rằng. Tổ đội này chỉ có thể thực sự hoạt động khi có mặt đầy đủ tất cả các thành viên.

Phần 5

“*Hic...hic...* tôi không muốn đi ra ngoài thêm lần nào nữa... tôi sẽ chui rút ở trong nhà cho đến hết mùa đông này...”

Aqua rên rỉ trong khi mở chất nhờn đang bao phủ cơ thể của cô ta, nhiều từng giọt lên thắm

Tôi cũng muốn đi tắm, nhưng hôm nay tôi sẽ để cho Aqua vào trước.

Vì lý do nào đó, bọn cóc có vẻ như thích Aqua hơn là tôi.

Có lẽ do sự khác biệt giữa chỉ số may mắn của chúng tôi. Nhưng kể cả với điều đó, tôi lại bắt đầu có thêm một chút tin tưởng với việc Aqua đã nói, bọn cóc là thiên địch của các vị thần.

Tôi nắm lấy bàn tay của một Aqua đang trở nên bất ổn và dẫn cô ta đến phòng tắm.

“Coi nào, tôi sẽ làm nóng nước cho cô, cô tắm trước đi. Lát nữa tôi sẽ tắm sau.”

“Hic... Toàn bộ việc này xảy ra là do cậu, vì cái thanh thuốc nổ của cậu đã đánh thức bọn chúng, nhưng tôi thật sự ghét bản thân mình vì lại dễ dàng tha thứ cho cậu, chỉ vì cậu đã tỏ ra quan tâm tới tôi...”

Tôi đẩy Aqua đi, người đã ngoan ngoãn đi theo tôi vào bồn tắm trước khi đổ mana vào thiết bị làm nóng.

Sau đó, trong khi người vẫn bị bao phủ bởi chất nhầy, tôi đợi Darkness quay trở lại sau khi báo cáo với Guild về việc tiêu diệt bọn cóc.

“Tôi về rồi đây.”

Darkness, người đã được an toàn nhờ vào bộ giáp sắt của mình, nhìn tôi một cách chăm chú sau khi mang về tiền thưởng của việc tiêu diệt bọn cóc và bán thịt của bọn chúng.

“Cảm ơn. Nếu cô muốn sử dụng nhà tắm thì hãy đợi Aqua tắm xong đã nhé... Có chuyện gì? Sao cô lại nhìn chăm chăm vào tôi như vậy...”

“K-Không, không có gì. Tôi chỉ đang nghĩ là không biết cảm giác bị nuốt chửng bởi bọn cóc nó như thế nào sau khi nhìn hai người bị ăn bởi bọn chúng.....”

Tôi đã nghĩ về sau cô ta trở nên tốt đẹp hơn, nhưng có vẻ như cốt lõi của cô ta vẫn là khổ tâm nhĩ.

“Chào mừng cô quay trở về, Darkness~ Bồn tắm giờ trống rồi đó Kazuma~ Đừng có thử uống nước tắm của tôi để lại nhé. Nó có thể sạch bởi vì tôi đã thanh tẩy nó, nhưng cậu có thể bị đau bụng nếu nuốt phải mấy mẫu thịt cóc còn sót lại đấy.”

Vừa rời khỏi phòng tắm, Aqua đi bộ bằng chân không trong khi mặc bộ đồ ngủ.

“Cô nghĩ tôi là loại đàn ông gì vậy hả, con điếm nhóp nháp kia? Tôi vẫn còn bị bao phủ trong chất nhờn đấy, vậy nên nếu cô không muốn bị ép phải đi tắm lại lần nữa, cô tốt nhất là nên xin lỗi tôi ngay đi.”

“Tôi xin lỗi, Kazuma. Tôi không muốn bị dính nhóp lần nữa đâu, làm ơn hãy tha lỗi cho tôi.”

Mặc kệ Aqua, người ngay lập tức quy phục tôi, tôi vội vã tiến vào nhà tắm.

—Sau khi rửa trôi đi đồng chất nhờn bao phủ trên người mình, tôi thờ dài khi ngâm mình vào bồn tắm.

Nó có cảm giác như chúng tôi đã phải giải quyết không biết bao nhiêu vấn đề, mặc dù Megumin chỉ vừa mới rời khỏi đây.

Nó vốn phải trở nên dễ thở hơn, khi tôi bớt đi việc trông nom một đứa trẻ có vấn đề, thế thì tại sao tôi lại phải gặp phải thứ gì đó quá kinh khủng và cuối cùng lại trở nên mệt mỏi như thế này.

Tôi cảm thấy có ai đó đang đứng bên ngoài phòng tắm.

“Kazuma, tôi cảm thấy hơi mệt nên tôi nghĩ là tối nay mình sẽ không ăn tối. Thay vào đó, tôi sẽ đi kiếm chút đồ ăn vặt để nhắm chung với rượu, được chứ?”

“Này, nói về đồ ăn vặt, đừng nói thứ cô ám chỉ là số trứng cá muối quý giá mà tôi đang giữ phải không? Tôi có được nó từ một tên quản gia kì lạ, kẻ mà đã trộn tất cả mọi thứ vào trong súp miso hồi còn ở Thủ Đô đấy!”

Tôi hét lên về phía Aqua người đang đứng phía sau cánh cửa, nhưng cô ta chỉ ngậm nga bài gì đó rồi rời đi.

Tôi đã nghĩ đến việc đuổi theo cô ta mà không thèm mặc quần áo, nhưng, không phải chỉ có mình cô cảm thấy mệt mỏi.

Tôi nhắm mắt lại trong khi trầm mình cho đến tận vai-

.

.

Tôi đã ngủ được bao lâu rồi?

Khi tôi tỉnh lại thì trời đã bắt đầu tối và đèn cũng đã bị tắt đi.

Nước trong bồn cũng trở nên ấm ấm. Có vẻ như tôi đã ngủ khá lâu rồi.

Nói cách khác. Tôi thật sự rất mệt mỏi.

Sau đó...

“Megumin thật sự đã giúp đỡ chúng ta rất nhiều...”

Hôm nay chúng tôi đã chống lại cả đàn cóc, nhưng nếu Megumin có ở đó, em ấy sẽ quét sạch chúng trong nháy mắt.

Nghĩ về điều đó, tôi chỉ để ý đến sự quan trọng của Darkness khi cô ta chuẩn bị cưới tên Alderp đó.

Điều đó có nghĩa, cái con mắt hiện đang ăn cắp món ăn vặt quý giá của tôi và mỗi ngày đều đem đến cho tôi không biết bao nhiêu là phiền phức cũng-

“Nah, Điều đó chắc chắn là không thể xảy ra-“

Trong căn phòng tắm tôi tắm, tôi tự lẩm bẫm với bản thân mình.

Chà, tôi cho là ma pháp hồi phục của cô ta rất đáng để khen ngợi...

Và cô ta cũng rất hữu dụng khi đánh nhau với quý tộc và undead.

Thật ra, khả năng liên tục hồi sinh người khác mà không xảy ra bất cứ vấn đề nào có thể coi như là một khả năng gian lận....

“Không, chờ đã, Nếu cô ta không ở đây, Mình đã có thể sở hữu một thánh vật hoàn hảo nào đó hay một kỹ năng và ngay từ đầu mình đã không phải chết...”

Chà, tốt nhất là gác việc đó qua một bên.

Tôi chắc chắn sẽ khóc nếu tôi nói to nó ra.

Cộng thêm, sau một thời gian dài sống trong cái thế giới ngu ngốc này-

.

.

Đúng vậy, nó cũng không quá tệ.

Vào lúc tôi đang nghĩ như vậy.

Tôi nghe thấy âm thanh của cánh cửa được mở ra.

Hiện tại thì đèn trong phòng tắm đã tắt, không ai nghĩ là ở trong đây vẫn còn có người.

Aqua thì đã tắm rồi, còn Megumin thì đang ở Làng Hồng Ma.

Còn lại là-

Tôi nhớ lại cái việc đã từng xảy ra tại đây khi tôi đang nghe thấy tiếng một ai đó đang cời đồ.

Tôi cũng đã ở trong bồn tắm như thế này khi lần đầu yêu cầu dịch vụ của những succubus.

Tình huống đó và bây giờ là hoàn toàn giống nhau.

Bằng một cách nào đó mà đèn đã bị tắt đi, và tôi thì lại ngủ quên trong bồn tắm.

Lúc đó tôi đã nghĩ đó chỉ là một giấc mơ, nhưng bây giờ tôi vô cùng chắc chắn đây đang là hiện thực

Qua cánh cửa kính ngăn cánh phòng thay đồ và phòng tắm, tôi nhìn thấy một bóng hình màu trắng.

Chính xác là đêm đó đang lặp lại.

Cánh cửa kính mở ra, và người bước vào trong, đương nhiên, chính là Darkness.

Darkness có vẻ đã trở nên lớn hơn ở một số chỗ nhất định so với những gì mà tôi nhớ, và khoảng khắc mà ánh mắt của chúng tôi chạm vào nhau-

.

.

“Kyaaaaaaaa!”

.

.

Darkness điên cuồng lao đến chỗ tôi và dùng tay mình bịt miệng tôi lại, để cố ngăn chặn tiếng hét của tôi.

Đúng vậy, người hét lên chính là tôi.

Tôi là người đã hét lên đấy.

Tôi đẩy tay của Darkness ra.

“Tôi sẽ không để mình bị đối xử như một tên quấy rối tình dục vì tôi tình cờ bị rơi vào tình huống này! Tôi tin chắc rằng nếu như một người đàn ông rơi vào hoàn cảnh này bởi tai nạn, thì người phụ nữ không có quyền gì để trở nên giận dữ cả! Tôi là người ở đây đầu tiên! Nếu như giới tính của chúng ta đảo lộn cô sẽ là người trở thành bị cáo trong việc quấy rối tình dục! Tại sao lúc nào cũng phải đổ tội lên đàn ông bọn tôi!? Cái thế giới này mới là thứ làm rối hết mọi việc lên!”

“T-Tôi hiểu điều đó, không phải lỗi của anh! Từ đầu tôi vốn đã không có ý định đổ hết mọi tội lỗi lên anh-“

Toi phớt lờ đi Darkness người đang cố tiếp tục nói lên điều gì đó,
“Ngay từ đầu, tại sao hai chữ phụ nữ là đủ để gán mác cho một tên đàn ông là kẻ quấy rối!? Điều đó không kì lạ à? Nếu như chúng ta đang ở trên một chuyến tàu điện và cô chạm vào hông tôi, kể cả khi tôi giải thích về việc cô là một tên biến thái, sẽ không một ai thèm ngó ngang gì tới việc đó!”

“Này, chò đã, tại sao tôi phải chạm vào hông anh... mà từ đầu cái thứ tàu điện đó là gì?”

Tôi dần dần trở nên giận dữ khi tôi tiếp tục nói.

Đúng vậy, cái thế giới này mới là thứ làm lộn xộn mọi việc lên.

Nếu như mấy người thực sự quan tâm đến vấn đề bình đẳng giới, người phạm tội quấy rối tình dục không nên được xác định bởi lời nói của một người phụ nữ, kể cả lời nói của một người đàn ông khi nói về điều đó cũng phải trở nên đáng tin cậy.

“Khi tôi trở thành thủ tướng, cả nam lẫn nữ đều sẽ bị bắt giam như nhau! Tôi sẽ chắc chắn không cho phép những lời cáo buộc sai trái! Máy quay sẽ được đặt trong tất cả những toa xe, và bất kì ai đưa ra cáo buộc sai lầm chắc chắn sẽ bị trừng phạt một cách nghiêm khắc!”

“Đ-Được rồi, tôi hiểu rồi, vậy nên anh hãy vắn nhỏ tiếng lại dùm tôi cái đi! Anh sẽ làm gì nếu như Aqua đến đây để kiểm tra!? Mà thực ra anh đang nói cái gì vậy!? tôi không thể bắt kịp dù chỉ một mẫu nhỏ trong câu chuyện của anh!”

Darkness trông có vẻ như sắp khóc khi cô ấy phát ra tiết sụt sụt với ngón tay đặt lên môi, nhưng tôi chẳng thềm quan tâm!

“Nhưng nếu như tên biến thái đó là một quý cô xinh đẹp, Nó sẽ không trở thành một tội ác nếu như phía bên kia không tố cáo nó! Khi tôi quay lại Nhật Bản, tôi sẽ lập tức đi tranh cử và dùng đó làm nền tảng cho sự ủng hộ của mình-!”

Và sau khi tôi đã làm quá mọi việc lên, tôi cuối cùng cũng để ý đến bộ dạng của Darkness.

Cô ta gần như khóa thân, nhưng thật ra cô ta vẫn mặc một thứ gì đó giống như là bikini ở trên người.

Trên cả việc đó, cô ta còn quấn một cái khăn tắm lớn, và đang cầm trên tay một cái khăn tắm nhỏ được dùng cho việc chà rửa.

Có thể vì cô ta đã chú ý đến ánh mắt của tôi, khuôn mặt Darkness chuyển thành màu đỏ tươi và với một biểu hiện xấu hổ, cô ấy nói một cách nhỏ nhẹ,

“...Tôi đã nghĩ là mình sẽ chà lưng cho anh...”

Phần 6

Âm thanh của từng giọt nước nhiều xuống có thể nghe thấy một cách rõ ràng từ trong căn phòng tắm tối tăm này.

“Ooh...”

“Kazuma....”

Tôi đã tạo ra một bầu không khí khác hẳn với cái loại ồn ào mà chúng tôi thường có.

“D-Darkness, l-làm ơn hãy tập trung vào phần tiếp theo...”

“T-Tôi hiểu rồi... nhưng, Kazuma, umm...”

Darkness, người mà khuôn mặt đã trở nên đỏ chót từ bao giờ, nói chuyện một cách lắp bắp. Cô ấy cỡ lẽ cũng bị ảnh hưởng một chút bởi bầu không khí khác thường này.

“Haaa..haaa... Darkness, tôi, tôi không thể...”

“Kazuma, tôi không thể chịu đựng được nữa, việc này...”

Với một tiếng thét, Darkness cuối cùng-

.

.

“Sao anh lại rên lên mấy tiếng nghe thật dâm dăng trong khi tôi chỉ đang chà lưng cho anh hả!? Anh đang làm cho nó có vẻ như là chúng ta đang làm điều gì đó tặc tiếu chứ gì!”

.

Ném cái khăn mà cô ấy đang dùng để chà lưng vào phía sau đầu tôi.

Tôi cầm lấy cái khăn và bắt đầu vệ sinh khu vực phía trước.

“Tôi chịu. Tôi đã nghĩ cái lần cô chà lưng cho tôi trước đây chỉ là một giấc mơ, nên tôi đã không nắm được cơ hội để tận hưởng việc này một cách đúng đắn.”

Nghĩ lại về lúc đó, khi đó đúng là tôi đã lãng phí đi một cơ hội.

Tôi đã nghĩ đó chỉ là một giấc mơ mà tôi có thể thấy bất kì lúc nào, nên tôi đã hối thúc cô ấy tiến hành bước tiếp theo.

“Cái cách anh nghĩ rất là đáng sợ đấy. Điều đó có nghĩa là anh sẽ hành động một cách táo bạo theo cách mà anh muốn với tôi trong giấc mơ à?”

Darkness lẩm bẩm khi đổ nước lên lưng tôi, để rửa sạch hết đồng xà phòng.

“Đương nhiên, sau cùng, đó là giấc mơ của tôi cơ mà. Cô biết không? Một người phụ nữ mà tôi vô cùng tôn trọng đã nói với tôi điều này: ‘không cần biết những tình huống táo bạo nào mà bạn đã trải nghiệm được trong khi đang mơ, nó sẽ không bao giờ bị vướng vào pháp luật hay vấn đề bản quyền’.”

“Tên quái nào nói ra mấy điều ngu ngốc đó thế!?”

Darkness giận dữ đổ nước ấm lên đầu tôi.

“Nghiêm túc đấy, tôi đã rất quan ngại về những mối quen biết mà anh đang có cũng được một thời gian rồi đấy. Người phụ nữ đã được

anh vô cùng tôn trọng đó là ai? Đây là lần đầu tiên tôi nghe thấy anh có một người bạn như vậy đấy.”

“Cô ấy là một người phụ nữ quý phái, người hơn hẳn cô cả về tính cách lẫn ngoại hình.”

“Đó không phải là thứ mà anh có thể nói một cách trơ trẽn khi một người đàn ông và một người phụ nữ đang ở một mình với nhau đâu!”

Nó còn là một sự thiếu tôn trọng với việc so sánh người đó và Darkness.

Đương nhiên, cái người mà tôi đang nhắc đến là một trong những succubi tuyệt vời, người đã làm việc một cách không hề mệt mỏi khi mỗi ngày đều cung cấp những giấc mơ ngọt ngào dành cho những Mạo Hiểm Giả tại thành phố Axel này, quá trình đó đã góp phần vào việc làm giảm tỉ lệ tội phạm ở nơi đây.

“Đằng nào thì, từ đầu, việc gì đã khiến cô phải dân hiến dịch vụ này cho tôi? Cô không phải đang muốn kiếm chút tiền tiêu vặt như Aqua, đúng không? Trong tương lai, tôi phải trả bao nhiêu cho dịch vụ này vậy?”

“Nè, tôi đã thu hết dũng cảm để làm việc này đấy. Đừng có gọi việc này là một dịch vụ. Chuyện này là để cảm ơn cho việc anh đã cứu giúp Sylphina. Tôi đã chân thành cảm ơn Megumin, Aqua, Vanir, Wiz, và những Mạo Hiểm Giả khác, nhưng tôi vẫn chưa cảm ơn anh một chút đúng đắn, nên...”

Sau khi nói ra điều đó, Darkness đổ một chậu nước lên đầu mình, như để hạ nhiệt cho cái đầu đang trở nên quá tải và khuôn mặt đỏ chót của mình.

“Nó lạnh đấy! Cô có thể xích ra xa một chút trước khi tự tạt nước lên người mình không? Không giống như cô, tôi không có cái sở thích tạt nước lạnh lên người sau khi ngâm mình trong bồn tắm nóng đâu!”

“Đâu phải lúc nào tôi cũng hành xử như vậy, anh biết mà!? Chỉ vì anh cứ liên tục nói về những thứ khiến cho người khác cảm thấy xấu hổ đó!”

Nói ra điều đó, cô ấy di chuyển đến trước mặt tôi và giữ đầu mình thấp xuống.

“N-Này, cô nghiêm túc thật à? Cô định tiến xa tới mức nào? Nó có thực sự ổn nếu như tôi không boia thêm cho việc này không?”

“Anh im miệng lại dùm tôi! Ah, coi nào, hãy chắc chắn là anh giữ vững cái khăn đó. Việc này không giống với trò đùa của Aqua đâu, anh có nghe không? Tôi sẽ chà sạch cả người anh, nên hãy giữ yên đó.”

Với ánh mắt đang lảng đi đâu đó, Darkness bắt đầu chà lên ngực tôi.

“Được rồi, được rồi, tôi hiểu mà. Sau tất cả, chúng ta đã quen biết nhau được một thời gian khá dài. Tôi biết cô sẽ không hoàn toàn thỏa mãn chỉ với điều này đâu.”

“Anh mà hiểu gì! Anh chẳng hiểu bất kì điều gì hết! ĐỪNG quan tâm tới nó, chỉ việc ngồi yên đấy!”

Có vẻ như cô ấy không thể khéo kịp trò đùa của tôi. Darkness trở nên hồ hững và đổ nước ấm xuống người tôi.

“Haizz... Tôi thật sự không thể tin được là mình lại cảm thấy lo lắng về việc này. Tôi cảm thấy mình như một kẻ ngốc vậy... Nè, tôi đã nói anh là đừng có di chuyển! Anh đang cố ý cho tôi thấy thứ đó phải không!?”

Nghe thấy Darkness nói ra những lời mang đầy ý nghĩa ẩn giấu, tôi chợt nghĩ đến-

“Này, đừng nói cô chỉ làm đến đây thôi nhé, đúng không? Sau khi tiến xa đến mức này trong khi ăn mặc như thế, cơ thật sự nghĩ một thanh niên khỏe mạnh như tôi sẽ thỏa mãn chỉ với việc được chà lưng sao?”

“Huh!? Nhưng, không phải anh còn có Megumin...”

Darkness vội vàng nói ra điều đó với một biểu cảm bối rối,

“Đúng vậy, gần đây mọi việc giữa tôi và Megumin diễn biến khá tốt, nhưng cô cảm thấy vừa lòng với việc đó sao? Cô thật sự ổn với điều đó sao? Không phải cô đã nói thứ gì đó như ‘Ah, có vẻ như tôi thích anh nhiều hơn tôi nghĩ’ với tôi vài ngày trước sao!?”

“T-Tôi đã nói điều đó, nhưng...”

“Lúc đó, tôi thực sự rất hạnh phúc.”

Nghe thấy những lời nói chân thật của tôi, Darkness thở hắt hển.

“Điều đó...”

“Tôi đã thực sự hạnh phúc khi nghe cô nói điều đó. Đúng vậy, tôi đã từ chối cô, nhưng đàn ông là những sinh vật rất rắc rối, như cô thấy đấy. Chúng tôi sẽ cảm thấy một chút thất vọng nếu như bên kia ngoan ngoãn bỏ cuộc chỉ vì một lần bị từ chối. Nhưng trường hợp này cũng khá giống với phụ nữ mấy cô, đúng chứ?”

Darkness nuốt nước bọt.

“Đ-Điều đó nghĩa là, thay vì Megumin, anh...”

“Ah, điều đó là bất khả thi. Tôi là một người đàn ông khá là chung thủy đấy. Giờ chúng tôi đã tiến triển đến thời điểm này, sẽ không có việc tôi sẽ nhảy vào vòng tay của một người phụ nữ khác. Sau cùng, tôi đang hướng tới việc trở thành một người đàn ông đàng hoàng.”

Darkness bắn cho tôi một ánh nhìn thắc mắc khi nghe những lời tôi nói.

“Chờ đã, ngưng lại chút, anh đã chọn Megumin, nhưng nếu như chúng ta cứ tiếp tục như thế này, Không phải chúng ta sẽ kết thúc trong một tình huống cực kì nguy hiểm sao...”

Có vẻ như Darkness khá là bối rối với toàn bộ việc này.

“Nó quá khó để cô có thể hiểu được à? Tốt thôi, tôi sẽ nói nó theo cách đơn giản. Tôi muốn trở thành một người đàn ông hoàn toàn đứng đắn. Nhưng không phải là tôi không hiểu được tình yêu của cô đang vượt quá kiểm soát, và nó khiến cô không thể kiểm chế bản thân mình được nữa.”

“Nó không giống như là tôi thích anh đến như vậy... không, không có gì.”

Darkness, người đang chuẩn bị nói ra mấy thứ không cần thiết, trở nên câm nín sau khi bắt gặp ánh mắt của tôi.

“Cơ bản, điều mà tôi đang nói đến là. Tôi chắc chắn sẽ chối bỏ cô nếu như cô cố thử khiến tôi phản bội Megumin. Tôi sẽ chống lại điều đó, nhưng vì level hoặc chỉ số của tôi, không thể nào tôi có thể chống trả nổi cô nếu như cô làm điều gì đó đậm đàng đối với tôi. Nhưng tôi, Kazuma-san, người rất trân trọng những đồng đội của mình. Không cần biết cô đã làm gì, tôi sẽ không ghét cô bởi vì điều đó.”

“A-A-Anh đang nói cái gì vậy!/? Mọi người gọi anh là Trashzuma hoặc Scumzuma, nhưng nó còn không đủ để diễn tả được anh! Tại sao Megumin lại phải lòng một tên như thế này!/?”

Darkness đột nhiên giảng dạy cho tôi một cách giận dữ.

“I-Im đi! Cô đã nói là cô cũng thích nhưng tên đàn ông như thế này! Ngay từ đầu, có tên thanh niên khỏe mạnh nào có thể cưỡng lại việc bị ném vào mấy cái tình huống khiêu dâm hết lần này đến lần khác không. Cô đáng lẽ nên khen ngợi tôi vì, cho tới tận bây giờ tôi vẫn không vượt quá giới hạn đấy!”

“Ai sẽ khen ngợi anh vì điều đó? Thật ngu ngốc! Ah, quên nó đi, tôi đúng là ngốc! Hôm nay tôi cảm thấy không khỏe, nên anh có thể tự mình hoàn thành những việc còn lại!”

Cô ta vừa nói ra những điều rất đáng kinh ngạc cho một ojou-sama!

“Oh, giờ cô bỏ đi à? Cô thậm chí còn chưa hoàn thành việc chà rửa phía trước của tôi nữa! Lời cảm ơn kiểu gì thế này!/? Cô lúc nào cũng nói tôi là một tên vô dụng, nhưng bản thân cô cũng vô dụng không

kém, đúng không!? Nó là gì nhỉ. Một thành viên của gia tộc Dustiness sẽ không bao giờ chịu khuất phục? Sao cô dám tự tâng bốc mình với những lời như thế cơ chứ!”

Một mạch máu bắt đầu nổi lên trên trán của Darkness.

“Được thôi, tôi sẽ làm sạch anh! Nhưng chỉ điều đó thôi! Tôi sẽ không tiến thêm một chút nào nữa! Tôi không phải là loại phụ nữ sẽ dễ dàng bị mấy lời khiêu khích rẻ tiền của anh làm cho bản thân mình mất kiểm soát đâu!”

“Nói như thế là đủ rồi, làm nó nhanh lên! Đúng vậy, nếu cô có khả năng vượt qua điều này! Aqua đã say bí tỉ bởi rượu và đồ nhắm chất lượng cao, và Megumin thì đang ở Làng Hồng Ma. Nói theo cách khác, sẽ không có ai can thiệp vào! Đừng nghĩ là sẽ có ai đó sẽ tiện tay chen vào giống như những gì đã xảy ra lần trước.”

Darknes giận dữ chộp lấy cái khăn tắm mà bắt đầu chà người cho tôi.

“Này, nó đau đó! Nếu cô muốn cảm ơn tôi, hãy làm nó một cách dịu dàng ấy!”

“Là một thằng đàn ông, anh phàn nàn nhiều quá đấy! Tôi chỉ đang làm xong việc này một cách nhanh chóng thôi!”

Có lẽ cô ấy trở nên giận dữ để giấu đi sự xấu hổ của mình. Darkness, mang một gương mặt đỏ chót và đã bắt đầu nhìn chăm chăm vào một chỗ nhất định được một lúc rồi—,

“Anh có không thể làm gì với thứ đó à!? Tôi không thể không cảm thấy phiền khi cái khăn tắm của anh cứ nâng lên như vậy!”

“Nó chỉ là một chiêu trò trong sai trong mấy bữa tiệc thôi. Tôi đã hạ vài con cóc vào sáng nay, đúng không? Tôi đã lên được một vài level và học được cái kỹ năng tiệc tùng này.”

“Làm như mấy cái kỹ năng vớ vẩn có đó tồn tại vậy! Thật là, anh là loại người gì vậy... Anh thật sự không hợp với người thuần khiết và thẳng thắn như Megumin! Nhanh chia tay đi!”

Làm sao mà cô ta có thể nói ra điều đó!?

“Quá tệ, Megumin đã đổ gục trước tôi rồi! Tên quái nào sẽ nghe lời cô nói!? Tôi nghĩ mình sẽ đi tìm Megumin khi em ấy quay lại để được em ấy nuông chiều tôi một cách đúng đắn!”

“Anh thật sự là hình thái thấp nhất của rác rưởi... Oh, tôi biết rồi. Tôi nên làm điều này từ lúc bắt đầu.”

Một nụ cười không thể nào giải thích được xuất hiện trên khuôn mặt của Darkness.

“Tôi sẽ làm cho điều gì đó xảy ra giữa chúng ta trước khi nói với Megumin việc thực sự đã xảy ra. Tôi sẽ làm cho em ấy hiểu anh là tên đàn ông yếu đuối đến mức nào và làm cho em ấy từ bỏ anh. Nó sẽ không làm tổn thương Megumin nếu như em ấy tự mình từ bỏ anh. Nếu anh có thể thoát khỏi nanh vuốt của tôi, tôi sẽ chấp nhận anh là người đàn ông phù hợp với Megumin!”

Nói xong điều đó, cô ta bất ngờ lao thẳng vào tôi!

Làm sao con nhỏ này có thể nói ra mấy thứ xấu xa đến như vậy...!

“Tôi-Megumin... Đừng nghĩ mọi thứ sẽ diễn ra đúng như cô đã xấp đặt! Bỏ tôi ra!”

“Cho dù anh nói ra điều đó, nhưng anh không hề sử dụng bất cứ kỹ năng nào hay thậm chí ra sức để chống lại điều này một chút nào! Anh thực ra đang mong chờ nó, đúng không? Giờ, tôi chắc rằng anh biết điều gì sẽ xảy ra tiếp theo...”

Darkness hào hứng nói ra vài thứ mà không thể nào không giống như một phần độc thoại của một kẻ phản diện vậy.

Ngay lúc đó.

“Chỉ là cái gì sẽ xảy ra tiếp theo?”

Đó là giọng nói lạnh lẽo của Megumin mà tôi đã từng được nghe thấy.

Tại thời điểm này, Darkness và tôi đang ôm nhau trong tình trạng gần như hoàn toàn khóa thân.

Cả hai chúng tôi cùng nhìn về phía cánh cửa.

Đứng sau cửa kính là Megumin, mang một cái mặt nạ ghê tởm trên mặt với đôi mắt sáng rực lên.

Trước khi Darkness có thể nói bất cứ điều gì,

“Cứu anh với! Người phụ nữ này xông vào nhà tắm để tấn công anh!”

“A-Anh là tên khốn! Anh thật sự là tên rác rưởi nhất trong toàn bộ đàn ông!”

Chương 3:

Ban tặng sự hỗ trợ cho nạn nhân của việc bị bám đuôi này!

Phần 1

“Sau đó, Darkness nói ‘...Ah, có vẻ như tôi đã xem thường anh nhỉ...’”

“Kyaa!”

“S-Sau đó thì sao? Chuyện gì xảy ra tiếp theo? Cậu đã đáp trả thế nào, Kazuma-san?”

“Tôi đã trả lời... ‘Xin lỗi, tôi đã có Megumin. Cô nên từ bỏ đi.’”

“Kyaaa!”

“Chờ đã, khoan! Cậu và Megumin là một cặp à!? Hai người trở thành đôi từ khi nào thế!?”

Kể từ sau bữa tiệc chúc mừng việc Sylphina hồi phục, mỗi khi có thời gian rảnh, là tôi lại đến Guild để khoe khoan về vấn đề tình cảm của mình với những Mạo Hiểm Giả khác.

“Nó là một điều tự nhiên thôi, sau cùng, chúng ta đang nói về tôi cơ mà! Tôi là người đã đánh bại rất nhiều kẻ địch mạnh mẽ. Không

những vậy, tôi còn được khen ngợi trên mặt báo cơ này! Đây, nhìn đi!”

Tôi tháo tờ báo ra một cách đầy tự hào, và đưa cho hai nữ Mạo Hiểm Giã người này giờ đã nghe câu chuyện của tôi xem.

Sống một cách khiêm nhường hả?

Tôi đã đánh bại biết bao nhiêu kẻ địch mạnh mẽ, bạn biết không? Được công nhận một chút chỉ là phần thưởng duy nhất của tôi thôi.

Hai người đó trưng ra một biểu hiện lạ lùng, khi đọc tờ báo với tên của tôi nằm ở trên đó.

“... Nè, đây có phải là tờ báo được phát hành ở thủ đô?”

“Tại sao Kazuma-kun lại xuất hiện trên này?”

Tôi nghĩ họ sẽ trở nên hâm mộ tôi, nhưng vì một số lý do, họ lại trở nên lãnh đạm.

“Sao hai người tự dưng im lặng vậy? À, hai người nghĩ sẽ không còn được bầu bạn với tôi, vì tôi đã trở nên nổi tiếng đúng không? Đừng lo, tôi không có dự định sớm chuyển khỏi thành phố này đâu. Chúng ta không phải là bạn sao? Mấy người có thể gọi tôi bằng Kazuma một cách bình thường...”

“Không, thật sự tôi không quan tâm đến việc đó.”

“Đúng vậy, tôi thậm chí còn chưa bao giờ nghĩ tới điều đó kìa.”

Họ chối bỏ ngay lập tức.

“Vậy tại sao hai người lại hành động như vậy? Hai người đang ghen tị với việc tôi được xuất hiện trên báo à?”

Hai người đó trao đổi ánh mắt với nhau.

“Cậu sẽ bị những Mạo Hiểm Giả nổi tiếng khác nhắm tới, cậu không biết à?”

Và nói ra một điều gì đó mang âm thanh của rắc rối.

.

.

“—ờ, thì sao, một vài Mạo Hiểm Giả đã nói điều đó với tôi, nhưng nó sẽ ổn thôi, đúng không? Họ sẽ không tốn công hày làm gì đó với tôi phải chứ? Ngay từ đầu, đột ngột tấn công là một hành vi phạm pháp, phải không?”

Ngay trong sảnh tại biệt thự của tôi.

Darkness đang run rẩy khi cầm tờ báo trong tay.

Có vẻ như cô ta đang lo ngại về sự thật là, chúng tôi đã sử dụng quyền lực của gia tộc cô ấy để bài báo này được xuất bản.

“A-Anh... lại dùng quyền lực của gia tộc tôi, để làm mấy chuyện tầm phào này lần nữa... Này, Em nghĩ mình đang đi đâu đó Megumin!? Tôi sẽ dạy dỗ lại cả hai người.”

Darkness bắt được Megumin, người đang ôm Chomosuke và định bỏ trốn lên tầng 2.

Cùng lúc đó, Aqua kéo tay áo của tôi.

“Kazuma-san, Kazuma-san, làm ơn hãy cho tôi tờ báo đó đi. Nhìn vào nó này, tôi được mô tả là một đại tu sĩ tóc xanh xinh đẹp đấy.”

“Tôi không muốn, tôi cũng muốn giữ bản copy của bài báo đã đặc biệt viết về mình. Nhìn đi, lời giới thiệu của tôi này ‘Kẻ mạnh nhất với chức nghiệp yếu nhất’. Nó thật sự đã chạm vào tâm hồn chunni của tôi. Đừng lo về nó, Darkness, nó sẽ ổng thôi mà, phải không? An ninh của thành phố này rất tốt mà, không phải sao? Nếu mấy tên Mạo Hiểm Giả với vẻ ngoài hung dữ bắt đầu làm điều gì đó nguy hiểm, Cảnh sát sẽ đến tóm họ đúng không?”

Darkness thở ra một hơi dài.

“Những trận đấu tay đôi giữa Mạo Hiểm Giả được cho phép bởi Guild Mạo Hiểm. Anh đã đấu với cái tên sử dụng ma kiếm lúc trước, nhớ không? Đằng nào thì, nếu tình huống tồi tệ nhất có thể xảy ra, thì Aqua cũng có thể-“

“Hồi sinh tôi nếu như tôi chết!? Đừng đùa với tôi!?”

Bộ máy chính phủ của cái quốc gia này bị cái gì vậy, làm việc kiểu quái gì mà vấn đề quan trọng nhất lại lỏng lẻo đến như vậy!

Megumin, người mà cô áo đang bị chộp lấy bởi Darkness, nở một nụ cười ân cần với tôi.

“Đừng lo, Kazuma. Em sẽ đối phó với những tên Mạo Hiểm Giả tìm đến để thách đấu, nên anh có thể an tâm nghỉ ngơi và tiếp tục khoe khoang như anh muốn.”

“Đừng có bao che cho tên này, Megumin! Chị cảm thấy gần đây em đã quá bao bọc cho hắn ta rồi đó. Em đang bị gì vậy?”

Đôi mắt của Megumin sáng lên khi em ấy quay mặt về phía Darkness.

“Em đang bị cái gì à? Chị dám hỏi em điều đó sao?”

“Ah...”

Phản ứng lại với sự đáp trả bất ngờ của Megumin, Darkness tỏ ra nao núng và thả cổ áo em ấy ra.

“Nó là bởi vì có người, đã vụng trộm và cướp lấy nụ hôn đầu của người đàn ông trong tim em!!

“V-Vụng trộm!?! Megumin, đừng làm cho nó nghe có vẻ tục tĩu...”

Darkness cảm thấy khó chịu và lùi lại một bước và Megumin thì lại tiến về phía cô.

“Em đã nghĩ chị là một thiếu nữ được bao bọc, nên em đã tốt bụng để chị bày tỏ cảm xúc của mình và giải quyết mọi chuyện, nhưng chị! Chị vẫn không thỏa mãn chỉ với việc bày tỏ! Đêm hôm qua nữa, Chị đã cố gắng quyến rũ người đàn ông của em với cái thân hình đậm dục của chị!”

“C-Chị không hề định quyến rũ... Này, Kazuma, anh cũng nên nói gì đi chứ!”

Thay vì điều đó, tôi muốn nghe Megumin nói ‘người đàn ông của em’ thêm một lần nữa.

Không phải chúng tôi chỉ hơn mức bạn bè, nhưng chưa phải người yêu? Từ lúc nào mà tôi tăng cấp trở thành người đàn ông của Megumin?

.

.
. .
Đột nhiên, diễn viên quần chúng Aqua, người đang đứng xem cái cảnh giống như đánh ghen này, đập tay lên bàn.

“Kazuma-san, cậu đã thay đổi! Cậu không còn là tên Neet còn trinh người đã luôn sống dữa dẫm vào tôi nữa! Từ lúc nào mà cậu trở thành nam chính của harem vậy hả!?”

Từ một tên NEET còn trinh trở thành nam chính của harem, đó đúng là một sự phát triển lớn trong cuộc sống.

“Aqua, nghe cho kỹ này. Giữa nam và nữ không hề tồn tại thứ quan hệ bạn bè bình thường. Không cần biết họ đã bắt đầu như thế nào, cuối cùng họ sẽ nhận thức về đối phương theo một cách mẫn mẫn. Và nếu một người đàn ông giàu có, tài năng, và đáng tin cậy với một tương lai ổn định như tôi ở bên cạnh họ... Thì đây là chuyện tự nhiên sẽ diễn ra thôi.”

Tôi nhàn nhã tựa lưng lên ghế sofa và thoải mái vuốt ve Chomosuke, đứa đã trốn thoát khỏi vòng tay của Megumin và nằm ườn ra bên cạnh tôi.

“Tên này lại một lần nữa nói những điều kì lạ. Chà, mặc dù chúng ta đã ở bên nhau khá lâu, nhưng vì một lý do nào đó, tôi chưa bao giờ cso tí mơ mộng gì về Kazuma-san cả.”

“Thật là trùng hợp, tôi cũng cảm thấy tương tự. Tất cả mọi cô gái đều từng khiến tim tôi lồi nhịp ít nhất một hoặc hai lần, nhưng cô thì...”

.....

Aqua và tôi bắt đầu tạo những tư thế đe dọa và dần dần tiến gần lại phía nhau...

.

.

.

.

“Và mấy bộ đồ gần đây chị mặc lúc ở trong nhà là sao hả!? Chúng quá mỏng giống như đồ cô mấy đứa con gái lẳng lơ vậy! Chị thật sự muốn phô cái cơ thể của mình cho Kazuma xem đến mức đó à!? Chị có ý đó, đúng không!? Mỗi khi chị tắm xong, chị còn luôn áp sát vào Kazuma mà không cần bất cứ lý do gì nữa kìa!”

Đứng cạnh chúng tôi, Megumin đang nhấn mạnh vào bộ váy ngủ quyền rũ mà Darkness đang mặc.

Giờ em ấy nhắc đến nó, đúng vậy, gần đây Darkness chắc chắn đã mặc mấy bộ đồ ngủ còn mỏng hơn cái mà cô ta đang mặc.

“K-Không phải như vậy... Đ-Đó là vì thời tiết mỗi ngày một nóng!”

“Mùa Đông sắp tới đến nơi rồi!”

Chờ đã, có thể nào cô ta cố tình làm điều đó? Darkness đã nói ra điều gì đó về việc từ bỏ tôi trước khi cô ấy hôn tôi, nhưng thực ra cô đang cố cảm dỗ tôi sao?

Và thêm cái vụ đã xảy ra tối qua nữa.

“Và chị đã cô ý mặc mấy bộ đồ như thế trước mặt anh ấy! Kazuma là một người đàn ông dễ bị cám dỗ, nên chắc chắn em sẽ không để cho chị gọi tình anh ấy như vậy!”

“Chị không có ý định cám dỗ anh ta- Ow, ow, ow! Đừng có kéo áo chị, Megumin! Em đang xé rách bộ đồ ngủ của chị-“

.....

....

....

...

..

.

“Sơ hở này!”

“Grah!”

Ngay lúc tôi đang chuyển sự chú ý của mình sang Darkness, Aqua tấn công tôi bằng một cú song phi.

Nhận lấy cú đá vào bụng mình, tôi cuộn tròn người lại như một quả banh vì đau đớn.

“Tôi đã hạ gục tên harem NEET!”

Tôi sẽ giết con mắt này!

Tôi không thể lên tiếng bởi vì cơn đau. Sau đó, Chomosuke vốn đang nằm bên cạnh tôi, ngẩng đầu lên.

Cô bé hướng ánh nhìn của mình về một hướng nhất định rồi cố định nó tại đó- Về phía cửa sổ.

“Có chuyện gì với đứa nhóc này thế? Nếu con bé muốn ra ngoài, nó sẽ tự nhảy lên cửa sổ và bắt đầu cào vào nó.”

“Ouch... Có phải người đã thấy thứ gì đó không nên thấy? có phải là có con ma nào ngoài đó hay thứ gì tương tự không?”

Vào lúc mà tôi mới bắt đầu hồi phục được một chút từ cơn đau, Aqua đã tiến ra phía cửa sổ- và bắt đầu hét lên khi cô ta nhìn ra phía ngoài.

“Ah, nè, tại sao có quá nhiều hồn ma đi lạc trong thành phố vậy? Tôi vẫn thường xuyên dọn dẹp nghĩa trang, vậy tại sao bọn chúng lại ở đây nhiều vậy chứ?”

Bởi những lời đó, mọi người chuyển qua nhìn Aqua.

“... Này, đừng nghĩ đó là lỗi của tôi vì có mấy con ma dính vào. Lần này tôi thực sự không có làm gì hết! Những con ma này không phải tự nhiên xuất hiện, ai đó đã triệu hồi chúng đến đây!”

.... Triệu hồi những con ma?

Người duy nhất có thể làm việc đó là những người nắm giữ chức nghiệp hiếm hoi, Necromancer, và những tên Lich kẻ được xưng tụng như vua của undead.

Hiện tại không có bất kỳ Necromancer nào trong thành phố.

Điều đó có nghĩa là-

Aqua nhận thấy ánh mắt của tôi và gật đầu.

“Tôi đã tha cho cô ta vì cô đã phục vụ trà và đồ ăn vặt mỗi khi tôi đến thăm cửa hàng, nhưng có vẻ như cuối cùng cô ta cũng lộ ra bản chất của mình! Tôi đã tắm và thay đồ ngủ rồi, nên giờ đây tôi không cảm thấy là mình muốn đi ra ngoài, nhưng sáng mai tôi sẽ đi và dạy dỗ cô ta!”

Không, cô nên đi ngay bây giờ.

Phần 2

Sáng hôm sau

Megumin đã bắt đầu sử dụng cùng một cái hồ cho việc xả Explosion hàng ngày của em ấy, kể từ cái lúc mà Aqua kêu ca là muốn ăn cá. Nhưng hôm nay em ấy đã rời khỏi nhà cùng Darkness từ rất sớm.

Có vẻ như em ấy đã chán việc cứ sử dụng cùng một cái hồ để làm mục tiêu.

Thế nên, hiện giờ chỉ có tôi và Aqua cùng đi đến cửa hàng của Wiz.

“Có ai ở đây không!?”

Với một ý chí hùng hực, Aqua mở cửa một cách thô bạo, và bước vào cửa hàng với bộ dạng như cô ta đang sẵn sàng đập ai đó một trận.

“... Không phải là đùa ‘phụ nữ cô độc’ đây sao, cái loại mà mới sáng sớm đã thích làm máo loạn hết tất cả mọi thứ. Người đến cửa hàng của ta để làm gì hả? Hiện giờ ta đang có chút bận rộn, nếu người đến đây để làm mấy thứ vô nghĩa, thì làm ơn hãy quay lại vào lúc khác.”

Vanir đi ra từ phía sau của cửa hàng.

“Ta đến đây để giải quyết vấn đề với Wiz, về việc cô ta đã triệu hồi những hồn ma lang tang. Nhưng mà, cô ta đi đâu rồi? Mà thật ra, người có ý gì khi nói ‘phụ nữ cô độc’ hả? Nếu như người đang khen ngợi Aqua-sama vĩ đại, người đã đơn độc đứng trên tất cả mọi người khác, Ta sẽ không phiền khi cầu nguyện cho sự tái sinh của người, để người có thể đầu thai thành một con trùng để giày thay vì một con quỷ, khi số mạng còn lại của người biến hết.”

“Ta gọi người là một ‘phụ nữ cô độc’. Bởi vì, kể cả với cái tên khốn để dằn bị dụ dỗ, nam chính của một dàn harem cũng không hề phải lòng người... N-Này, ta luôn sẵn sàng chấp nhận mọi thách thức của người, nhưng không phải chúng ta đã thống nhất về việc, người sẽ không biến những loại dung dịch, trong cửa hàng của ta thành nước đúng không!?”

Như đã mong đợi, hai người lập tức lao vào ẩu đả với nhau. Tuy nhiên người mà chúng tôi cần gặp lại không có ở đây.

“Nói đi Vanir, Wiz đi đâu rồi? Bọn tôi có vài thứ cần bàn với cô.”

“Bà chủ hoang phí đó đã không về nhà kể từ lúc cô ta rời đi vào tối hôm qua. Cô ta vốn chưa bao giờ có may mắn với đàn ông, nên nó sẽ là một điều tốt nếu như cô ta tìm được một tên để qua đêm cùng.”

“Này, người đang đùa, đúng không? Cô ta có vẻ trưởng thành, làm sao mà cô có thể ở lại chỗ của một tên đàn ông như vậy hả!? Đầu tiên là Kazuma và giờ là cô ta, mọi người đang biến thành những kẻ đòi trụ!”

Vào lúc tôi đang cảm thấy đồng cảm với Wiz, người đang bị nói xấu, một vòng tròn ma thuật đột ngột xuất hiện trên sàn nhà.

Và cùng với ánh sáng đó là hình ảnh của một người...

“Vanir-san, làm ơn giúp tôi-“

Có vẻ như Wiz quay về đây bằng cách sử dụng teleport.

“Turn Undead!”

“Hyaaaa-!”

Và thét lên vì Aqua đột ngột xả phép.

“Cô đang làm cái quái gì vậy!? Lần này cô thật sự quá đáng với Wiz rồi đấy!”

“Bình tĩnh, tên NEET đòi trụ. Đây chỉ là một ‘trùng phạt nho nhỏ’ cho việc triệu hồi mấy con ma tối qua thôi.”

Không ai lại dùng ma pháp thanh tẩy cho cái ‘trùng phạt nho nhỏ’ đó cả!

“Cô cuối cùng cũng chịu quay về. Chỉ là cô đã là cà ở đâu vậy hả, Bà chủ lẳng nhăng? Không phải là ta đã nói với cô là sẽ có vài đơn hàng được chuyển đến vào sáng sớm của ngày hôm nay à?”

“Đúng rồi, điều đó đấy! Cô là người có khuôn mặt đầy phấn trang điểm, mà không thẳng đàn ông nào thèm ngó tới, sao lại đột nhiên qua đêm ở bên ngoài vậy hả? Đánh giá dựa trên tính cách của cô, tôi chắc là cô đã bị lừa bởi một tên xấu xa! Ai đó như Kazuma-san!”

Con mắt này, cô ta lập tức trở nên quá đáng nếu không để mắt đến cô ta.

Wiz vẫy tay một cách điên cuồng, trong khi tôi đang nghĩ về loại hình phạt nào, mà lát nữa tôi sẽ giáng xuống con mắt Aqua này.

“H-Hai người từ từ đã! Tại sao tôi lại đột nhiên bị thanh tủy!? Và tại sao hai người lại nói tôi là kiểu phụ nữ đáng khinh bỉ đến như vậy!?”

Wiz sắp khóc đến nơi vì bị chọc bởi hai người bọn họ.

“Mặc kệ họ đi. Mà có chuyện gì xảy ra vậy? Trông cô có vẻ hoảng loạn.”

Một góc nhỏ trên người Wiz đã trở nên trong suốt, nhưng những chỗ còn lại thì nhìn có vẻ ổn. Có lẽ Aqua đã thực sự kiểm chế cái ma pháp ‘trùng phạt nho nhỏ’ của cô ta.

Wiz tự ôm chặt lấy bản thân cứ như cô ấy đang tự bảo vệ mình rồi hét lên,

“Tôi đã dính phải một tên bám đuôi!”

.
. .
. .
. .
. .
. .

“—Đây, uống chút trà nóng và bình tĩnh lại đi. Tốt nhất là cô nên làm ấm người sau khi nếm phải thứ trải nghiệm gì đó đáng sợ.”

“C-Cảm ơn cô, Aqua-sama... Nhưng thứ trà này sẽ khiến tôi bị tê liệt mỗi khi tôi uống nó...”

Một Wiz hơi trong suốt bắt đầu uống trà, và rồi hít một hơi thật sâu.

“VẬY, mọi chuyện thực sự là như thế nào? Vụ bám đuôi đó là sao?”

Ngồi trên một cái ghế trong cửa hàng, tôi một lần nữa hỏi Wiz chi tiết của câu chuyện sau khi cô ấy bình tĩnh lại đôi chút.

“Đúng vậy, một tên bám đuôi! Chuyện xảy ra vào tối hôm qua...”

—Có một nhà hàng sẽ bỏ đi đồ ăn thừa vào một lúc nào đó sau thời gian dành cho bữa tối.

Chuyện xảy ra sau khi Wiz trở về từ chỗ đó, sau khi nhận được đồ ăn thừa từ phía nhà hàng.

Cửa hàng này nằm ở tít trong hẻm, nên, đương nhiên, sẽ không có bao nhiêu người đi ngang qua đây vào buổi tối.

Khi cô ấy trên đường trở về, cô ấy đã gặp một người đàn ông với cái nón trùm đầu đã được kéo lên. Wiz đã thấy được hình dáng của tên đó đang đứng ngay giữa con đường vắng.

“Không thèm cởi mũ trùm xuống, người đàn ông với áo choàng đen đó đã nói: ‘Tên của tôi là Duke. Tôi đến đây từ một nơi rất xa, chỉ để gặp em... Tôi đã dùng rất nhiều năm để điều tra về em, và trong toàn bộ khoảng thời gian đó, tôi chỉ có thể nghĩ về em’.”

Nè, vụ này nghe rất là nguy hiểm đấy.

Kể cả Aqua cũng không giấu được biểu hiện kinh tởm.

“Sau đó anh ta nói: ‘Ngoài việc trui rèn cơ thể mình, tôi đã không làm thêm bất cứ thứ gì khác. Em biết tại sao không?’ đương nhiên, tôi nói là mình không biết, nhưng sau đó-!”

Wiz đột nhiên nói lấp. Có vẻ như đó thực sự là một trải nghiệm quá đáng sợ với cô ấy.

“Anh ta hét lên: ‘Đương nhiên tôi làm điều đó chỉ để có thể chiếm đoạt được em!’ rồi vút áo choàng đi. Tôi chạy trốn ngay lập tức... Sau đó, vì quá sợ nên không dám quay lại cửa hàng, tôi đã triệu hồi vài hồn ma lang thang rồi bảo họ giám sát chuyển động của tên bám đuôi...”

Tên này nghiêm túc hơn tôi nghĩ đấy.

Chuyện này có thể xảy ra ở trong một con hẻm vào buổi tối, nhưng tôi không thể ngờ là có một tên thực sự đi tấn công một người phụ nữ, tại thành phố này.

“Tôi hiểu rồi, đó là lý do tại sao mấy con ma đó lại tập trung trong thành phố. À mà thôi, bỏ đi. Hãy chắc rằng cô sẽ gửi bọn họ về lại phía bên kia sau khi vụ này kết thúc.”

“Bọn họ không phải những con kẻ ăn bám, Aqua. Thực ra, không phải ngay lúc này cô có thể gửi họ lên thiên đường sao? Mà, đằng nào thì đó có phải là lý do cho việc, tới tận bây giờ cô mới quay về cửa hàng, chỉ vì tên bám đuôi vẫn còn ở gần đây phải không?”

Tôi nghĩ là mình đã đoán khá chính xác, nhưng Wiz lắc đầu.

“Không, tôi còn không biết vị trí chính xác của anh ta. Tôi đã thả những hồn ma lang thang đi khắp thành phố, nhưng tôi không thể

biết được vị trí chính xác mà anh ta đang ở... Thực ra, có vẻ như hầu hết những hồn ma lang thang đều bị anh ta đuổi đi...”

Một tên bám đuôi có khả năng xua đuổi những hồn ma...

“Vậy nghi phạm chắc hẳn phải thuộc giáo phái Axis nhỉ?”

“Chính xác, ta còn không cần phải sử dụng đôi mắt nhìn thấu tất cả của mình để xác định điều đó.”

“Chờ một chút! Đừng có đem những đứa trẻ của tôi ra làm kẻ chịu tội.”

Aqua mạnh mẽ phản đối kết luận mà tôi và Vanir đã đưa ra.

Sau đó, Wiz nói một cách rụt rè...

“Umm...Cậu có thể giúp tôi nghĩ ra cách đối phó với vấn đề này không...?”

Ờ, đúng rồi, Wiz hiện đang ở trong tình cảnh khó khăn và nghiêm trọng này.

“Nhưng, chúng ta thậm chí còn không biết hiện tại cái tên mặc áo trùm đen đó đang ở đâu, đúng không? Nè, không phải người hay khoe khoang về đôi mắt có thể nhìn thấu mọi thứ của mình à? Tại sao lúc này người không sử dụng chúng đi.”

“Ta không cần người phải nói cho ta biết ta cần phải làm gì! Ta đã sử dụng sức mạnh của mình lên hẳn ta được một khoảng thời gian, nhưng ta không thể quan sát hẳn ta. Có vẻ như hẳn không phải chỉ là một tên biến thái tầm thường. Khả năng cao là hẳn ta đủ mạnh để có thể chặn cả đôi mắt nhìn thấu mọi việc của ta.”

Mạnh mẽ và Biến thái. Cấp độ nguy hiểm mỗi lúc một tăng.

Vanir đột nhiên đập tay mình.

“Bà chủ không thể kết hôn. Có lẽ, cô nên thay đổi cách suy nghĩ của mình đi một chút. Không phải lúc nào cô cũng có thể tìm thấy một ai đó bị ám ảnh một cách điên cuồng bởi cô. Nó có thể không phải là một ý tưởng tồi để cô ở cùng với hắn ta đâu, cô biết không?”

“S-Sao tôi có thể làm được điều đó cơ chứ!? Anh ta là một người có thể lập tức tấn công người khác khi nhìn thấy họ! và làm ơn đừng gọi tôi là bà chủ không thể kết hôn.”

Tôi nghĩ mình đã thấy thái độ này của Vanir ở đâu đó vào lúc trước.

À, đúng rồi, tôi đã có thái độ y hệt, vào cái lúc bàn luận về chuyện hôn nhân của Darkness.

Thì lúc đó.

“Wiz-san có ở đây không? Có một bức thư dành cho cô.”

“Ah, cảm ơn”

Cánh cửa mở ra, và người giao thư đưa lá thư cho Wiz.

Nhận được một lá thư ngay lúc này... Điều đó mang lại cho tôi cảm giác không tốt.

Chắc chắn, sau khi Wiz đọc nội dung trong lá thư, khuôn mặt của cô ấy sẽ trở nên bí xị.

“Đó là lá thư của tên bám đuôi, đúng không? Ta có thể có sẽ tìm được hắn nếu ta sử dụng sức mạnh của mình lên bức thư đó. Cô có muốn ta triển khai một đòn tấn công lên hắn ta không?”

Vanir tỏ ra hợp tác một cách bất ngờ. Có vẻ như anh ta vẫn lo lắng cho sự an toàn của đồng nghiệp nhỉ.

“Cảm ơn, Vanir-san, nhưng tôi sẽ tự mình thu xếp vụ này. Anh ta đã viết là muốn gặp tôi ở ngoại vi thành phố vào ngày mai.”

Wiz trưng ra một biểu hiện kiên quyết khi cô ấy nắm chặt bức thư.

“Tôi... Đây là lần đầu tiên có người tỏ tình với tôi, nên tôi muốn trả lời anh ta một cách nghiêm túc.”

Cô ấy tuyên bố.

.
. .
. .
. .

“—Nên, Wiz định sẽ trả lời hắn ta vào ngày mai.”

Tối hôm đó.

Tôi tổng kết lại những sự kiện đã diễn ra vào hôm nay trong khi bọn tôi đang dùng bữa tối.

Darkness và Megumin cũng trưng ra một biểu hiện kì quặc sau khi nghe được điều đó.

“Một tên bám đuôi, đối thủ tự xưng của em có vẻ hơi nghiên theo hướng đó, nên em có chút lo lắng cho tương lai của cô ấy... Dạng người đó sẽ trở nên rất đáng sợ khi họ trở nên tuyệt vọng. Không thể nói trước là họ sẽ làm gì khi máu điên của họ nổi lên đầu.”

Em đang nói về Yunyun đúng không?

“nhưng, để nghĩ tới việc một tên biến thái đến như vậy lại xuất hiện ở đây... Làm sao mà hấn ta dám gây phiền hức cho người dân thành phố này cơ chứ?”

Darkness nói say sưa trong khi cô đang biến miễn bít tết của mình thành thịt băm một cách thanh lịch.

“... Tôi không nghĩ sẽ có ngày mình lại được nghe hai từ ‘biến thái’ được phát ra từ miệng cô đấy.”

“A-Anh nghĩ mình là ai hả?”

Aqua người đã xử lý xong phần ăn của mình và hiện giờ đang cho Zell đại để ăn ở trên đùi của cô ấy, đột ngột xen vào.

“Wiz nói là sẽ tự mình dàn xếp vụ này, nhưng chính xác thì cái cô gái hòa nhã đó định làm gì cơ chứ? Cô ta định nghiêm túc chấp nhận lời thổ lộ của hấn ta à? Megumin và Darkness đã gần đây đã bắt đầu có những suy nghĩ dâm dục. Nếu Wiz cũng có bạn trai. Có phải số lượng bạn chơi cùng của tôi sẽ bị giảm mạnh không?”

“Này Aqua, e, không bị ám ảnh bởi những suy nghĩ dâm dục. Em không giống như Darkness, người ăn mặc như gái làng chơi chỉ để dễ dàng ông! Em là một thiếu nữ thuần khiết, người thậm chí còn chưa hôn một người đàn ông nào đấy!”

“Ey...!”

Cái người đã mất đi sự thuần khiết, Darkness bắt đầu trưng ra cái biểu hiện như sắp khóc đến nơi.

Tôi chìm vào suy nghĩ.

Về cơ bản, Wiz là một người tốt bụng.

Cô ấy chắc chắn không có khả năng để từ chối, nếu như cô ấy bị thúc ép. Tôi có cảm giác rằng, nếu như tên đó nói ‘hãy bắt đầu từ bạn bè’ thì cô ta sẽ vui vẻ chấp nhận.

Thành thật mà nói, Cô ấy cũng gần giống như Yunyun, người sẽ vui vẻ đi theo ai đó nếu như họ nhận mình là bạn bè của cô.

Nó có ổn nếu như để cô ấy tự giải quyết chuyện này?

Sự nổi tiếng của tôi chỉ mới bắt đầu. Nó hoàn toàn có khả năng, trong khoảng thời gian sắp tới, Wiz sẽ trở thành một thành viên trong dàn harem của tôi.

... Không, chờ đã, tôi đang nghĩ cái quái gì vậy!?

Hãy tự kiểm chế mình lại đi, Satou Kazuma! Mà định tạo harem để làm gì!? Không phải mà vừa từ chối Darkness à!?

Nhưng, vụ này thì khác.

Wiz là một người bạn thân khác giới của tôi. Tôi không muốn nhìn thấy cô ấy bị cướp đi từ một tên không biết đã chui ra từ chỗ quái quỷ nào.

Điều đó có nghĩa là—

“Nè, Kazuma-san? Cậu đang làm ra một vẻ mặt rất hiểm ác đấy. Có chuyện gì à?”

“Ít nhất thì cô cũng phải nói đây là khuôn mặt rất nam tính, của một người đàn ông sẽ đi bảo vệ bạn bè của mình chứ!”

Ghi chú

Akatsuki sensei, sao ông ác với wiz quá vậy :(

Phần 3

Sáng hôm sau.

Tôi đã bị ngạc nhiên bởi vẻ ngoài của Wiz trong khi đang trốn ở phía trước cửa hàng.

Wiz đã ăn mặc rất đẹp vào hôm nay.

Có lẽ vì tôi chỉ nhìn thấy hình ảnh cô ấy mặc chiếc áo choàng sờn sùi hoặc tạp dề, hay tại vì vây quanh tôi chỉ là những cô gái với vẻ bề ngoài trẻ con, nhưng điều này thật sự rất tuyệt khi nhìn cô ấy ăn diện như vậy.

“Nè, Kazuma, giờ không phải là lúc để anh mê mẩn nhìn cô ta! Kích hoạt ẩn thân nhanh đi.”

Những lời nói của Darkness giải thoát tôi khỏi sự kinh ngạc, rồi tôi nhanh chóng kích hoạt kỹ năng của mình.

Với sự hiện diện của bọn tôi đã được giấu đi, Chúng tôi lén theo sau Wiz khi cô ấy tiến ra ngoài ô thành phố.

“Nè, Kazuma, bằng cách nào đó mà tôi cảm thấy mình như là một tên bám đuôi vậy. Với cái đà này, chúng ta cuối cùng sẽ trở thành kẻ bám đuôi số 2 và số 3 phải không?”

“Đừng nói như vậy, Aqua. Đây không phải là bám đuôi, việc này chỉ đơn giản là liên tục quan sát bạn bè của mình, người sẽ tiến gần đến một nơi nguy hiểm.”

“Bọn em gọi đó là bám đuôi.”

Lờ đi câu trả lời của Megumin, tôi tiếp tục theo sau Wiz.

Và đúng như Wiz đã nói, một hiện diện mặc áo trùm màu đen đang đứng trên đồng cỏ ngay bên ngoài thành phố.

Xung quanh hẳn ta là một khu vực rộng rãi, trống trải, không có bất kì vật cản nào để chúng tôi có thể an toàn ẩn mình đằng sau nó.

Có khả năng rất cao là chúng tôi sẽ bị phát hiện nếu như bọn tôi di chuyển lại gần thêm chút nữa.

Điều đó có nghĩa, chúng tôi sẽ không thể nghe những lời họ nói từ vị trí hiện tại của bọn tôi.

Tôi kích hoạt kỹ năng tầm nhìn xa và đọc môi của mình để theo dõi đoạn hội thoại của họ.

“Có vẻ như em đã đọc lá thư của tôi. Tôi mừng vì em đã chấp nhận yêu cầu này.”

“... Sau khi nghe anh nói điều đó với tôi, không thể nào có chuyện tôi sẽ không có mặt ở đây...”

Tốt, có vẻ kỹ năng đọc môi vẫn hoạt động kể cả với kháng cách này.

“Đã được một thời gian rồi... Tôi đã đi tìm em trong một khoảng thời gian rất dài. Khi nghe thấy em mở một cửa hàng ma thuật tại thành phố này, tôi đã thật sự bị điều đó làm cho bất ngờ. Nhưng giờ đây, tôi cuối cùng cũng có thể gặp được em. Chỉ với điều này đã đủ đáng giá với việc dùng ngần ấy thời gian để đến đây.”

“A-Anh thật sự đã đến từ một nơi rất xa, chỉ để gặp tôi sao?”

Những từ ngữ nặng nề của tên áo trùm khiến Wiz dao động.

Đột nhiên, tôi cảm thấy những cú kéo áo đột ngột đang phá rối việc ăn mình của tôi.

“Kazuma-san, Kazuma-san, Đừng có chỉ nghe một mình. Thuật lại cho bọn tôi nữa. Hai người bọn họ đang nói gì vậy?”

“Tôi chỉ đang nghe trộm bằng kỹ năng đọc môi, nên đây chỉ là dựa theo phán đoán của tôi, nhưng... có vẻ như tên đó đã đến từ một nơi rất xa, chỉ để thổ lộ với Wiz.”

“Eh!?”

KẸ LẠ MẶT

TÔI CHẮC RẰNG EM BIẾT LÝ DO
VÌ SAO TÔI LẠI GỌI EM RA NGOÀI NÀY.
NHƯ NHỮNG GÌ TÔI ĐÃ NÓI HÔM TRƯỚC...
TÔI ĐÃ LUÔN NGHĨ VỀ EM.
TÔI ĐÃ RÈN LUYỆN BẢN THÂN MÌNH ĐỂ
TÔI CÓ THỂ TRỞ NÊN XỨNG ĐẲNG VỚI EM!

A-ANH
MUỐN TÔI
CƯỚI ANH...

CÓ VẼ NHƯ
TÊN ĐÓ GỌI
WIZ RA ĐÂY ĐỂ
TỎ TÌNH CÔ ẤY.

Lờ đi tiếng hét bất ngờ của bộ ba này, tôi một lần nữa kích hoạt kỹ năng của mình.

“Tôi chắc rằng em biết lý do vì sao tôi lại gọi em ra ngoài này. Như những gì tôi đã nói hôm trước... Tôi đã luôn nghĩ về em. Tôi đã rèn luyện bản thân mình để tôi có thể trở nên xứng đáng với em!”

“K-Kể cả khi anh nói điều đó... Đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau, tôi còn không biết mình nên phải trả lời thế nào! Và tôi không nghĩ những hành động táo bạo ngay giữa thành phố như vậy là một hành động hay!”

Mặt Wiz đỏ ửng lên như thể trả lời cho những lời tuyên bố đầy cảm xúc của tên đó.

“Nè, Kazuma! Có vẻ như Wiz đang đỏ mặt! Cái tên đó vừa nói gì vậy?”

“Tên đó nói ‘Tôi đã luôn nghĩ về em’, ‘tôi đã rèn luyện bản thân mình chỉ vì em’, và mấy thứ giống như vậy. Hẳn ta có vẻ là loại mang suy nghĩ, việc trở nên mạnh mẽ sẽ khiến hẳn ta được yêu thích bởi những cô gái.”

“Đây gần như là lần đầu họ gặp nhau! Anh ta thật nồng nhiệt làm sao!”

Mặt Darkness đỏ lên vì hưng phấn. Tên này chắc cũng đang hưng phấn lắm đây. Chúng tôi gần như có thể nghe thấy hẳn ta nói kể cả khi đang ở ngay chỗ này.

“Đúng vậy, giờ đây, khi tôi nghĩ lại, có vẻ tôi đã quá vội vàng khi làm hành động như vậy ngay giữa thành phố. Tôi đã chọn một con hẻm hoang vắng, nhưng...”

“Chỉ vì không ai nhìn thấy không có nghĩa là hành động như vậy vẫn ổn! Những việc như vậy nên đợi tới lúc chúng ta hiểu rõ hơn về nhau...”

Quý thần thiên địa ơi, Anh ta không phải là một tên biến thái thông thường. Anh ta là một người đàn ông tuyệt vời.

Anh ta hoàn toàn trái ngược với tôi, người sẽ trở nên dần thối khi đối diện với những bước tiến triển của Darkness và Megumin.

Tuy nhiên, tôi không nghĩ là mình muốn trở thành một người đàn ông như vậy.

“... Tôi hiểu. Đúng vậy, nó chắc chắn là có chút không công bằng bởi chỉ có mình tôi biết về em. Có vẻ như tôi nên nói một chút về mình cho em biết...”

“V-Vâng. Sau cùng, tôi thậm chí còn không biết tên của anh...”

Sau một khoảng thời gian suy nghĩ, người đàn ông mặc áo trùm cởi bỏ phần nón xuống.

Bên dưới cái mũ trùm là một khuôn mặt ái nam ái nữ nhưng vô cùng đẹp trai.

Có lẽ Wiz không mong là anh ta sẽ đẹp trai đến như vậy, mặt cô ấy lại trở nên ửng hồng hơn nữa.

“Tôi tên là Duke. Chuyên môn của tôi là những ma thuật cấp cao hệ lửa. Nó trái ngược hoàn toàn với em, người chỉ chuyên về ma thuật với nguyên tố băng.”

“A-Anh thậm chí còn không thèm che giấu sự không tương thích giữa chúng ta, tôi hiểu rồi. Tôi khá thích những người đàn ông trung thực, nhưng... Tôi nghĩ là anh cũng đã biết đến việc đó...”

Những tuyên bố giống như một kẻ bám đuôi có vẻ đã khiến Wiz có chút sợ hãi.

Nhưng Duke chỉ đơn giản mỉm cười, cứ như anh ta tự hào về điều đó.

“Đương nhiên! Sau cùng, em là người được biết đến như Phù Thủy Băng Giá lúc em vẫn còn là con người.”

“C-Chờ đã, Anh biết tôi không phải là con người sao!?”

Những nhận xét bất ngờ của Duke khiến cả tôi và Wiz bất ngờ.

“Nè, Kazuma, đừng có ích kỷ vậy! Wiz trông có vẻ bất ngờ, cái gì vừa mới xảy ra vậy!?”

Aqua lắc vai tôi.

“Anh ta biết Wiz là lich, cùng với những loại thần chú thuộc chuyên môn của cô ấy. Anh ta thật sự đã học hỏi rất nhiều. Có vẻ như anh ấy khá nghiêm túc với cô ta.”

“Hắn ta không phải chỉ là một tên bám đuôi thông thường, mà là một tên vô cùng biến thái.”

“Vì lợi ích của thế giới này và toàn bộ người dân đang sống trong đó, tốt nhất là hãy di tản Wiz đi chỗ khác và thổi tung hắn ta với Explosion ngay tại đây!”

Duke tiếp tục nói.

“Tôi biết tất cả mọi thứ về em! Em có thể coi tôi là người đàn ông hiểu em nhất trong thế giới này! Giờ đây, tôi đã nói về mình cho em biết, nên chúng ta hãy quay về lại chủ đề chính!”

“K-K-Khoan đã! Tôi vẫn chưa chuẩn bị tâm lý cho việc này! Đ-Điều đó có nghĩa là, anh đã đi cả đoạn đường dài đến đây kể cả khi biết được tôi là một undead? Anh không cảm thấy sợ tôi sao?”

Đáp lại việc tiến triển không ngừng của Duke, Wiz lùi lại một bước.

“Em đang coi thường tôi sao? Tại sao tôi phải sợ Lich?”

“Đ-Điều đó... Nếu anh nói về nó như vậy...”

Ôi quỷ thần ơi, người đàn ông này thật táo bạo làm sao!?

“Này, tẹ rồi đây! Tôi nghĩ Wiz bắt đầu thích hắn! Tên khốn đó đã nói một thứ như ‘Tôi không quan tâm kể cả em có là undead!? Tôi không sợ một lich!’”

Nghe những lời tôi nói, Darkness run rẩy.

“Anh ta thậm chí còn không thèm quan tâm, kể cả khi cô ấy được xưng tụng như là vua của undead... Đây là tình yêu đích thực! T-Tôi nên làm gì đây, Kazuma!? Tôi cảm thấy mình rất muốn hỗ trợ cho anh ta!”

Mấy đứa giống nhau thường ủng hộ nhau, Darkness có vẻ có vài sự đồng cảm kì lạ cho tên biến thái đó.

“Cô đang nói gì vậy!?! Nói undead cũng được yêu chẳng khác gì đang bán bổ thần thánh cả! Đúng vậy, cơ thể Wiz rấ mát và thoải mái khi dùng như một cái gối ôm để ngủ trong mùa hè, nhưng cô ta chỉ là một cái xác di động! Giữ lấy cảm xúc của tình yêu đối với một cái xác, tên này đòi bại đến mức nào vậy!?”

“O-Ờ thì, gọi cô ấy là cái xác di động cũng không hoàn toàn sai, nhưng... Đừng bao giờ nói điều đó ngay trước mặt cô ấy, Aqua. Cổ sẽ khóc đó.”

Lờ đi sự ồn ào mà đám đồng bọn tôi đang làm, tôi tiếp tục quan sát hai người đó trong lo lắng.

“Giờ thì, nói chuyện đủ rồi! Phù Thủy Băng Giá, hãy đấu một trận nào!”

“Ehh? Ở-Ở đâu ra vụ này vậy!?”

Hmm?

“Tại sao à? Điều đó không rõ ràng sao? Để cho em thấy sức mạnh của tôi và để em từ bỏ công việc hiện tại của mình!”

“Eeeh!?”

Trời đất!

“Kazuma, coi nào, Nói cho chúng tôi nghe với! Chuyện gì xảy a!? Bọn họ nói gì!?”

Tôi quay mặt về phía Aqua, người liên tục lắc tôi và nói với một tông giọng nhỏ nhẹ,

“Tên khốn đó đang thách đấu Wiz. Nếu tên đó thắng, hẳn muốn Wiz từ bỏ công việc hiện tại của mình.”

Darkness có vẻ như thực sự bất ngờ khi nghe thấy điều đó.

“Công việc của Wiz là chủ cửa hàng của cô ấy, đúng không? Và... Cô ấy còn thường nhận những công việc từ những tay đại lý bất động sản, để xua đuổi undead tại nghĩa địa và những ngôi nhà xung quanh, đúng không!?”

“Có phải anh ta đang bảo người mình yêu ngừng làm những công việc nguy hiểm? Có vẻ như anh ta không biết về việc quản lý nghĩa trang đã được chuyển sang cho Aqua. Tuy nhiên, việc này...”

Đúng vậy, nếu như anh ta đã nói điều đó...

“A-Anh muốn tôi cưới anh...”

Đúng vậy, chắc chắn là nó.

Tôi sẽ bảo vệ em, vậy nên em không phải nhận thêm những công việc nguy hiểm nữa. Cứ việc chờ anh ở nhà.

Thật là một lời bày tỏ nồng nhiệt.

Anh ta là một người đàn ông chân chính.

Tôi thậm chí còn cảm thấy xấu hổ, bởi vì muốn can thiệp do cảm xúc nữa vời của mình.

“Để công việc của em cho tôi! Vậy thì, đánh thôi, em-!”

Duke bắt đầu niệm câu chú gì đó và nắm lấy áo choàng của mình.

Và ngay khi anh ta chuẩn bị vắt áo choàng của mình đi, Wiz, đỏ mặt dữ dội, và đồng thời sử dụng một ma pháp.

“Teleport!”

Lời bày tỏ quá sức nồng nhiệt đó thậm chí còn khiến chúng tôi choáng váng, cho dù chúng tôi đang quang sát ở cách đó khá xa.

Có vẻ nó hơi quá với Wiz, trong khi cô ấy không hề có kinh nghiệm với những chuyện tình cảm, để có thể chịu được cảnh này. Cô ấy sử dụng một ma pháp và trốn khỏi tình cảnh —

Phần 4

“Wiz hôm nay cũng không quay lại. Giờ tôi hết chỗ để đi chơi rồi nè. Tôi thật sự rất là chán!”

Đã được 3 ngày kể từ khi Wiz trốn khỏi cảnh đó.

Tôi được nghe là Duke vẫn còn lảng vãng trong thành phố, không có vẻ gì là anh ta đã từ bỏ.

“Một người thiếu kinh nghiệm với chuyện tình cảm, đúng là không thể đối phó được với một lời tỏ tình đột ngột như vậy. Mấy chuyện yêu đương thật sự rất phức tạp. Kể cả với một người nổi tiếng như tôi còn không thể nắm bắt được hết sự phức tạp của nó.”

“Cậu biết đấy, cậu vẫn còn là một tên NEET còn trinh. Đừng vì mới trở nên nổi tiếng hơn một chút với phụ nữ, mà trở nên hoang tưởng.”

Aqua lại nói ra mấy câu khiêu khích, nhưng sau khi trở thành một kẻ đào hoa, mấy câu chọc ghẹo rẻ tiền như vậy không còn khiến tôi trở nên giận dữ được nữa.

“Tôi đi ra ngoài ăn tối đây, nên không cần phải chừa phần cho tôi đâu. Có lẽ đêm nay tôi sẽ ở bên ngoài.”

“Nè, thỉnh thoảng cậu lại đi qua đêm, nhưng mà cậu đi đâu vậy? Nếu cậu định đi uống rượu, tôi sẽ rất thích nếu cậu đưa tôi đi cùng đấy.”

Tôi đã ăn diện đầy đủ cho một chuyến đi đêm, và giường đang đứng cạnh cánh cửa trong khi Aqua nhìn tôi bằng một ánh mắt mong đợi.

“Tôi đi uống với đám con trai, thôi cô không theo được đâu. Tôi sẽ cho cô chút tiền tiêu vặt, nên cô hãy đi mua rượu và uống cùng mọi người đi.”

“Cậu thật tuyệt vời, Kazuma-san! Tôi sẽ trông chừng nhà cửa an toàn, khi cậu đi ra ngoài!”

Aqua trở nên rạng rỡ sau khi nhận được chút tiền.

Tôi đúng là đi ra ngoài để uống rượu với bọn con trai, nhưng đó không phải là thứ duy nhất mà tôi làm.

Nó sẽ vô cùng khó khăn để thực hiện mục tiêu thật sự của tôi nếu như Aqua đi theo cùng.

Còn mục tiêu thật sự của tôi, chà, điều đó không phải rõ ràng sao.

Kể cả khi mọi chuyện giữa tôi và Megumin đang diễn ra tốt đẹp đi chăng nữa, thì vẫn có những nhu cầu cần phải thỏa mãn.

Nếu có chuyện gì, thì chỉ phải thật sự cẩn thận, để không mất kiểm soát vào thời điểm then chốt. Đó là tất cả mọi điều về một quý ông.

Sau khi Aqua tiễn tôi, tôi tiến thẳng về cuối phố.

.

.

“—Này, Kazuma, có chuyện gì vậy? Nãy giờ cậu cứ nhìn chăm chăm vào tên đó. Cậu biết anh ta à?”

Tại quán rượu mà tôi thường xuyên lui tới, tên tội phạm tóc vàng kiêm Mạo Hiểm Giả, Dust, đã hỏi tôi điều đó.

“Không, nó không giống như là hai chúng tôi có quen biết...”

Mỗi khi tôi đi chơi đêm, tôi thường cặp kè với một tên con trai cho đến khi trời tối hửng, đúng vậy, đó là lúc những succubi bắt đầu làm việc.

Sau đó...

“Oh, tôi chưa từng nhìn thấy khuôn mặt thú vị của bạn từng xuất hiện ở đây. Tên tôi là Dust. Tôi khá nổi tiếng với mấy việc này.”

“... Anh đột nhiên đến đây có để làm gì? Anh có chuyện cần bàn với tôi à?”

Ngay cái lúc mà tôi nói tôi không biết anh ta, tên tội phạm tóc vàng ngay lập tức chạy đi tìm rắc rối.

“Tôi đã tự giới thiệu bản thân mình, vậy không phải anh cũng nên làm vậy sao? Anh không biết phép lịch sự là gì à? Hả?”

“... Tôi của tôi là Duke. Tôi sẽ hỏi lại lần nữa, anh có chuyện gì cần bàn với tôi à?”

Cũng là cái tên mặc áo trùm đầu mà đã thổ lộ với Wiz.

Tôi đã nghĩ đến việc ngăn Dust lại, nhưng tôi nhớ là tên Duke đó có nói anh ta có thể sử dụng ma pháp cao cấp.

Điều đó có nghĩa, anh ta phải là một Mạo Hiểm Giả level cao. Thành ra tôi không cần phải bảo vệ cho anh ta làm gì.

Bất kể mọi việc kết thúc như thế nào, chỉ là do Dust tự làm tự chịu.

“Anh là một tân Mạo Hiểm Giả mới đến đây đúng không? Như tôi đã nói, tôi khá nổi tiếng về mấy vụ này. Anh sẽ tránh được nhiều rắc rối nếu như anh mời tôi một ly đấy.”

“Hô, anh muốn trấn tiền của tôi? ... Tôi hiểu rồi, đúng là có nhiều loại người ở đây. Tôi không thường xuyên được trải nghiệm những điều thú vị như thế này.”

Nói ra điều đó, anh ta đứng dậy và tỏa ra chút áp lực.

Đúng vậy, anh ta là người đã thách đấu với Wiz. Một tên bọm rượu và là một tên tội phạm nhỏ nhoi như Dust sẽ không phải là đối thủ của anh ta.

Sau đó, Dust nở một nụ cười thân thiện và chìa tay về phía Duke.

“Heh, anh đã đậu. Đúng vậy, một mạo hiểm giả nên như thế. Với chúng ta, mọi chuyện sẽ kết thúc nếu như bị coi thường. Đó là lý do vì sao mà tôi hay trêu những tân Mạo Hiểm Giả như vậy. Nếu như anh là một tên hèn nhát, mấy kẻ sẽ thật thà lấy tiền ra, tôi sẽ nói với những

kẻ như thế là họ không xứng để làm một Mạo Hiểm Giả và về nhà với mẹ đi. Và với những người như anh, tôi đãi anh một ly nhé?”

“... Là vậy sao? Cậu đúng là khá thú vị đấy.”

Duke cho cậu ta một ánh nhìn thích thú trước khi ngồi xuống.

Dust gọi một ly cho Duke, rồi chào tạm biệt hẳn, rồi ngay khi cơ hội đầu tiên xuất hiện cậu ta lập tức tránh xa khỏi cái bàn đó.

Rồi thì anh ta tình cờ quay lại chỗ tôi...

“Này, Kazuma, tên đó là cái quái gì thế!? Nếu như cậu biết hẳn ta là một kẻ nguy hiểm, cậu nên nói với tôi chứ! Cuối cùng tôi lại phải mời hẳn ta một ly kìa!”

“C-Cậu... Đẳng nào thì, cậu nghĩ anh ta mạnh đến mức nào?”

Cái cách mà tên này đã sống cho đến giờ và tính cách đã trở nên vô vọng rồi, nhưng về phần sức mạnh của Một Mạo Hiểm Giả, thì khá là được mọi người trong thành phố này công nhận.

Nếu như cậu ta có thể đo được sức mạnh của Duke, tôi có thể sẽ để Wiz giải quyết anh ta...

“Tên đó nguy hiểm đấy. Hẳn ta mạnh hơn những kẻ mà tôi từng đối mặt. Cậu có thể nói hẳn ta cùng một đẳng cấp với một Quý Tướng hay một mục tiêu treo thưởng cao.”

“Vậy à... Cậu đang nói là anh ta đủ mạnh để gây rối với tôi.”

Làm sao nó có thể? Điều này có thể rất nguy hiểm kể cả là với Wiz?

Dust có vẻ như muốn nói thêm gì đó, nhưng tôi lờ anh ta đi và tiến đến chỗ tên mặc áo trùm.

“—Này, tôi làm phiền anh một chút được không? Tên tôi là Satou, đúng vậy, người được mọi người xưng tụng là Mạo Hiểm Giả mạnh nhất thành phố này, Satou Kazuma.”

“Lại thêm một tên kì... Satou? Satou Kazuma!? Satou Kazuma đó sao!?”

Tên tuổi của tôi thật sự lan rộng đến vậy à?

Chà, điều này nằm ngoài dự đoán. Sau cùng, độ nổi tiếng của tôi đủ để xuất hiện trên mặt báo mà. Đây không phải là điều gì kì lạ, khi những Mạo Hiểm Giả mạnh mẽ như anh ta biết tên của tôi.

Tôi nở một nụ cười tự tin.

“Phải, tôi là Satou Kazuma đó đấy. Người đã hạ gục nhiều mục tiêu có phần thưởng lớn và Quý Tướng-“

“Là Satou Kazume người chỉ việc ra lệnh cho những đồng đội của mình và bản thân chỉ có một chút sức mạnh? Và cũng là cái tên Satou Kazuma, kẻ mà đã thua trước bọn Kobolds!?”

.....

Tôi rơi vào im lặng và cảm thấy có chút muốn khóc, còn Duke nhìn tôi với ánh mắt có chút thích thú.

“Đúng vậy, y hết như lời đồn. Tôi chắc chắn có thể cảm thấy bầu không khí của mấy tên kém cỏi tỏa ra từ cậu. Báo cáo về việc những

Quý Tướng lần lượt bị đánh bại, dưới sự chỉ huy của một tên NEET chắc hẳn đã nhầm lẫn ở đâu đó...”

“Này, anh muốn đánh nhau đúng không?”

Tôi đến đây với ý tốt, nhưng tên khốn này đúng là kẻ không giữ mồm giữ miệng.

“... Hmph, tôi đến thành phố này vì một người phụ nữ, nhưng... Tốt thôi, tối vốn muốn đợi tới khi giải quyết xong chuyện của tôi với cô ấy, nhưng thật sự không có lý do gì để đợi cả. Tôi có thể xử lý cậu ngay bây giờ.”

“Đừng có nói cái kiểu như là, anh sẽ làm xong chút chuyện trước khi đi mua bữa tôi. Cái gì, anh muốn đánh nhau à? Tôi mạnh mẽ hơn anh tưởng đấy. Tôi không chỉ thành công trong việc đánh bại những Quý Tướng! Và tôi còn có sự hậu thuẫn của đại quý tộc, gia tộc Dustiness! Anh sẽ hối hận nếu như bất cẩn mà đối đầu với tôi đấy! Và tôi cũng có những người bạn mạnh mẽ nữa!”

Tôi đã cho Duke thấy rõ sức mạnh của mình, cái tên đã coi thường tôi. Chắc chắn vì sợ hãi, khi thấy Duke nheo mắt lại nhìn tôi, nên tôi mới lôi chuyện gia tộc Dustiness và bạn bè ra.

“... Hmph, hiện tại có một người mà tôi cần phải dành hết toàn bộ sự chú ý cho cô ấy, nên hôm nay tôi sẽ tha cho anh.”

“T-Tôi là người sẽ làm xong việc khi đó là việc cần làm! Mọi người gọi tôi là Kazuma-san người sẽ trở nên mạnh mẽ khi nào anh ta trở nên nghiêm túc! Chỉ là, mai tôi sẽ nghiêm túc-!”

Đúng vậy, tôi đã nói rõ với anh ta.

Nó có một chút giống như những điều mà một tên thua cuộc sẽ nói, nhưng ít nhất tôi sẽ không bị coi thường với tư cách một Mạo Hiểm Giả.

Tuy nhiên, tôi xem nữa là bị kéo vào một trận đấu với hắn ta.

Mấy nhỏ đó nói là những Mạo Hiểm Giả nổi tiếng khác, sẽ nhắm vào tôi vì giờ tên tôi đã xuất hiện trên mặt báo. Đây có phải là điều mà họ đang nói tới không?

Suýt chút nữa thì. Có thể nó đã hơi muộn, nhưng tôi sẽ thử sống lạng lẽ từ bây giờ.

“Nên hôm này tôi sẽ...”

Tôi vốn định nói ‘tha cho anh’, nhưng tôi sau đó tôi mới nhớ ra.

Không, chờ đã, đây không phải là lý do mà tôi đến đây.

“Này, người mà anh dành hết mọi sự chú ý của mình để... Anh đang nói về Wiz, đúng không?”

Duke phản ứng ngay lập tức.

Trước khi tôi kịp nhận ra, anh ta đã kề một con dao găm màu đen vào cổ tôi và tỏa ra bầu không khí chết chóc.

“Sao ngươi biết về chuyện đó? Quan hệ giữa ngươi và Wiz là gì?”

“B-B-Bình tĩnh! Làm ơn bình tĩnh! Tôi là bạn của Wiz! Cô ấy chắc chắn sẽ rất đau khổ nếu như anh giết tôi!”

Giọng của tôi trở nên chói tai, như thể phản ứng với sự thay đổi thái độ đột ngột của Duke.

“... Ta không biết được người đã biết được bao nhiêu về Wiz, nhưng người không nên trở nên thân thiết với cô ấy. Cô không phải là người mà một tên kém cỏi như người có thể đối phó đâu.”

Nói ra điều đó, Duke cất con dao của mình.

Chỉ với việc nói ra tên của Wiz là đã đủ để khiến anh ta có ý giết người. Tên này quan tâm tới cô ấy đến mức nào chứ?

“Tôi biết việc anh đang nhắm tới Wiz. Thực ra thì, tôi đang có ý định hỗ trợ cho anh.”

“Cậu vừa nói gì?”

Duke mở to mắt mình ra trong ngạc nhiên sau khi nghe những lời tôi nói.

“... Cậu không phải là bạn của Wiz à?”

“Chính xác vì tôi là bạn của cô. Tôi không nghĩ là cô ấy phụ hợp với công việc hiện tại của mình. Và...”

Tôi hạ giọng mình xuống.

“Kể cả nếu cô có là Lich đi chăng nữa, Cô ấy vẫn có quyền tự đi tìm hạnh phúc cho bản thân mình, tôi đang nghĩ là sẽ thật tốt cho cô ấy nếu như cô nghỉ hưu và sau đó sống một cách hạnh phúc.”

“... Cậu vẫn tiếp tục làm bạn với cô ấy kể cả sau khi biết được cô là một Lich. Có vẻ như tôi phải xem lại đánh giá của mình về cậu rồi.”

Duke có vẻ đã bớt cảnh giác sau khi nói ra điều đó.

Đúng vậy, nếu như anh ta say mê cô ấy, tôi sẽ cảm thấy an toàn khi giao cô cho anh ta.

Thành thật mà nói, nó không phải là cảm giác gì tốt đẹp cho lắm, khi nhìn thấy người bạn thân thiết của mình bị cướp đi bởi một kẻ lạ mặt.

Nhưng Wiz sắp đến tuổi rồi.

Đã đến lúc để cô tìm một ai đó và có cuộc sống ổn định.

“Tôi cũng có suy nghĩ tương tự. tôi cũng không nghĩ cô ấy phù hợp với công việc hiện tại của mình. Nó sẽ khác nếu như cô ấy làm việc đó lúc còn được xưng tụng là Phù Thủy Băng Giá, nhưng hiện trạng của cô giờ khá là đáng thương.”

“Chà, Cô ấy là một Mạo Hiểm Giả khá nổi tiếng trong quá khứ. Đúng là lúc ấy thích hợp hơn với lúc đó so với hiện trạng hiện giờ của cô...”

Đúng vậy, nếu như cô ấy còn đi mạo hiểm, có lẽ cô sẽ mang về những hàng hóa hữu ích với những Mạo Hiểm Giả hơn.

Nhưng, hiện giờ, cô ấy như một con đầu rồng mà ngay đến cả Vanir cũng không thể giúp được.

“Tuy nhiên, không phải anh nên ngừng việc cố gắng đánh nhau với cô sao. Anh không thể thuyết phục cô ấy trong hòa bình để cô từ bỏ công việc hiện tại của mình à?”

“...? Cậu đang nói gì vậy? Sẽ không có nghĩa lý gì nếu như làm mọi việc theo cách đó. Để chứng minh tôi có thể bảo vệ cô ấy, tôi cần phải cho cô thấy sức mạnh của mình.”

Duke chắc hẳn vẫn còn nghĩ là, Wiz hiện tại vẫn còn làm những công việc nguy hiểm như thanh tủy undead.

Đúng vậy, để giành lấy việc thanh tủy undead từ cô ấy, chứng minh sức mạnh của những người xung quanh cô là một việc cần thiết.

Mọi việc sẽ dễ dàng hơn nếu như tôi nói với anh ta là Wiz đã không còn phụ trách những công việc nguy hiểm, nhưng xét về việc anh ta quan tâm cô đến mức nào, tôi có nên nói với anh ta điều đó không?

Và, để cho Wiz cưới ai đó cũng là một điều tốt cho cửa hàng ma thuật.

“Nói này, tôi có thể hỏi anh điều này không? Um... Anh có ý định, là sẽ nhận hết mọi trách nhiệm mà Wiz hiện tại đang gánh à?”

“Đương nhiên! Không ai phù hợp với công việc của cô ấy hơn tôi! Sau khi làm vậy, tôi chắc chắn có thể khiến cho cô ấy thích mình.”

Tên này khá là tự tin đấy nhỉ.

Đủ để tự tin tuyên bố, là anh ta có thể xoay chuyển tình hình của cái cửa hàng, mà ngay cả Vanir cũng không thể ngăn được tình cảnh suýt thì phá sản, với con mắt nhìn thấu tất cả của hắn ta. Anh ta là dạng người nào thế?

...Khoan, chờ một chút.

“Chờ đã, không phải vẫn còn một rào cản rất lớn đứng giữa chuyện đó à? Nếu như anh biết rất nhiều về Wiz, tôi nghĩ anh cũng biết Vanir, đúng không? Sẽ không có vấn đề gì nếu như anh khiến Wiz từ bỏ vị trí của mình, nhưng nếu sau đó anh muốn thay thế cô, tôi không nghĩ hắn ta sẽ chấp nhận việc đó.”

Đúng vậy. Mục tiêu của Vanir là kiếm thật nhiều tiền thông qua cửa hàng ma thuật của Wiz, và sau đó dùng số tiền đó để xây một hầm ngục rộng lớn.

Anh ta sẽ khá vui nếu như Wiz kết hôn, nhưng liệu anh ta vẫn giữ thái độ tương tự, nếu như ai đó thay thế vị trí chủ cửa hàng?

Không có chuyện mà con quý lương lậu đó, lại để cho chuyện này xảy ra.

“Hmm, Vanir-dono, huh... Chính xác, anh ta sẽ là mối phiền phức lớn nhất, nhưng điều này là giữa tôi và Wiz. Kể cả đó là Vanir-dono, tôi cũng sẽ không chùng bước!”

Những lời của Duke làm tôi cảm thấy bất ngờ chưa từng thấy.

Anh ta này can đảm đến mức nào?

Kể cả tôi cũng không muốn xung đột với con quý ở cấp độ gian lận đó.

Nói cách khác, anh ấy sẵn sàng làm tới mức đó vì Wiz...

“Kể cả anh có nói vậy, hẳn ta chắc chắn sẽ ngăn cản. Tuy nhiên...”

Sau đó tôi cũng phải chuẩn bị sẵn phương pháp của mình.

Tôi nâng cái vại tới chỗ Duke-

“Tôi không ghét những người như anh...”

Và nở ra một nụ người với người đàn ông chân chính này, người thậm chí còn không lùi bước khi phải đối diện với Vanir

Phần 5

“Vì vậy, tôi đã quyết định hỗ trợ anh ta.”

“Tôi thật sự không hiểu anh đang nói cái gì.”

Sáng hôm sau.

Trở về nhà vào sáng sớm, trong lúc ăn sáng tôi kể lại cho mọi người nghe sự kiện đã diễn ra vào tối qua với Duke.

“Như tôi đã nói, tên Duke đấy có thể hơi bướng bỉnh, nhưng tôi thấy anh ta là một người đàn ông chân chính và, nói chung, không phải là một kẻ xấu.”

Sau khi nhận được một sự đãi ngộ rất harem, từ Megumin và Darkness. Nhìn thấy tình yêu ngay thẳng của Duke, như tạt thẳng một gáo nước lạnh vào mặt tôi.

Kể cả mọi việc đang diễn ra tốt đẹp giữa tôi và Megumin, một chút dụ dỗ của Darkness đủ để làm tôi nhảy thẳng đến chỗ cô ấy.

Nhìn lại, toàn bộ những hành động gần đây và cả hình tượng của tôi, đúng là hình tượng của một tên vô cùng rác rưởi.

Nó hoàn toàn đối lập với Duke, người đã chuẩn bị để dũng cảm đối mặt với mọi thứ vì Wiz.

Là một người đàn ông, tôi không thể nào ngăn mình ủng hộ cho anh ta.

Trên hết, tôi cảm thấy việc cố sống theo cách này, sẽ giúp cho những người khác thẳng thắn gọi tôi là thuần khiết và trung thực.

“... Ừm, như em đã từng lo lắng, nó là một điều tốt khi những người phụ nữ xung quanh Kazuma có người yêu, nên em thực sự không quan tâm đến nó...”

“Hô? Gần đây em đã coi anh như ‘người đàn ông của em’, nhưng em vẫn lo về chuyện đó à? Em có những khía cạnh khá là dễ thương đấy nhỉ?”

“... Tôi không biết cậu đang cố làm cái gì, nhưng cái cảnh này đang khiến tôi nổi da gà, nên làm ơn dừng nó lại đi.”

Aqua nói điều đó khi lấy nĩa đâm thẳng vào quả trứng của mình, lúc tôi đang tự gật đầu với bản thân.

“Cậu có thật sự ổn không, khi để cho một tên lai lịch không rõ ràng đem Wiz đi mất? Hiểu được tính cách của cậu, tôi đã tưởng cậu sẽ nói thứ gì đó như ‘Megumin và Darkness là không đủ, Wiz, Yunyun, Iris, Eris, Chris, và Komekko toàn bộ là của tôi’ chứ.!”

“Cô nghĩ tôi là loạn đàn ôn... Này, Chờ đã, không phải nó có chút kì lạ sao? Kể cả tôi cũng có những giới hạn của mình!? Tôi đã nói điều này rất nhiều lần, và tôi sẽ nói lại thêm một lần nữa: ‘Tôi không phải là lolicon!’”

Nghĩ về điều đó, gần như toàn bộ những lời đồn xấu đều hướng đến việc khiến tôi bị gọi là Lolizuma, và tôi khá chắc toàn bộ đều những lời đồn đó đều bắt đầu từ cô ta.

Ngay vào lúc tôi đang định đứng dậy và dạy cho Aqua một bài học, Một Darkness đang đỏ mặt đột ngột đập bàn đứng dậy.

“Tôi đã thật sự thay đổi ý kiến của mình về anh, Kazuma! Đúng vậy, người đàn ông tôi yêu phải là người vô cùng đáng quý! Anh ta yêu cô kể cả khi cô là một Lich! Đúng vậy, anh ta không nên được so sánh với cái tên yếu đuối nào đó, kể còn không chống lại được một chút cám dỗ...!”

“Này, cô đang nói đến tôi đó hả? Từ đâu, cô chính là người đã quyến rũ tôi đấy!”

Lờ đi những lời tôi nói, Darkness hào hứng tiếp tục.

“Kazuma, tôi sẽ giúp anh! Toàn bộ những việc chúng ta cần làm, là không để cho Vanir xen vào giữa hai người họ, đúng không? Chỉ cần cho tôi biết cần phải làm cái gì!”

Darkness nhìn tôi với đôi mắt phát sáng, đầy vẻ mong đợi.

Chà, tôi vui vì cô muốn giúp, nhưng...

“Hai người bình tĩnh đi. Đầu tiên chúng ta cần phải xác nhận, là hai người đó nghĩ về nhau như thế nào, đúng không? Trừ phi mấy người là một người phụ nữ trưởng thành, người đã trải qua các vấn đề tình cảnh như em, hầu hết phụ nữ sẽ đỏ mặt khi đối diện với những lời đầy cảm xúc của Duke. Hiện tại, Wiz vẫn còn đang mất tích. Mọi thứ không thể nào tiến triển một cách chính xác khi một bên không có ở đây.”

“Từ lúc nào mà em trở thành một người phụ nữ trưởng thành, người hiểu rõ những vấn đề tình cảm vậy, con nhóc kia? Người duy nhất mà em có thể diễn tả bằng hai chữ trưởng thành là người có kinh nghiệm như anh.”

Tôi tự hào tuyên bố, rồi Megumin phòng má lên giận dữ.

“... vậy thì, em có nên cho anh thấy người phụ nữ trưởng thành trong em không? Tối nay em sẽ đến phòng anh.”

Em ấy mỉm cười đầy ẩn ý với tôi, như là em ấy đang nghĩ ‘em biết chính xác anh sẽ làm những gì.’

“Không, tối nay anh không có hứng để làm mấy việc đó. Tối qua, anh đã hiểu được ý nghĩa của việc trở thành một người đàn ông chân chính. Nó sẽ tốn một thời gian trước khi anh đổ bởi mấy chiêu trò của em thêm lần nữa, anh cũng sẽ không bị dụ dỗ bởi cái thân hình thiếu hấp dẫn về giới tính đó của em.”

“Huh?”

Có vẻ như lúc này Megumin đã khá tự tin vào bản thân mình. Em ấy thốt lên một tiếng ngạc nhiên sau khi nghe câu trả lời của tôi.

“Cái gì? Bộ em nghĩ anh là một tên đơn giản, người sẽ rất hào hứng với điều đó bất kì lúc nào à?”

“Er, không... Nó chỉ là... Em nghĩ mọi việc đang tiến triển tốt giữa hai chúng ta, nên em tưởng chắc là anh sẽ hơi hướng theo nó...”

Aqua nghiêng người về phía một Megumin đang bối rối, rồi nói.

“Hiện giờ, Kazuma sẽ không bị ảnh hưởng bởi bất cứ thứ gì em nói đâu. Cậu ta đã dành một đêm ở bên ngoài vào hôm qua, đúng chứ? Em thấy đấy, bất cứ khi nào tên này qua đêm ở bên ngoài-“

“Aqua, cô đã làm gì với mớ tiền tiêu vặt mà hôm qua tôi đã cho cô hả? Cô đã dùng nó chưa? Vị của rượu như thế nào?”

Tôi chụp lấy Aqua khi cô ta chuẩn bị nói mấy thứ không cần thiếu và định lôi cô ta ra ngoài...

“Rượu khá là ngon, nhưng tại sao cậu lại kéo tôi đi? Chờ đã, tôi vẫn chưa ăn đồ tráng miệng! Cậu đang đem tôi đi đâu? Dừng lại!
Darkness, Megumin, trong thành phố này, có những con succ-!”

“Hôm nay tôi sẽ cho cô chút tiền tiêu vặt, vậy nên cô qua đây với tôi một chút! Tôi có một việc vô cùng quan trọng cần bạc bạc với cô đấy!”

Chương 4:

Ban tặng lời chúc phúc của nữ thần cho tên phàm nhân này!

Phần 1

Trời đã mưa từ buổi sáng.

Mặc dù vậy, Aqua vẫn ở ngoài sân, có vẻ như cô ta không hề quan tâm tới tình hình thời tiết khi đang vui vẻ làm việc trên mảnh vườn của cô ấy.

Megumin cầm một cây dù đứng bên cạnh cô, trông như em ấy đang đưa ra hướng dẫn cho cô ta.

“Nè, Kazuma, anh có thể nói gì với bọn họ không? Làm vườn không hề đơn giản. Mỗi năm lúc nào cũng có vài nông dân trồng nấm tùm nhưng và măng tre bị mất tích đó.”

Darkness nói ra điều đó với một biểu hiện rắc rối trên khuôn mặt khi nhìn bọn họ làm việc qua cánh cửa sổ.

“Tôi biết những người nông dân rất cứng cỏi. Có những con bão lớn ở quê hương tôi, và năm nào cũng có vài nông dân mất tích vào mùa

bão. Nhưng họ không nghe theo những gì tôi cảnh báo, giờ tôi có thể nói gì đây?”

“Ở chỗ cậu cũng có bão sao? Đúng vậy, bọn rau củ đúng là trở nên kích động vào mùa bão.”

Tôi đang nói tới những nông dân gặp rắc rối khi đi ra kiểm tra kênh tưới tiêu trên cánh đồng của họ, nhưng có vẻ như chuyện mà chúng tôi nói đến mang ý nghĩa khác nhau.

“Kazuma, qua đây nhìn nè! Bọn chúng đang bắt đầu nãy mầm rồi!”

Aqua hào hứng hét lên. Cô ta thật sự đúng là nữ thần của nước. Trông có vẻ việc đứng giữa trời mưa không gây ảnh hưởng gì tới cô gái này.

“Mấy con cá thu cũng bắt đầu mở mắt rồi. Có hơi kì khi nhìn vào bọn chúng, nhưng anh cũng nên qua đây xem đi.”

Kể cả Megumin cũng đang có tâm trạng vui vẻ...

“Này, Darkness, cô không nghĩ là có chút kì lạ khi đi bắt dưa hấu ở biển và thu hoạch cá thu ở trên cánh đồng à?”

“Tại sao nó lại kỳ lạ? Anh đôi khi nói những điều thật sự lạ lùng đấy.”

Khi tôi đang trong thời gian trải nghiệm cú sốc văn hóa, sau một thời gian khá dài, thì có ai đó đến gõ cửa.

Lúc tôi đến mở cửa, tên cánh cụt đang điên cuồng đứng đó vẫy cái chân chèo của mình.

Trước khi tôi kịp hỏi, hẳn ta biết chỗ này là chỗ nào hay biết mình đang đến đây sẽ bị gì không, thì Aqua đã kịp để ý đến hẳn.

“Ah!”

“Pik!”

Tên cánh cụt thét lên một tiếng như một con chim, như để trả lời cho tiếng hét của Aqua.

“Ta đã nói nếu ta thấy ngươi ở bên ngoài, ta sẽ thanh tẩy ngươi. Ngươi cả gang cả nắm mới dám đến đây đó. Được đấy, con quỷ kì quái đó không ở đây để cản trở, nên bây giờ ta sẽ tiễn ngươi lên thiên đường.”

“Không, chờ đã! Có lý do tại sao cho việc tôi lại đến đây. Vanir-sama và Chủ cửa hàng-dono đang...”

.

—Sau khi đội mưa mà phóng thẳng tới cửa hàng ma thuật,

“Wiz! Cô đã quay lại! Mọi người đã rất lo cho cô đấy!”

“Vanir-san, anh là đồ ngốc! Cái sự thiếu tế nhị đó của anh chẳng thay đổi một chút nào!”

“Từ đầu cô không nên mong đợi bất kỳ sự tế nhị nào từ một con quỷ, bà chủ cửa hàng ngu ngốc! Nếu cô đã trở nên say đắm hẳn ta sau khi lang thang ở bên ngoài! Nếu cô muốn làm đám cưới, thì mau làm đi!”

Cảnh tượng hai người cãi nhau chào đón tôi ngay lúc tôi vừa bước vào cửa hàng.

“Anh thật sự ổn với điều đó sao!? Tôi sẽ kết hôn đấy, anh biết không!? Sau đó tôi sẽ không thể quay lại cửa hàng! Chủ nhân của cửa hàng sẽ phải thay đổi! Không phải hợp đồng là thứ tuyệt đối với loài quỷ à!?”

Còn cái hợp đồng mà chúng ta đã lập ra để cùng phát triển cửa hàng này thì sao, chuyện gì sẽ xảy ra với nó!?”

Có lẽ vì phải đi bộ trong cơn mưa mà giờ người Wiz đang ướt sũng.

Về phía Vanir, trên cơ thể được tạo ra một cách cẩn thận đó, một đường gân nổi lên ngay ở thái dương vào lúc hắn ta trả lời.

“Bà chủ không ai thèm lấy, sau khi cô rời khỏi cửa hàng này và người chủ mới đến để tiếp quản, ta sẽ chỉ khiến cửa hàng phát triển hơn cùng với kẻ đó, và với cách đó ta mới có thể kiếm đủ tiền để xây dựng hầm ngục cho riêng mình! Nên hãy thư thả và làm đám cưới đi, Chủ cửa hàng đã biết yêu à!”

“Tại sao anh!”

Nhìn wiz úa nước mắt chụp lấy Vanir, tôi quay mặt về phía tên cánh cụt đang đứng bên cạnh mình rồi hỏi,

“Cái quái gì đang xảy ra vậy?”

“Vanir-sama và bà chủ-dono đã như vậy được một lúc rồi. Tôi đã nghĩ mặc dù bà chủ-dono cuối cùng cũng quay về, nhưng đầu óc cô ấy cứ ở trên mây, sau đó thì trở nên tức giận với Vanir-sama, tôi không thể tìm cách ngăn cản họ, nên tôi đến để tìm cậu giúp đỡ, chàng trai trẻ.”

Tôi muốn nói với hắn ta là đừng có gọi tôi đến vì mấy vụ này, nhưng thật tốt khi biết Wiz đã quay về nên tôi sẽ tạm bỏ qua cho hắn.

Một Aqua mang gương mặt nghiêm nghị xông vào giữa cuộc cãi vã của hai người đó.

“Này, Wiz, Cô đã ở đâu hả!? Cô thật sự đã làm cho mọi người lo lắng đấy, biết không hả! Nhanh xin lỗi đi!”

“Aqua, hiện giờ họ không có rãnh đâu. Chui vào đó sẽ làm mọi thứ phức tạp thêm thôi, nên tạm thời ra góc này đứng với em đi.”

Megumin kéo Aqua, người hoàn toàn không biết xem xét thời điểm, tới một góc của cửa hàng.

Sau đó, Darkness hỏi rằng,

“Từ đâu, vì lý do gì mà hai người họ lại cãi nhau? Coi nào kể cả bá tước Zereshrute cũng cảm thấy rắc rối.”

Wiz khóc lóc ôm lấy Darkness.

“Nghe này, Darkness! Mấy hôm nay, tôi đã lang thang trong những tầng thấp nhất, của cái hầm ngục được cho là lớn nhất thế giới. Tôi đã giết vài con quái vật trong khi suy nghĩ một số chuyện.”

Ngay khi tôi đang tự hỏi cái gì đã dẫn đến việc hai gây gổ với nhau, Wiz nhớ một bông hoa trong bình tại cửa hàng và bắt đầu chơi với nó.

“Người đàn ông đó... Tên Duke-san đó, người đột ngột xuất hiện rồi nói là anh ta sẽ sẵn sàng chấp nhận hết mọi thứ của tôi... Tại sao anh ta lại say đắm tôi đến như vậy...”

Oh, đó có phải là ý nghĩa của việc yêu nhau sau đắm?

Vanir như có điều gì đó muốn nói, nhưng Wiz không hề để ý đến nó và tiếp tục nói.

“Ý tôi là, tôi là một lich đó, cô biết không? nhưng kể cả vậy, anh ấy đã nói rằng anh ta không hề quan tâm. Anh ta thậm chí còn nói. ‘Em vẫ

rất xinh đẹp, kể cả khi đã trở thành undead. Tôi thích chính bản thân của em hiện giờ...”

“Tôi đã xem nó từ phía xa bằng kỹ năng đọc môi của mình, nhưng anh ta thật sự nói điều đó sao?”

Lờ đi những lời của tôi, Wiz nắm chặt bông hoa và tiếp tục,

“Và anh ấy đã cầu hôn ngay trong lần đầu gặp mặt... Anh ta thậm chí còn nói với tôi ‘Một bông hoa xinh đẹp như em không phù hợp với những công việc nguy hiểm. Anh sẽ bảo vệ em kể từ bây giờ, nên...’”

“Anh ta không có nói điều đó.”

Đúng vậy, anh ta không có đi xa đến mức đó, đúng không?

“Kazuma-san, hiện giờ tôi đang nói về một vấn đề vô cùng quan trọng, nên anh làm ơn im lặng dùm tôi... Kể cả khi anh ấy cầu hôn tôi, tôi vẫn còn hợp đồng với Vanir và phải trông coi cửa hàng... Aah, tôi nên làm gì đây...”

Wiz liếc nhìn người bên cạnh khi cô nói điều đó, và Vanir, đeo lên một chiếc mặt nạ khó chịu anh ta bắt đầu nói.

“Cô ta đã như vậy từ cái lúc vừa mới trở về. Ta đã nói với cô, nếu cô muốn tiếp tục làm người trông coi cửa hàng, thì đừng việc chạy trốn khỏi cửa hàng và làm việc một cách đàng hoàng đi, Và nếu như cô ta muốn làm đám cưới, thì hãy làm như cô ta muốn, nhưng rồi vì một lý do nào đó mà cô ta lại nổi điên lên.”

“Anh không thể đối xử với tôi một cách quan tâm hơn sao!? Mối quan hệ của chúng ta chỉ có như vậy thôi à? Không phải tôi và Vanir-san là

cộng sự, đã cùng hợp tác với nhau để biến giấc mơ của hai trở thành hiện thực sao?”

Vanir làm một vẻ mặt vô cùng kinh tởm khi nghe thấy hai chữ ‘cộng sự’.

“Hợp đồng là tuyệt đối với quý tộc, nhưng... Kể cả ta cũng đang ở trên bờ vực của việc phá vỡ nó vì phải đối diện với sự bất hạnh của cô... Ta đã vốn đang suy nghĩ liệu ta có nên tạm hoãn lại hợp đồng của chúng ta-“

“Tôi sẽ không để anh phá vỡ hợp đồng giữa chúng ta! Tôi biết rất rõ cửa hàng này đã phải đóng cửa từ lâu nếu như Vanir-san không ở đây. N-Nhưng, người duy nhất có thể tạo ra hầm ngục lớn nhất thế giới là tôi. Liệu anh có ổn với việc từ bỏ giấc mơ của mình, về việc đối đầu với những Mạo Hiểm Giả ở tầng thấp nhất của Hầm ngục khó khăn nhất không, Vanir-san!?”

Wiz tuyệt vọng thuyết phục Vanir trong khi bám lấy hần ta.

Aqua xen vào.

“Vậy là cô có muốn ở cạnh anh ta không? Hay anh ta không thuộc tuýp người cô thích?”

Nghe thấy điều đó, Wiz vẫn chơi với bông hoa trong tay mình trong khi tinh tế cố gắng nhìn trộm phản ứng của Vanir.

“Anh ấy nhìn cũng không tệ, và anh ta cũng khá là chân thành với tôi... Nhưng, cô biết đó, tôi có nhiệm vụ là phải chứng kiến giấc mơ của Vanir trở thành sự thật...”

“Suy nghĩ của ta luôn như vậy, ta không quan tâm đến việc chủ của cửa hàng này là ai. Toàn bộ những gì ta cần từ cô, là sau khi thu thập đủ vốn thì hãy xây cho ta một hầm ngục.”

“Có phải Vanir-san là tsundere!? Điều đó là quá nhiều tsun và không đủ dere! Làm ơn ít nhất hãy quan tâm tới tôi hơn một chút! Không phải chúng ta đã quen nhau rất lâu sao? Anh thật sự ổn khi tôi rời đi với người đàn ông đó à!?”

Bông hoa trong tay cô từ từ khô héo. Có phải cô ấy đã kích hoạt Drain Touch trong giận dữ?

“Việc gọi ta có tính cách của một tsundere đang làm ta cảm thấy khó ở... Vâng, vâng, được rồi, lần này ta sẽ đặt thêm nhột chút sức mạnh vào đôi mắt nhìn thấu tất cả của mình. Ta sẽ đuổi hấn ta đi nếu như ta cảm thấy có điều gì đó quá xấu xa ở hấn ta, giờ cô vui chưa?”

Nhìn thayas Vanir đang tỏ ra phiền phức, tôi nhận ra việc này thật ra lại là một việc tốt với Duke.

Vật cản lớn nhất cho việc Duke lấy đi cửa hàng của wiz sẽ là Vanir, nhưng nó không có vẻ như bản thân Vanir phản đối việc đó.

Nó giống như quý tộc có suy nghĩ lạnh lùng, nhưng với điều này, Vật cản lớn nhất của Duke đã được gỡ bỏ.

...Không, chờ đã, có khả năng là Vanir sẽ tìm ra lỗi của anh ấy nếu như hấn sử dụng đôi mắt nhìn thấu tất cả của mình lên anh ta.

Vào lúc tôi đang suy nghĩ là mình có nên cản hấn ta lại, đôi mắt của Vanir phát ra một ánh sáng đáng ngờ...

“Ho... Hẳn đã vào sự sự quan sát của ta. Cái kẻ bị ám ảnh bởi cô hiện đang bận rộn thu thập thông tin về cô ở trong thành phố.”

Sau khi nghe điều đó, khóe miệng Wiz nhỉnh lên một chút mặt dù cố tỏ ra vẻ mặt giống như bình thường.

“...Hmm? Oh thật là, Tên này... Thật tuyệt vời! Thật sự tuyệt vời! Ta đã thắc mắc tại sao khó có thể nhìn thấu được hắn, vậy ra đây là lý do!”

“C-Cái gì vậy, Vanir-san? Cái gì tuyệt vời ở anh ta vậy? Nó rất hiếm khi thấy anh thật tâm ca ngợi một người đến như vậy.”

Ngay khi Wiz bước lùi lại bởi vì sự thay đổi thái độ đột ngột của Vanir, con quỷ tự nhận nhìn thấy tất cả nói trong vui sướng,

“Con quỷ nhìn thấu tất cả tuyên bố! Khi cô đáp lại cảm xúc của người đàn ông đó, anh ta sẽ trải nghiệm sự vui sướng và hơn hờ đến một mức độ chưa từng được nhìn thấy trên thế giới này.”

Phần 2

Trên đường chúng tôi trở về từ cửa hàng ma thuật,

“Tuy nhiên, để nghĩ đến việc Vanir sẽ dễ dàng chấp anh anh ta... Như đã mong đợi từ người đàn ông mà tôi công nhận...”

Nghĩ lại những việc vừa xảy ra, tôi không thể không nói ra suy nghĩ của mình.

“Em thắc mắc, là tại sao tên này lại thích cái tên bám đuôi đó nhỉ,... Chà chà, so sánh với ai đó, người dễ dàng đi với những nữ Mạo Hiểm Giả khác một cách vui vẻ, ngay lúc mà em vừa rời mắt khỏi anh ta, và

tìm lý do để ngoại tình ngay sau khi bị dính phải một chút quyết rũ, sự chân thành của anh ta có một chút đáng nể đấy...”

Megumin liếc nhìn tôi đầy ân ý...

“Cái gì? Đúng vậy, cái vụ trong phòng tắm là lỗi của anh! Nhưng sao em không xem lại lời nói của mình đi, mấy người cũng có lỗi đó!

Megumin luôn gửi cho tôi một đồng gợi ý, nhưng không bao giờ vượt qua giới hạn, và Darkness thì liên tục khoe cái thân hình dâm dục của mình một cách không cần thiết, trong khi nào cũng cảm thấy xấu hổ và muốn rút lui giữa chừng-“

“Tên này đã vượt đi chút phẩm giá cuối cùng của mình!”

“Về sau, anh thật sự đã biến thành mẫu đàn ông, mà tôi từng cho là lý tưởng đối với mình...”

Ngay khi hai người đó bắt đầu mắng mỏ tôi, Aqua, người đang lảng vãng sau lưng chúng tôi đột nhiên tuyên bố.

“Tôi sẽ không chấp nhận chuyện này. Tôi không chấp nhận cái tên đàn ông không biết ở đâu chui ra như vậy. Điều này không lạ sao? Chúng ta đang nói về Wiz đấy! Tại sao hắn ta lại bị ám ảnh bởi cô ta đến như vậy! Điều hắn ta đang hướng tới chắc chắn không có gì tốt đẹp! Đó là trực giác của nữ thần! Tên đó chắc chắn không hề yêu Wiz!”

Như để phản ứng với tuyên bố đột ngột của Aqua, tôi quay người lại.

“Cô chỉ không muốn mất đi người bạn uống trà duy nhất của mình, đúng không?”

“Ồ thì, cũng đúng, nhưng tôi vẫn có cảm giác xấu về điều này! Thật khó để diễn tả về nó, nhưng tôi cảm thấy chuyện này sẽ kết thúc với việc, một tên nào đó mà tôi cực kì ghét sẽ trở nên vô cùng, vô cùng hạnh phúc...”

Vậy à. Tôi chả hiểu gì hết?

“Kể cả vậy, giờ có vẻ như Wiz đã dính vào việc này, chúng ta không hẳn là có quyền can thiệp. Nếu chị muốn cô ấy hạnh phúc, chị nên để mọi chuyện cho họ tự giải quyết...”

Aqua miễn cưỡng im lặng sao khi nghe những lời Megumin nói.

—Sau khi Vanir phát ra ánh sáng thừa nhận lên Duke, Wiz đã cân nhắc một chút, trước khi cô ấy nói là mình sẽ sớm giải quyết mọi thứ rồi quay trở lại làm việc.

Nói cách khác, giờ đã là vấn đề giữa hai người bọn họ. Người ngoài như chúng tôi không nên xen vào.

Nhưng...

“... Tôi sẽ kiểm tra anh ta.”

Aqua nói điều đó với đôi mắt đầy quyết tâm.

“Ý của cô khi nói kiểm tra là gì? Chính xác là cô sẽ làm thế nào?”

Tôi không thể ngăn được việc thắc mắc, và Aqua tự tin trả lời.

“Tôi sẽ kiểm tra xem tên đó có thật sự là một người chân thành và đáng đáng không. Đúng vậy, tôi sẽ quyến rũ anh ta.”

...Huh?

“C-Cô điên à? Cô còn không biết tí gì về tình yêu, và giờ cô muốn quyến rũ anh ta sao? Cô nghiêm túc à?”

Đừng nói tới anh ta, cô còn không thể quyến rũ bất kì ai mà cô ngẫu nhiên gặp ai ở trên đường.

“Cậu nghĩ tôi là ai hả? Tôi là Aqua-sama vô cùng nổi tiếng, nữ thần của giáo phái Axis người có mười triệu tín đồ! Tôi rất được mấy đứa trẻ nhà hàng xóm yêu thích, và gần đây kể cả những người già cũng thường cho tôi đồ ngọt. Nếu tôi chỉ dẫn cho hai người kia một chút, tên đó sẽ dễ dàng đổ gục trước bọn tôi.”

Cô moi đâu ra sự tự tin đó vậy?

... Khoan, chờ đã, cho hai người đó một chút hướng dẫn?

Lờ đi sự ngờ vực trong thâm tâm tôi, Aqua tiếp tục trông có vẻ còn tự tin hơn mới nãy.

“Sau cùng, chúng ta có Loli Killer cực kì quyến rũ với những ai có sở thích theo chiều hướng đó, và Eroness người có thể đáp ứng cho bất kì ai đánh giá cao một hình tượng đậm dục. Nếu anh ta không bị quyến rũ bởi hai người bọn họ, tôi sẽ công nhận anh ta.”

“Chờ đã, Loli killer đó có phải là em không? Em sẽ không làm điều gì ngu ngốc! Kể cả nếu đó là để kiểm tra sự chân thành của anh ta, em cũng là một người phụ nữ chân thành và đứng đắn! Em đã có Kazuma, nên em sẽ không đi quyến rũ bất kì ai khác!”

“Ngừng ngay cái việc, coi tôi như người phụ trách toàn bộ những thứ đậm dục! Tôi cảm thấy cái cách mấy người đối xử với tôi càng ngày

càng trở nên tồi tệ! Tôi cũng có chút giận dữ với bản thân mình vì đã thích thú với cách đối xử đó...”

Aqua lò đi phản đối của hai người họ,

“Hai người này thiếu kinh nghiệm với chuyện tình cảm, nhưng tôi chắc chắn sẽ hướng dẫn họ, nên đừng lo! Cứ chờ xem, tôi sẽ chứng minh trực giác của mình không sai!”

“Em sẽ không làm điều đó, được chứ? Em chắc chắn sẽ không làm nó! Chị có nghe em nói không hả, Aqua!?”

Megumin tuyên bố điều đó với tôi trong khi lắc Aqua một cách bạo lực.

Phần 3

Tại một quán rượu nhỏ, có thể nói nơi đó là tiêu điểm của thành phố, một người phụ nữ xinh đẹp xuất hiện.

Người phụ nữ đó có thể được diễn tả là vô cùng lôi cuốn. Mặc trên người một bộ đồ đắt tiền không phù hợp với một quán rượu giá rẻ, người phụ nữ xuất hiện trước mặt người đàn ông mặc áo trùm, đang ngồi uống rượu một mình.

“Tôi có thể ngồi cạnh anh không?”

“... Nếu cô đến đây để gạ gẫm tôi, tôi không có hứng thú.”

Người phụ nữ cố rặng ra một nụ cười trên khuôn mặt cứng ngắc của mình.

... Đúng vậy, người phụ nữ đang tiếp cận tên áo trùm cô độc — Duke— chính là Darkness đang diễn theo hướng dẫn của Aqua.

“Này, Aqua, cô ta đã ăn diện, còn trang điểm và làm tất cả mọi thứ, cuối cùng chỉ lại bị hiểu lầm là một con gái điếm rồi bị đuổi đi... pfft.”

“Đừng có cười, Kazuma, chúng ta sẽ bị phát hiện... pfft.”

Tôi không biết Darkness có nghe được tiếng của bọn tôi không, nhưng khuôn mặt cô dần dần đổi thành màu đỏ.

Đây là quán rượu mà lúc trước tôi đã tiếp cận Duke.

Aqua và tôi đang ngồi cách khá xa hai người họ, dùng kỹ năng ẩn thân để hòa trộn với những khách hàng, và sẵn sàng để bảo lãnh Darkness ra khỏi việc này khi Duke thật sự bị quyến rũ bởi cô ta.

Đương nhiên, Darkness đã thất bại ngay từ lúc bước đầu tiên...

“Cô ấy đã trở nên rất rất phấn khích và nói là, tất cả những quý tộc đều rất thành thạo trong nghệ thuật quyến rũ đàn ông và tôi đã không nói việc đó là không thể đối với cô... hahaha.”

“Được thôi, đây là vì lợi ích của Wiz. Tôi sẽ cho cô thấy sự quyến rũ của một tiểu thư quý tộc quý phái’ cô ta đã nói vậy đó. Ah, lúc đó cô ấy thật sự đã rất ngẫu đó.”

Lúc đầu Darkness khá phản đối ý tưởng này.

Cô ta thậm chí còn nói mấy câu phiền phức như ‘Anh không cảm thấy gì khi bảo tôi đi quyến rũ người đàn ông khác à?’. Nhưng khi tôi nói tôi muốn trải nghiệm cái cảm giác NTR nổi tiếng nó như thế nào, cô ta tự nhiên trở nên thích nó rồi háo hức giúp đỡ Aqua.

Có vẻ như lời nói của tôi có sức thuyết phục với sự biến thái của cô ấy.

Nhân tiện, Megumin đã chạy đi đâu đó trước khi Aqua có thể bắt đầu thuyết phục em ấy.

Ngay khi chúng tôi đang thì thầm với nhau, Darkness có vẻ như đã nhớ tới mục đích chính khi đến đây, bình tĩnh lại và trở về lại biểu hiện như lúc đầu, rồi nở một nụ cười dịu dàng.

“Anh thật sự thú vị đấy. Tôi không phải là gái bán hoa. Tôi là chủ của một cửa hàng nhỏ tại Axel này. Tên của nó là Lalati-”

“Này, không phải Darkness đây sao? Cô đang làm gì ở đây với bộ đồ đó vậy? Đây không phải là cửa hàng phù hợp với một quý tộc, cô không biết sao? Này, tiểu thư của gia tộc Dustiness, giờ cô đã ở đây, tại sao cô không mời tôi một ly nhĩ?”

Tên tội phạm tóc vàng kiêm Mạo Hiểm Giả đột nhiên xen vào.

“... Cậu đang nhằm tôi với ai đó chẳng? Tôi là-”

“Cô đang nói gì vậy Lalatina? Tôi đây, Dust! Chúng ta cũng đã cùng nhau mạo hiểm qua khá nhiều thứ! Đừng có nói tôi là cô quên nó rồi nha!”

Darkness quay lưng về phía Duke, người đang nhìn hai người một cách hững hờ, và lên đưa một túi tiền nhỏ cho Dust.

Dust xem ra có chút vui vẻ khi bị đuổi đi theo kiểu này, nhưng anh ta vẫn lấy đi túi tiền và rời khỏi chỗ đó.

Darkness nhanh chóng nở một nụ cười lớn, như để làm dịu lại mọi thứ.

“... Luôn có những người tới làm phiền bạn và nói những câu như ‘có phải chúng ta đã từng gặp nhau trước đây không’, phải không?”

“Vậy, tiểu thư của gia tộc Dustiness muốn điều gì ở tôi?”

Rồi, màn diễn kết thúc.

Aqua và tôi di chuyển đến cái góc mà chỉ mình Darkness có thể thấy, và bắt đầu ra hiệu ‘bỏ cuộc đi’ và ‘quay lại’ với cô.

Nhưng, Darkness chỉ cần mỗi khi nhìn thấy chúng tôi.

“Có vẻ như tôi đã đùa hơi quá. Tôi sẽ tự giới thiệu mình lại lần nữa. Tên tôi là Dustiness ford Lalatina, con gái của lãnh chúa của thành phố này và là một Mạo Hiểm Giả.”

Có vẻ như cô ta vẫn định tiếp tục kể cả khi thân phận của mình đã bị bại lộ.

Ngồi bên cạnh Duke, Darkness nở ra một nụ cười duyên dáng đến người chủ quầy rượu.

“Làm ơn hãy mang cho người đàn ông này ly rượu vang tốt nhất ở đây.”

“Không có chuyện mà quán rượu rẻ tiền như của tôi có thể phục vụ rượu vang, Dustiness-sama.”

“Đừng cười, Kazuma! Không thể khác được! Darkness là một tiểu thư quý tộc, nên cô ấy không quen thuộc với những cửa hàng dạng này!”

“Vậy thì tại sao cô lại cười!? Đừng cười nữa, tôi cũng sẽ không thể nhận được nó!”

Không chỉ đối diện với việc bị cười cợt của bọn tôi, mà còn của tất cả những người đang ở quán rượu, khuôn mặt Darkness đỏ chót đến tận tai.

“Vậy thì, cứ mang đến loại rượu đắt tiền nhất trong cửa hàng cho tôi...”

“Một thùng bia đỏ lạnh, đúng không? cảm ơn vì sự hào phóng của quý khách!”

Nghe theo yêu cầu của Darkness, người chủ quầy rượu mang một cái thùng cùng với một cái ly lớn.

Việc này đã kết thúc. Mọi thứ cô ta làm bây giờ chỉ khiến tính hình trở nên tồi tệ.

“... Wow, cô thật sự có thể uống nhiều đến vậy sao?”

“... tôi nghĩ mình sẽ mời mọi người trong cửa hàng này một ly để chúc mừng việc hai chúng ta gặp mặt...”

Darkness nói một cách dịu dàng, có vẻ như đã trở nên bình tĩnh thêm lần nữa.

.

.

—Sau khi xem đầy đủ cảnh đó, bọn tôi cùng với Darkness, người đã tự mình dẫn đến một bữa tiệc bất ngờ tại quán rượu, đi bộ về nhà dưới bầu trời đêm.

“Tôi sẽ không bao giờ làm mấy việc như thế này thêm lần nào nữa! Tên Duke chết tiệt, sao anh dám làm một quý tộc như tôi xấu hổ đến vậy!”

Darkness tháo đôi găng tay trắng mà mình đang đeo trong khi càu nhàu một cách giận dữ.

“Cô tự mình gây ra mọi chuyện đây chứ. Duke đã không làm bất cứ điều gì... Pfft!”

“Nè, Kazuma, Darkness còn không hề làm anh ta cảm thấy hứng thú sau khi đã làm tất cả mọi việc! Nếu cậu cũng cười cô ấy, cô sẽ trở nên rất đáng thương đấy! Darkness, tôi nghĩ cô đã làm khá tốt. Đặc biệt phần ‘chúc mừng cuộc gặp của chúng ta’ và bắt đầu một bữa tiệc! Nếu có ai nói ra điều đó với tôi, tôi chắc chắn sẽ cho họ xem kỹ những kỹ năng tiệc tùng của mình.”

“AAAAAAH!”

Darkness cuối cùng cũng gục ngã, vùi mặt mình dưới hai cánh tay và hét lên.

Sau đó, cô ấy ngược nhìn lên chúng tôi với một khuôn mặt lấm lem nước mắt.

“Nhưng anh ta, anh ta không hề bị lung lay bởi việc bị tôi cảm dỗ hay địa vị của tôi... Tôi đã không đánh giá sai anh ta. Anh ta hoàn toàn khác biệt với một người dễ bị quyến rũ bởi ai đó. Anh ta lại giành thêm được một chút tôn trọng từ tôi...”

Nghe thấy Darkness nói điều đó với giọng điệu nghiêm túc, Aqua cũng giả vờ tỏ ra nghiêm túc-

“Vậy thì, Kazuma, anh đã được trải nghiệm sự quyến rũ của một tiểu thư quý tộc chưa?”

“Đáng tiếc là tôi đã không được xem. Đó có phải là chính là ‘nghệ thuật cảm dỗ đàn ông mà những quý tộc thành thạo’ không. Nó giúp được cô chứ.”

Tôi trả lời với một biểu cảm nghiêm túc tương tự, và Darkness ném đôi găng tay của mình vào tôi.

“Tôi sẽ giết chết con m* anh”

.

Khi chúng tôi đang chạy trốn khỏi Darkness, người cuối cùng cũng cản trở, tôi hét về phía Aqua.

“Đồ ngốc, cô làm quá lên rồi đó! Giờ cô ta thật sự giận dữ rồi kìa!”

“Waaah! Cậu là người đã khiến cổ nổi điên, nên cậu hãy làm gì đó về việc này đi!”

“Tôi không giận một trong hai người, mà là cả hai! Mọi việc sẽ trở nên tệ hơn nếu như hai người bỏ chạy! Tôi sẽ dạy cho hai người một bài học đích đáng trước khi chúng ta quay về biệt thự!”

Phần 4

Sáng hôm sau.

Điều đầu tiên tôi nhìn thấy sau khi quay về lại biệt thự là Aqua đang làm việc chăm chỉ ở trong sân.

“Sao cậu dám không biết xấu hổ mà trốn khỏi hà, tên NEET đào tâu! Darkness đã gần như nghiền nát thái dương của tôi hôm qua đấy, cậu biết không hả?”

Chỉ là Darkness đã trở nên quá đáng sợ khi cô ta nổi điên lên, nên tôi đã bỏ chạy với kỹ năng trốn thoát của mình và dành một đêm ở bên ngoài.

“Đừng để tâm đến tôi, không phải có mấy thứ kì lạ đang phát triển trên cánh đồng của cô đó chứ?”

“Đừng có cố đánh trống lảng. Tôi đã thế chỗ của anh, mà hiến tế bản thân mình cho con giện của Darkness, nên hãy cho tôi thấy một chút thái độ biết ơn đi.”

Mặc kệ Aqua đang càu nhàu, tôi cúi mình xuống cánh đồng,

Thứ đang phát triển ngay đó là một cô bé với kích thước như một mô hình.

“Này, cô thật sự đã trồng mandrake ở đây à? Nó sẽ trở thành một vấn đề rất lớn nếu như nó bắt đầu thét lên ngay giữa thành phố đấy, cô biết không hả? Không phải cô đã nói là cô sẽ đợi đến năm sau để trồng mấy cây mandrake sao?”

“Mấy cái hạt giống khá rẻ, nên tôi đã mua nó, nhưng không phải nó nổi lên quá sớm sao. Tuy nhiên, con bé này là gì vậy nhỉ? Tôi cảm thấy như trước đây mình từng nhìn thấy cô bé ở đâu đó. Chỉ có quái thú hệ thực vật mới có thể phát triển một cách nhanh chóng, nhưng...”

Tôi đã nhận ra nó là gì sau khi nghe những lời của Aqua.

“này, không phải đó là cô gái tĩnh lặng sao!? Thế quái nào mà cô lại trông một con ở đây hả!?”

“C-Chờ đã, tôi chỉ trông những hạt giống mà một tên bán rong đã bán cho tôi! Anh ta cũng bán những hạt giống với giá rất rẻ! Không có chuyện mà một người tử tế như anh ta có thể bán hạt giống quái vật đâu!”

Con ngốc này!

“Mấy cái hạt giống này nó rẻ vời vì nó là hạt giống quái vật! Cô chưa thỏa mãn với việc mua một quả trứng gà thay vì trứng rồng sao!? Giờ cô muốn nuôi một con quái vật vô dụng nữa à!?”

“Zell đại đế không phải là một con gà! Dù sao thì, chúng ta nên làm gì với cô bé này đây? Darkness chắc chắn sẽ trở nên giận dữ nếu như cô biết được chúng ta đã trông quái vật!”

Chúng tôi chắc chắn đã quá ồn ào.

“... Chào buổi sáng, Kazuma. Vậy là cậu không biết xấu hổ mà dám quay trở sao?”

Quay mặt về phía giọng nói, tôi thấy Darkness đang mang dép và chuẩn bị bước vào vườn.

“Kazuma, Darkness đang đến đây! Làm gì với đứa nhóc này đi!”

“Chà, tôi thật sự không quan tâm nếu như cô gái tĩnh lặng đó bị giết...”

Aqua bắt đầu lấy tay đánh vào tôi khi tôi chuẩn bị bỏ trốn.

“Cậu là một con quý! Cậu thật sự là một quý NEET! Cậu không cảm thấy bất kì điều gì với mạng sống mới được sinh ra này à!”

“Sao cô không chia chút lòng trắc ẩn đó cho những con quý thật sự và undead đi!? Ah, chết tiệt, cô ta tới đây rồi!”

Bọn tôi đứng ra phía trước cô gái tĩnh lặng để giấu cô bé đi, tránh việc Darkness sẽ trông thấy cô bé lúc tiến đến đây.

“Xin lỗi, Darkness, đó là lỗi của tôi! Hôm qua tôi đã làm quá mọi việc lên! Tôi xin lỗi, nên làm ơn hãy tha lỗi cho tôi!”

“Đúng vậy, Darkness, cái gì qua rồi thì cho nó qua đi. Đằng nào thì tôi sẽ làm một bữa sáng cực ngon cho cô, chúng ta hãy vào nhà nào!”

Nghe thấy điều đó, một biểu cảm không tin tưởng bắt đầu xuất hiện trên mặt Darkness.

Bỏ đi việc lập tức xin lỗi của tôi qua một bên, biểu hiện của Aqua chắc chắn vô cùng đáng nghi.

Sau cùng, Aqua thường sẽ nói mấy thứ như ‘Hôm qua cô đã vô cùng giận dữ với tôi, nên cô hãy cho cậu ta trải nghiệm thứ tương tự’, và vài thứ như vậy để kéo tôi vào cùng chịu trận với cô ta.

Chuyển biểu hiện nghi ngờ từ Aqua sang tôi, Darkness hỏi,

“... Vậy, chính xác anh đã làm gì?”

“Này, tại sao cô lại nhìn tôi? Số lần mà tôi gây rắc rối có thể đếm trên một bàn tay đấy!”

Darkness chuyển ánh mắt của mình qua bên cạnh tôi sau khi nghe những lời tôi nói, và Aqua ngay lập tức lảng tránh ánh nhìn của cô.

Tôi đã nhận ra chuyện này được một thời gian rồi, nhưng con nhỏ này thật sự rất tệ trong việc giấu diếm chuyện gì đó.

“Lần này cô đã làm cái quái gì hả!? Cho tôi biết nhanh lên!”

“Tại sao mọi người ngay lập tức nghĩ tôi là thủ phạm ngay khi mọi thứ trở xấu cơ chứ!? Tôi không nghĩ nó là một điều tốt khi cứ giữ định kiến như vậy về người khác!”

Nói ra điều đó, Aqua đẩy phần ngực của Darkness như thể nhỏ này muốn cô rời đi.

“N-Này, cô thật sự muốn tôi đi khỏi chỗ này đến vậy à!?”

Darkness chộp lấy Aqua để chống trả lại cú đẩy của cô ấy, và ánh mắt của cô đột nhiên rơi vào cái thứ sau lưng Aqua...

“... Này.”

“Không phải nó!”

Lờ đi Aqua phản đối trong bực tức, Darkness tiếp tục với một biểu hiện nghiêm trọng.

“Aqua, đó không phải là cô gái tinh lạng...”

“Không, nó chỉ là một mandrake bé tí dễ thương đã phát triển nhanh chóng! Lần này tôi thật sự đã mua hạt giống của mandrake!”

Tôi thật sự không biết là cô gái tinh lạng với mandrake cái nào nguy hiểm hơn, nhưng Darkness đẩy ngược lại Aqua và hét lên,

“Cô trồng nó ở đây à? Ngay từ đầu, một cây mandrake cũng nguy hiểm không kém gì cô gái tinh lạng! Tránh ra, Aqua! Tôi sẽ xử lý nó

trước khi chúng ta phát triển tình cảm với nó! Tôi sẽ không thảo luận bất cứ việc gì về việc khoan dung hết!”

Darkness xắn tay áo lên và tiến về phía cô gái tỉnh lặng mới mọc.

Chà, đúng vậy, điều này đã được đoán trước rồi.

Không thể nào có chuyện chúng tôi nuôi dưỡng quái vật trong thành phố, nên lựa chọn duy nhất là giết nó. Aqua không cố ý tròng nó ở đây, nhưng ít nhất chúng ta có thể cho nó một cái chết nhanh chóng...

“Không, dừng lại! Tôi đã đặt tên cho cô bé! Tôi vốn tưởng cô bé là một mandrake nên tôi đã đặt cho cô bé cái tên Tiếng hét chết chóc Bloody Mary-“

“Trao cho một cây mandrake cái tên đó, có nghĩa là cô đã biết chính xác bọn chúng nguy hiểm đến mức nào, đồ ngốc! Nghĩ đến việc tôi đã cảm thấy thông cảm với cô! Darkness, nhanh kết thúc nó đi!”

Khi tôi di chuyển đến chỗ Aqua, chuẩn bị lấy tay nghiên hai bên thái dương của cô,

“Chào buổi sáng. Sáng nay mọi người cũng thật là năng động nhỉ. Lần này đã xảy ra chuyện gì?”

Một Megumin phủ đầy bùn đất xuất hiện trước cửa

Phần 5

Sau khi tắm rửa, Megumin chỉ chú tâm vào bữa sáng của mình trong khi để cho cơ thể em ấy dịu xuống.

“Em đã chạy đi đâu vậy, Megumin? Chị đã không nghĩ là em ghét cái ý tưởng quyến rũ tên đó nhiều như vậy, đến mức em thà đi cắm trại nơi hoang dã. Chị sẽ không ép em làm những điều đó, nên đừng đi tới mấy chỗ nguy hiểm nữa nhé, được không?”

“Không phải vậy. Chị nghĩ em là loại người man rợ gì thế? Đúng là em đã bỏ đi vì không muốn quyến rũ tên đó, nhưng có một lý do chính đáng cho việc em bị bao phủ trong bùn đất.”

Megumin thở dài rồi lau miệng, có vẻ như đã bình tĩnh lại sau khi ăn sáng.

“Vậy lý do là gì? Có phải em tìm thấy con quái vật nào đó đáng giá cả đồng điểm kinh nghiệm rồi đuổi theo nó? Hay em đuổi theo mấy đứa nhóc sau khi bọn nó lấy tên của em ra trêu chọc?”

“Chị nghĩ em là ai hả? Không còn đứa nhóc nào quanh đây sẽ lấy tên của em ra làm trò cười nữa. Em chắc chắn đã dạy cho tất cả bọn chúng một bài học.”

“N-Này, Em có biết là phụ huynh của mấy đứa trẻ xung quanh thành phố này, đã đến chỗ chị để phàn nàn về hành động của em không hả? Lần nào chị cũng phải xin lỗi họ, vậy nên hãy giữ lại nó trong tâm trí và đừng làm mấy việc như vậy nữa, được không?”

Darkness nói trong khó chịu.

Megumin đã giải thích chuyện gì đã xảy ra với em ấy khi nhìn vào cái bình trà.

“Thành thật mà nói, em thật sự không có nhiều nơi để đến sau khi bỏ quà đi bụi vào tối hôm qua. Em đã nghĩ mình sẽ gặp được vài Mạo Hiểm Giả quen biết, nên em đã đi lang thang trong thành phố một chút...”

Có vẻ như sau khi em ấy đi lang thang một cách vô định trong thành phố vào tối hôm qua, Megumin đã không thể gặp bất kì Mạo Hiểm Giả nào mà em ấy thấy quen mặt. Nên, em ấy đã tiến đến Guild Mạo Hiểm Giả, vì nghĩ sẽ có vài khuôn mặt quen thuộc xuất hiện ở đó...

“Em đi ngang qua Yunyun người đang cố gắng trong tuyệt vọng chỉ để tuyển người tham gia thử thách với cô ấy, nên em đã một lần nữa cho ấy mượn sự giúp đỡ của mình.”

“Được rồi, anh nghĩ là mình đã biết cái gì xảy ra tiếp theo, nên em có thể ngừng tại đây.”

Tôi đã cố ngăn em ấy, nhưng Megumin tiếp tục nói với đôi mắt phát sáng,

“Nghe em nói này, Kazuma. Em có khả năng học hỏi, anh biết không hả? lần trước khi em tiếp nhận thử thách, câu đố đầu tiên quá phiền phức nên cuối cùng em đã dùng ma pháp để thổi tung nó. Lần này, để bản thân mình không phải lên cơn thịnh nộ, em đã tin tưởng và giao cây gậy cho Yunyun và chỉ là người đi theo cô ấy.”

“Oh?”

Có vẻ như con bé chỉ biết thu hút ánh sáng trên sân khấu này đã trưởng thành hơn một chút.

“Nhưng, bỏ Yunyun qua một bên, người đã thất bại trong thử thách lần trước, giờ em đã bị cấm trở thành người đồng hành, kể từ sau cái lần đầu tiên phá hủy khu vực thử thách. Nên, tôi qua, sau khi bàn bạc với Yunyun, bọn em đã lập nên một kế hoạch, là lên vào khi vực thử thách trong đêm.”

Không, quên nó đi, em ấy vẫn trẻ con như mọi khi. Em ấy vẫn lên mấy cái kế hoạch lố bịch đó.

“sau khi bọn em chia ra ở trong rừng, bọn em đã đến được khi vực thử thách mới được xây dựng mà không gặp phải vấn đề gì. Lần này, bọn em thật sự đã thử giải câu đố. Sau cùng thì, ở đó có thiên tài số một của Hồng Ma Tộc và người tự nhận xưng mình là đối thủ của thiên tài đó có mặt tại hiện trường mà. Vấn đề liên quan đến mấy câu đố trí thông minh chắc chắn không phải vấn đề với bọn em.”

“Anh không thể ngăn mình có cảm giác xấu về việc này.”

Megumin nhanh chóng lảng tránh ánh mắt của mình như thể hỗ trợ, cho sự mong đợi của tôi.

“Nghĩ về điều đó, em nghĩ là không có ai trong số bọn em đã thật sự học được điều gì, kể từ khi tốt nghiệp... Vật phẩm ma thuật từ chối chấp nhận câu trả lời của bọn em, bất kể sau bao nhiêu lần bọn em cố gắng trả lời, nên em trở nên tức giận và lấy lại cây trượng từ Yunyun... Có lẽ vì bọn em tham gia thử thách vào buổi tối, nên bọn quái vật bắt đầu tập trung lại sau khi nghe thấy tiếng ồn...”

“... Anh hỏi điều này cho chắc, nhưng em không bị người ở trong làng phát hiện đúng không?”

Tôi hỏi Megumin một cách ngập ngừng, và đôi mắt em ấy lóe lên một cách đắc thắng với tôi.

“Anh nghĩ em là ai? Khi bọn em chạy khỏi bọn quái vật, những người trong làng lập tức đến nơi sau khi nghe thấy âm thanh của vụ nổ! Yunyun dùng Teleport dịch chuyển bọn em về làng, nên bọn em đã lén qua họ và làm bữa tối trong khi chờ họ quay lại! Nhưng em đã coi thường hiểu biết về ma thuật của Hồng Ma Tộc. Bằng cách nào đó, mà qua hôm sau họ đã biết được em là thủ phạm và yêu cầu em bồi thường cho vật phẩm ma thuật...”

“Chà, đó là lẽ dĩ nhiên! Ma pháp Explosion của em là chứng cứ rõ ràng nhất trên thế giới! Gì mà hiểu biết về ma thuật!? Em là Hồng Ma Tộc duy nhất có thể dùng Explosion!”

Megumin tỏ ra hối lỗi trong khi đưa cho tôi hóa đơn thanh toán của vật phẩm ma thuật, và tôi đưa cho em ấy một số tiền đủ để bồi thường nó.

“Xin lỗi, Kazuma. Lần sau em chắc chắn sẽ không để lại dấu vết nào hết.”

“Anh cảm thấy em đã rút sai bài học sau vụ lộn xộn này rồi. Từ đầu em không nên làm điều đó!”

Ngay khi Megumin uống xong tách trà tôi mang ra,

“VẬY, chuyện gì đã xảy ra với bọn anh?”

Em ấy hỏi nghiêng đầu hỏi.

Phần 6

“C-Chúng ta nên làm gì đây?”

“Còn có việc gì khác để làm sao? Lần này, lỗi của em cũng nhiều như của Aqua. Chính em đã tạo ra mảnh vườn này cùng với cô ta.”

Megumin nói một cách lấp bắp sau khi nhìn thấy cô gái tĩnh lặng mới mọc lên.

“Đúng vậy, nhưng em đã không ngờ là có hạt giống quái vật trộn lẫn trong đó...”

Megumin lẩm bảm mấy lời bào chữa.

“Kazuma, tôi sẽ nuôi nấng con bé thật tốt. Lý do tại sao những cô gái tĩnh lặng ở bên thế lực tà ác chắc chắn vì bọn họ đã lớn lên trong môi trường xấu. Nếu cô bé được nuôi lớn bởi người có trái tim lương thiện, chăm sóc cô bé bằng tình yêu, em ấy chắc chắn sẽ trở thành một cô bé tốt.”

Aqua kéo áo tôi rồi nói mấy điều như vậy...

“Đủ rồi, Aqua, cô gái tĩnh lặng là một loại quái vật. Bọn chúng là những con quái vật nguy hiểm đã gây ra vô số cái chết-”

“Oh, đúng rồi, chúng ta có thể nuôi nấng nó! Không tệ, Aqua! Hôm nay cô thật sự rất thông minh đấy!”

Tôi lớn tiếng xen vào lúc Darkness đang cố gắng thuyết phục Aqua.

Tôi đã nghĩ đó đúng là một ý tưởng tuyệt vời!

“Cái gì, cậu nghĩ nó là một ý tưởng hay sao? Tôi biết mà, Kazuma-san luôn có những suy nghĩ vào những lúc như thế này! Nhanh lên, nói cho tôi biết đi!”

Aqua phấn khích nói với tôi, rồi tôi cười lại với cô sau đó giải thích,

“Đúng vậy, nghe đây Aqua. Đầu tiên, ta sẽ nuôi nấng cô gái tĩnh lặng này. Sau đó chúng ta sẽ trồng chúng nhiều hơn nữa. Cô gái tĩnh lặng là dạng quái vật sẽ thuyết phục những Mạo Hiểm Giả nghĩ chân lại với chúng trước khi chi phối họ, đúng chứ? Điều đó có nghĩa là bọn chúng có sức tấn công khá thấp. Tuy nhiên, chúng vẫn đáng giá rất nhiều điểm kinh nghiệm. Nên, nếu chúng ta làm một cánh đồng đầy bọn chúng, chúng ta có thể dễ dàng tăng level-”

“Tôi là một đứa ngốc khi đã nghĩ cậu là người đầu tiên mình có thể dựa dẫm, tên NEET chết tiệt! Cậu đã vứt bỏ nhân tính của mình ở đâu hả? Kể cả tôi cũng phải thoái lui trước cậu!”

Và Aqua đột nhiên bắt đầu ghê tởm tôi.

“Này, chờ chút, không phải cách tăng level đó cũng giống với việc, những Hồng Ma Tộc mạnh mẽ sẽ làm bất động lũ quái vật để những Hồng Ma tộc yếu đuối có thể tung đòn kết thúc và tăng level sao? Tôi

đã có một chút chùn chân khi nghe thấy điều đó, nhưng không phải điều này không phải cũng giống như vậy à? Cô là người liên tục hối thúc tôi tăng level của mình đấy!”

“Từ đầu, cách tăng level được truyền qua nhiều thế hệ Hồng Ma Tộc, liên quan đến việc mạo hiểm tính mạng và bộ phận cơ thể, để làm bất động lũ quái vật mạnh mẽ! Anh đừng đem nó đi so sánh với cách nâng level bất chấp luân lý đó!”

“Đ-Đúng vậy, cách tăng level này có thể hiệu quả, nhưng nó có chút vô nhân đạo...”

Tuyệt thật, mọi người đều phản đối nó.

Tôi đã nghĩ họ sẽ chấp nhận nó bởi vì họ đã biết cô gái tĩnh lặng là những con quái vật xấu xa kể từ lúc chúng bắt đầu được trồng.

Kể cả khi họ cũng chịu sự đau khổ dưới bàn tay của Công Chúa Tĩnh Lặng...

“Giờ thì, tạm thời bỏ vấn đề này qua một bên. Điều quan trọng hơn là tên đàn ông đã đá Darkness một cách tuyệt vời vào tối hôm qua.”

“A-Aqua, cô có thể làm ơn, đừng có tiếp tục nói là tôi đã bị đá...”

Lờ đi sự tuyệt vọng của Darkness, Aqua tự tin tuyên bố.

“Giờ thì, người phụ trách cho những thứ dâm dục, Darkness, đã thất bại. Tiếp theo là sát thủ Lolimin. Nếu anh ta có thể chống lại cả sự căm dỗ của cả hai người bọn họ, tôi sẽ không còn cách nào khác mà phải chấp nhận anh ta.

“Em đã nói rất nhiều lần rồi, nhưng chắc chắn em sẽ không làm nó! Và đừng có gọi em là Lolimin! Nếu chị thật sự muốn làm nó đến như vậy, sao chị không ngừng việc đứng xem và tự mình làm nó đi nhỉ!”

Nghe thấy điều đó, Aqua đập vào bàn tay của mình.

“Đúng vậy, nó có thể hiệu quả. Nếu anh ta có thể chống lại sự quyến rũ của Aqua-san xinh đẹp và dễ thương này, thì cảm xúc của anh ta đúng là khá cương quyết. Được lắm, Darkness có thể đã thất bại, nhưng tôi sẽ làm cho anh ta nháy trong lòng bàn tay mình ngay lập tức!”

“Có phải mặt tôi hơi dầy để tự mình nói về việc này, nhưng tôi không nghĩ mình tệ hơn Aqua như là một người phụ nữ. Aqua, cô vừa cười đều tôi, đúng không? Đứng ở ngay đó, cô coi thường tôi đến mức nào vậy hả!?”

Phần 7

Tối hôm đó.

Hiện tại, chúng tôi đã đến quán rượu mà không biết là đã đi đến bao nhiêu lần, và ngồi trên chiếc bàn trong góc quán để quan sát họ.

“Tôi vẫn không tin Aqua có khả năng quyến rũ một người đàn ông. Từ đầu, cô ta là dạng phụ nữ nằm ở xa nhất với bất kỳ khái niệm lãng mạng nào.”

Darkness gật đầu đồng ý với những lời tôi nói.

“Đúng là, Aqua có vẻ ngoài xinh đẹp, nên chúng ta không thể nói chính xác... Nhưng, đúng vậy, tính cách của cô có chút...”

“Đúng vậy, bao gồm cả Aqua, bọn em đã bị chọc ghẹo khi bọn em đi đến những thành phố khác. Chúng em chỉ có chút tiếng tăm không tốt ở thành phố này, vậy nên không ai dám tiếp cận bọn em. Nhưng những người bình thường sẽ đổ gục trước bọn em, những cô gái xinh đẹp... C-Cái gì, Kazuma? Tại sao nhìn anh trông giống như đang nhin cười vậy?”

Tôi kích hoạt kỹ năng ẩn thân của mình, trong khi nghe những lời quả quyết của Megumin, để tránh thu hút sự chú ý.

Và tôi cũng kích hoạt kỹ năng đọc hơi để theo dõi cuộc hội thoại giữa Duke và Aqua.

Hôm nay, thay vì bộ thánh phục của mình, Aqua ăn mặc như một cô gái nông thôn bình thường.

Dưới ánh mắt của chúng tôi, Aqua đã lúng túng bước đến chỗ Duke đang ngồi.

Đánh giá từ thái độ tự tin mà cô ta quăng qua cho tôi, Chắc chắn cô ta nghĩ cái dáng đi này kiểu này được xem là gọi cảm.

“Này, onii-chan đẹp trai đang ngồi uống một mình ở đằng kia, anh có bầu không khí không khí cô đơn như một tên NEET chết tiệt đang ở nhà tôi. Tôi có thể lấy một chút thời gian của anh không?”

Aqua đã tiếp xúc với mục tiêu, và trong những lời nói mở miệng của cô ta có trộn lẫn những âm thanh rất thô lỗ.

Vào lúc tôi nhanh chóng thuật lại những lời đó cho Megumin và Darkness. Duke quay mặt lại với vẻ phiền phức, chỉ để cho Aqua một ánh nhìn lạnh lẽo.

Tôi có thể hiểu được cái cảm giác đó. Nó cùng một loại cảm giác khi đi ngang qua một sinh vật kì lạ.

Có vẻ do hiểu nhầm phản ứng đấy hay một cái gì đó, Aqua tươi cười và ngồi xuống bên cạnh Duke.

“Oh, anh đang ngạc nhiên vì sự xinh đẹp của Onee-chan này sao? Fufu, dễ thương làm sao. Sự thật là, tôi có việc này rất thú vị để nói với anh. Vậy, anh có muốn nghe nó không?”

Có phải cô ta đang cố gắng tỏ ra hình tượng một Onee-chan lớn tuổi.?

Có vẻ như đó là kiểu phụ nữ lý tưởng trong tâm trí Aqua.

Bao gồm cả nó, mọi thứ về cô ta làm cho cổ nhìn giống như những phụ nữ tiếp thị đáng ngờ. Cô ta thật sự nghĩ mình có thể quyến rũ ai đó như vậy sao?

Nhưng, khi tôi nhìn thấy phản ứng của Duke, tôi bắt đầu nghi ngờ những thứ tôi đang nhìn thấy.

“...Oh, thứ gì đó thú vị?... Tôi hiểu, Được rồi, tôi sẽ nghe theo. Chủ quán, cho người phụ nữ này một ly.

Anh bị điên à!?

Tại sao tên này lại chấp nhận lời mời của một sinh vật với vẻ ngoài đáng nghi đến vậy?

“Oh, cảm ơn. Bình thường tên NEET mà tôi đang nuôi dưỡng sẽ đãi tôi uống, nhưng thật không may là hiện tại hắn ta không có mặt ở đây.”

Tôi sẽ làm cho cô ta khóc thét lên khi bọn tôi quay về.

Thực ra, có thể cô ta đã quên mất là chúng tôi đang ở đây, theo dõi cô ta.

Ngay khi tôi đang thuật lại đoạn hội thoại của họ cho Megumin và Darkness, tôi nghe thấy mấy tiếng va đập ồn ào.

Nhìn sang bên cạnh, tôi để ý thấy cả hai người bọn họ đều đang làm bộ mặt tái nhợt và run rẩy.

“A-Anh đang nói dối... Anh đang nói dối, đúng không, Kazuma? Người đàn ông đó đã từ chối tôi mà không thèm nhìn tôi thêm lần nào nữa. Tại sao Anh ta lại mời Aqua uống nước... T-Tôi thiếu hấp dẫn giới tính hơn Aqua thật sao? Aqua luôn hành xử như mấy con đầu rỗng và cô ấy hoàng toàn không hề mang dáng vẻ hấp dẫn của một người phụ nữ, Nhưng có khi nào anh ta thích loại phụ nữ như vậy....?”

“B-Bình tĩnh, Darkness! Hiện tại, anh ta chỉ đang mời chị ấy uống nước thôi! Aqua cũng thường được mời uống nước, nên nó không phải là điều gì bất thường cả!”

Vào lúc hai người này đang run rẩy ở một mức độ mà tôi chưa bao giờ nghĩ con người có thể làm, Aqua và Duke đang tiếp tục nói chuyện.

“Vậy thì, điều thú vị mà cô muốn cho tôi biết là gì?”

“Fufu, anh thật là nóng vội. Được thôi, tôi sẽ nói với anh. Tôi đã nghe điều này từ hàng xóm của tôi Sutton-san. Nếu như như anh cắm ngón tay của mình vào miệng của một con neroid hoang, nó sẽ hét *nyaa to* hơn bình thường. Anh không biết đến điều đó, đúng không?”

“... Đây có phải là một loại mật mã? Hay cô ta đang nói bằng một loại ngôn ngữ khác?”

Duke có vẻ đang nghiêm túc lắng nghe nó, nhưng có thật là tôi phải thuật lại đoạn đối thoại điên rồ này của họ không?

“Kazuma, bọn họ đang nói gì? Anh ta có vẻ rất hứng thú với những điều mà Aqua vừa nói...”

Này, Kazuma tôi không chỉ thiếu hấp dẫn về giới tính, mà cả kỹ năng nói chuyện của tôi cũng không thể so sánh với Aqua sao? Không phải là tôi đang thật sự so sánh mình với cô ấy, nhưng nó đúng là khá sốc...”

Tiếp tục thuật lại đoạn nói chuyện này cho Megumin và Darkness chỉ làm tôi cảm thấy ngó ngẩn, nên tôi tập trung vào việc bắt được câu chuyện của họ.

“Vây thì, anh có biết về điều này không? Kế cả con Mirumiru vô hồng có từ ‘vô’ trong tên của nó, nhưng thật ra nó là họ hàng của loài hải quỳ. Trong trường hợp khẩn cấp, nó sẽ xoán người mình lại, mô phỏng như vỏ ốc và khoang xuyên qua nước với một tốc độ cực cao. Ah, nhưng anh chắc không biết từ khoan nghĩa là gì, đúng không?”

Từ đâu, con Mirumiru vô này là gì? Tại sao trong đầu cô ta có đầy rẫy loại kiến thức vô dụng này?

Từ lúc bắt đầu, mấy điều vô nghĩa quái quỷ mà cô ta đang nói là cái gì? Đó có phải là kỹ thuật tán tỉnh của nữ thần mà cô ta vô cùng tự hào không?

“Lời xin lỗi từ tôi, nhưng tôi chưa hề nghe đến từ đó. Sự thật, tôi chỉ có thể hiểu khoảng một nửa những gì cô nói, nhưng cô không không có vẻ như đang nói dối để chọc ghẹo tôi. Tôi không hề cảm thấy bất kì sự xấu xa nào từ cô. Mỗi khi con người nói dối, không cần biết đó là lời nói dối nhỏ như thế nào, họ cũng sẽ toát ra không bầu không khí xấu xa. Chỉ từ duy nhất điểm đó, cô có vẻ ngoài rất thuần khiết với tôi.”

“Oh, tại sao tôi lại phải nói dối? Tuy nhiên, anh có con mắt khá tốt đấy. Cách anh phán xét về người khác rất tuyệt, đặc biệt khi nói về phụ nữ.”

“Tôi khá tự tin với việc nắm bắt bản chất thật sự của một tên đảng ông.”

Anh có chắc là mình không bị mù không?

Ngay lúc này, tôi đang muốn nói điều đó thẳng vào mặt anh ta, nhưng cái quái gì đang diễn ra thế này?

Có phải Duke phán xét mọi người dựa trên một kỹ năng siêu nhiên nào đó, như nhìn thấy hào quang của họ hay thứ gì đó như thế chẳng hạn?

Cô ta chắc chắn đang nghĩ đã vào đúng bầu không khí, Aqua xuýt xoa vào chủ đề chính.

“Tuy nhiên, đúng là thật sự phí phạm. Anh có một con mắt tốt, nhưng anh lại chọn rơi vào lưới tình của một cái xác. Tôi đã nghe là anh đang yêu một undead.”

“Cái gì!? Tôi, yêu một undead? Thật là vô lý! Trên thế giới này không có thứ gì tôi ghét hơn undead và quỷ vật!”

...Eh?

“Này, chuyện gì vậy, Kazuma? Họ đang nói về cái gì?”

“Mặt anh đột nhiên chuyển sang tái nhợt. Có phải anh ta đã nói gì không?”

Khoan, chờ đã, điều này chắc chắn là một sai sót gì đó...

“Chà, anh không phải là một người đàn ông nhạy cảm sao!? Đúng vậy, undead và quỷ tộc nên bị tiêu diệt ngay khi vừa nhìn thấy! Đặc biệt là lũ quỷ! Chỉ cần nghĩ thấy mùi của chúng là đủ để khiến tôi cảm thấy đau bụng!”

“Nói hay lắm! Cơ bản lũ quỷ làm tôi phát tiết. Chỉ là tại sao những sinh vật như vậy tồn tại trên thế giới này... Cô nữ thần Eris đó chắc chắn đã không làm tốt việc của mình.”

Eh? Có phải cuộc hội thoại này vừa mới xoay chuyển một cách kì lạ không?

Hình tượng của anh ta trong tâm trí tôi, từ từ...!

“Chẳng thể giúp được. Eris đó còn không làm được thứ gì mà không có sự hỗ trợ của bậc tiền bối. Người đi trước và kẻ dựa dẫm đây nên là chủ đề tiếp theo. Oh, và tôi sẽ nói với anh một thông tin vô cùng hữu dụng. Ngực của Eris là hàng độn. Đây là một thông tin vô cùng quan trọng được viết trên thánh điển của giáo phái Axis. Anh cứ đi lan truyền nó.”

“Eris độn ngực... Hahahaha, tôi đã học được một thông tin vô cùng thú vị! Nếu tôi có cơ hội gặp mặt nữ thần Eris thêm lần nữa, tôi chắc chắn sẽ lôi chuyện này ra để chọc ghẹo cô ta.”

“Này, Kazuma, giải thích mọi thứ đi! Bọn họ thật sự đang vô cùng thích thú, mà nói chuyện với nhau kìa!”

“Aqua trông có vẻ tận hưởng bản thân nhiều hơn chị ấy đã từng. Hai người họ ổn chứ?”

Làm sao mà hai người họ có thể có cái khoảng thời gian tuyệt vời này trong khi đang nói về mấy chủ đề vô cùng nực cười này cơ chứ?

“Cũng đã khá lâu rồi tôi mới vui thú khi nói về lũ quỷ và undead đến như vậy! Tôi sẽ thích việc mời anh uống, như buồn thay, tui tôi sắp rỗng rồi.”

“Cô đang nói gì vậy? Đương nhiên tôi sẽ lo phần chi phí! Giờ thì, uống nào!”

Không thể nào có chuyện tôi chấp nhận việc, Aqua thật sự nổi tiếng giữa đám đàn ông.

“Kazuma! Anh ta đang yêu cầu một đồng đồ uống cho Aqua! Điều đó có phải là tôi đã hoàn toàn thua cuộc?”

“Darkness, như Aqua đã nói, chúng ta chỉ là một đám con nít. Đây là sự thật!”

Tôi lặng lẽ nhìn vào cảnh tượng hoàn toàn vô lý này.

.

.

“Chúng ta hãy uống đến khi gục nào!”

Chương 5:

Tình yêu chân thành dành cho nàng Lich

Phần 1

Aqua quay lại vào buổi sáng.

“Ở bên cạnh anh chàng Duke đó cũng khá vui đấy chứ. Tối qua tôi đã có một khoảng thời gian rất tuyệt.”

Và đó là điều đầu tiên bay ra khỏi mồm của cô ta.

“A-A-Aqua đã trở thành người lớn...”

“Không phải vậy Megumin, Aqua từ đầu đã là người lớn rồi.”

Lờ đi hai cái người đang nhìn Aqua một cách kinh hãi, tôi hỏi cô ta về những sự kiện đã xảy ra tối qua.

“Vậy thì, Tối qua đã xảy ra chuyện gì? Khi bọn tôi không để ý thì nó đã biến thành một bữa tiệc, nên bọn tôi đã bỏ cuộc và đi về nhà. Đến sáng mới về... Cô không vướng vào mối quan hệ người lớn nào với anh ta, đúng không?”

“Cậu đang nói cái gì vậy? Tôi là một trưởng thành đáng tôn trọng, cậu không biết à? Đường nhiên chúng tôi đã cùng chơi vài trò người lớn.”

Nhỏ này nghiêm túc à!?

“Chúng tôi đã chơi trò đố xí ngẫu và xác định ai là người chiến thắng bằng tổng số điểm. Mặc dù Lần nào tôi cũng thua. Chúng tôi cũng chơi đánh bài trò mà tôi không hiểu luật lắm. Mặc dù Lần này tôi cũng thua hết mọi trận.”

Con mắt này nghiêm túc à?

“Oh, tôi không mang theo tiền, nên tôi đã trả số nợ đó bằng cơ thể mình.”

“Cô nghiêm túc đấy à!?”

Tôi không thể kiềm chế nó nữa mà hét lên.

“Chà, nó giống như tôi đã dùng đầu óc mình để trả nợ. Tôi đã nói với anh ta những thứ thú vị như là một khoảng thể chấp.”

“C-Cô...”

Aqua mở rộng bàn tay phải ra,

“Tôi đã nói những thứ như loại cái mai nào ăn không ngon hay loại hoa nào có mật ngọt, nhưng nhiều đó không đủ.. Vậy nên, Kazuma, nó là phần chi phí cần thiết, nên cậu có thể cho tôi tiền để trả nó không?”

“Ngừng ngay cái việc nói ra những điều dễ hiểu nhầm lại đi, cô thật sự vừa khiến tôi choáng váng đấy.”

Tôi đưa một túi tiền chứa đầy tiền xu ra và Aqua vui vẻ nhận nó.

“... Số tiền đó là để trả nợ cho cô. Đừng có đem nó đi để đánh bài, với mong muốn gỡ gạc lại hết được số tiền cô đã thua.”

“... Kazuma, khi nói về bài bạc, có thứ được biết đến như vòng tuần hoàng đấy. Tôi đã thua rất nhiều lần. Điều đó có nghĩa sẽ không có cơ hội để tôi sẽ thua thêm lần nữa. Nên cứ để tôi lo nó.”

“Được rồi, trả nó lại cho tôi. Tôi sẽ trực tiếp đưa cho Duke.”

Khi chúng tôi đang giành giật lấy túi tiền,

“VẬY, cô nghĩ anh chàng Duke đó như thế nào? Anh ta khá khác với hình tượng nghiêm chỉnh mà tôi đã thất vài ngày trước.”

“Hmm, chà, tôi cảm thấy anh ta là một người trưởng thành, người hiểu được giá trị của một phụ nữ tốt. Anh ta có thể dễ dàng đối phó với một người đầy đặn kinh nghiệm như tôi, nhưng điều này có thể khá khó khăn với một đứa trẻ như Wiz. Nhưng anh ta ghét quý tộc và undead, nên anh ta không phải người xấu.”

“Không, chờ đã, Sự thật về việc anh ta ghét undead bản thân nó là vấn đề chính ở đây. Nó có thật sự ổn không?”

Aqua nở một nụ cười tự tin-

“Nó sẽ ổn thôi. Wiz có thể là một undead, nhưng cô ấy là trường hợp lai tạp đặc biệt và cũng không trở nên thối rữa, nên nó sẽ không là vấn đề gì với anh ta.”

“Em không biết tại sao, nhưng... Kazuma, sau khi nghe Aqua đánh giá cao người đàn ông đó, cuối cùng lại khiến em cảm thấy anh ta còn đáng ngờ hơn nữa.

Thật là trùng hợp. Tôi cũng cảm thấy vậy.

“Tuy nhiên, mọi thứ chúng ta đã làm là điều tra về con người của anh ta. Những gì tiếp theo phụ thuộc vào Wiz. Cộng thêm, tất cả những việc anh ta đã làm, là uống rượu và cùng làm om sòm lên với Aqua. Tôi cũng thường làm mấy việc như vậy với những nữ Mạo Hiểm Giả tôi quen, nên điều đó không có nghĩa anh ta là người không chung thủy hay cầu thả.”

“Từ góc nhìn của em thì nó khá là không chung thủy với cầu thả đấy...”

Megumin nhìn chăm chăm vào tôi với ánh mắt khó chịu, điều đó làm cho tôi nao núng.

“Duke đã đưa tôi một tin nhắn để tôi gửi lại cho Wiz, khi tôi nói với anh ta tôi là người quen của cô ấy. Đừng lo, bất kì ai ghét quý tộc không thể nào là người xấu! Giờ thì hãy tiến đến cửa hàng ma thuật nào.”

Phấn khích một cách kì lạ, Aqua tuyên bố

Phần 2

Lúc chúng tôi quay lại cửa hàng, vì lý do nào đó, tên cánh cụt đang đứng ở ngay quầy thu ngân.

“Sacred Highness Exorcism!”

“Piyaaaa!”

“Đừng có thanh tẩy Zereschrute mỗi lần nguoi đến đây! Hồi sinh cậu ta thật sự không dễ dàng đâu!”

Vanir hét lên một cách giận dữ, khi một lần nữa nhìn thấy Aqua xả phép thanh tẩy ngay lúc vừa thấy tên cánh cụt.

Có vẻ như Aqua bắt đầu thích việc thanh tẩy tên này.

“Hiện tại đừng quan tâm tới vấn đề đó! Ta có một tin nhắn dành cho Wiz, nên hãy gọi cô ấy ra đây!”

“Nếu như nguoi đến để tìm Wiz, Cô ta đã đi ra ngoài để hái hoa. Thật sự, nó thật kinh tởm khi nhìn vào cô ta. Ta thật sự ước gì cô ta nhanh chóng dàn xếp vụ này, để ta không phải đối phó với nó nữa.”

Vanir chỉ về phía sau của cửa hàng khi đang hồi sinh tên cánh cụt.

Aqua nhanh chóng chạy ra đó trong khi giữ lấy trong tay thứ gì đó nhìn như một bức thư.

“Này, Vanir, nguoi đã nhìn thấu tên Duke đó, đúng không? Tại sao lúc đó nguoi lại ca ngợi hắn ta nhiều như vậy? Ta đã nghĩ anh ta là một người rất nam tính, nhưng anh ta đã nói vài thứ về việc ghét quý tộc và undead. Chuyện đó là sao?”

“Sẽ mất vui nếu giờ ta tiết lộ cho nguoi biết điều đó, không phải sao? Fuhahahaha! Ta không hề nói dối, như ta đã nói. Khi chủ cửa hàng đang say đắm trong tình yêu đó, đáp lại điều ước của hắn ta, hắn ta sẽ trải nghiệm được sự vui sướng và hân hoan mà chưa từng được thấy trên thế giới này. Không có nhầm lẫn gì ở đó. Quý tộc không nói dối, nên nguoi hãy mong chờ nó đi!”

Vì lý do nào đó mà trông Vanir có vẻ rất vui. Chỉ cần nhìn vào hành động hiện tại của hắn ta, đã cho tôi một cảm giác nghiêm túc về điếm báo này.

Duke là người được khen ngợi bởi cả Aqua và con quỷ này.

Điều gì đó mang đến cảm giác rất sai trái.

Ngay lúc đó, tên cánh cụt từ từ phòng lên khi sống lại lần nữa.

Megumin nhìn cảnh đó một cách thích thú rồi nói,

“Nhân tiện, tại sao tên cánh cụt đó lại quản lý cửa hàng? Anh thuê hắn ta à?”

“Không, từ đầu bà chủ đó đã vô dụng rồi, nhưng cô ta lại trở nên vô dụng hơn nữa khi yêu. Nên, ta đã nghĩ là sử dụng Zereschrute với vẻ ngoài dễ thương của mình để quản lý cửa hàng, nhưng... nhóc có thể thấy điều đó kết thúc một cách rắc rối như thế nào.”

Nghe những lời của Vanir, Megumin nghiên đầu.

“Nghĩ về điều đó, tôi vẫn chưa tự giới thiệu với anh, đúng không?... Tên tôi là Megumin! Pháp sư số một Axel và là người sử dụng ma pháp Explosion! Làm ơn hãy cẩn thận, và đừng để bị thanh tẩy bởi Aqua để rồi làm mất đi những thứ bên trong thêm lần nữa.”

“Oh, xin chào, cô gái trẻ của Hồng Ma Tộc, Tên tôi là Zereschrute. Nhóc có vẻ là khách quen của cửa tiệm, làm ơn hãy chiếu cố cho tôi.”

Khi Megumin bắt tay với cái chân chèo nhỏ của Zereschrute, một chút biếm cảm khó chịu xuất hiện trên gương mặt của em ấy.

“là Megumin, Đừng gọi tôi là cô gái trẻ, dùng tên của tôi ấy. Hay anh có ý kiến gì với cái tên ngẫu lòi của tôi?”

“K-Không, hoàng toàn không, nhưng... Những cái tên rất quan trọng với quý tộc chúng tôi, nên chúng tôi chỉ gọi người khác bằng tên khi chúng tôi vô cùng tôn trọng họ...”

Cô gái mà lúc nào cũng nhạy cảm về tên mình xích lại gần
Zereschrute-

“Nhưng không phải anh đã gọi Darkness của chúng tôi bằng Tiểu thư Dustiness một cách đàng hoàng sao?”

“Đ-Đó là vì tôi đã nhận ra Tiểu thư Dustiness là một quý tộc đáng kính, đó là tại sao...”

Khuôn mặt Darkness ửng hồng lên vì vui vẻ sau khi nhận được những lời khen ngợi từ Zereschrute, cùng lúc đó, Aqua quay lại với Wiz và nói với một tông giọng mệt mỏi,

“Tôi quay lại rồi...”

Vì lý do gì đó và Aqua trông có vẻ kiệt sức.

Và về phía Wiz...

“Ara, Mừng anh tòi, Kazuma-san.”

Khuôn mặt cô ấy có một biểu hiện khá mơ màng nhưng vui vẻ một cách lạ lùng.

.

“—Tôi đã nghiêm túc nghĩ về nó. Tôi nên đáp trả lại cảm xúc của Duke-san, hay tiếp tục làm việc chăm chỉ tại cửa hàng này để biến giấc mơ của Vanir thành sự thật...”

“Ta đã nói về nó không biết bao nhiêu lần, nếu cô đi lấy chồng, cửa hàng này chỉ có phát triển hơn thôi.”

Lờ đi những lời của Vanir, Wiz khóc lóc và thở dài một cách cường điệu, nó làm tôi nhớ về những nữ chính trong mấy vở kịch lãng mạng bi thảm.

“Aah, tất cả những gì tôi đã làm, là dành những ngày yên bình quản lý cửa hàng này, nên tại sao nó lại kết thúc như vậy? Aqua-sama, tôi nên làm gì đây? Vanir-san cần tôi, nhưng...”

“Những gì ta cần là ma pháp của cô, không phải sự thành thạo trong quản lý của cô.”

Một lần nữa lờ đi những lời của Vanir, Wiz đặt bàn tay mình lên cửa sổ khi nhìn ra vườn hoa phía bên ngoài.

“Nhưng Duke-san không chỉ cần tôi, anh ta không thể sống thiếu tôi. Anh ta thậm chí còn nói anh ta không thể tưởng tượng được cuộc sống sẽ như thế nào nếu không có tôi...”

“không, chờ đã, tôi khá chắc chắn là anh ta không có làm quá đến như vậy...”

“Anh ta thậm chí còn nói điều đó! Tôi nên làm gì đây, Aqua-sama? Tôi nên chọn con đường nào đây...”

Hoàng toàn lờ đi lời đáp của tôi, Wiz bám vào Aqua, người nhìn có vẻ mệt mỏi và thì thầm.

“Erm, tên đó có vẻ khá tốt, nên nó chắc chắn sẽ ổn nếu như cô đi với anh ta.”

“Là vậy sao! Aqua-sama cũng nghĩ anh ta là một người đàn ông tốt à!? Tại sao một người đàn ông như vậy lại...”

Wiz cười khúc khích trong khi tự nói ra điều đó với bản thân mình.

“Wiz bị cái gì vậy? Người không cảm thấy cô ấy có chút kì lạ à?”

“Đừng có nói mấy thứ vô tình như vậy. Ta đã lo lắng cho tình trạng hiện tại của cô ta, cho nên gần đây ta mới cho cô ta đồ ăn đàng hoàng... Nhưng vì lý do nào đó, bà chủ điên loạn đó lại có những ý nghĩ kì lạ, là ta đã đối xử tốt với cô ta hơn vì muốn giữ cố ở lại cửa hàng.”

Người cũng khá khó khăn, nhỉ?

“Ta hiểu rồi. Nên người đã đỡ cô ấy một mình rồi cố trở thành như thế này.”

“Người hiểu rồi đó. Hiện tại, cả ngày cô ta cứ để đầu óc của mình ở trên mây. Tuy nhiên, cô ta không mua mấy món hàng kì lạ khi ở trong tình trạng này, nên cố cũng không cản trở công việc... Với quý tộc bọn ta, những đòn tấn công tinh thần hữu dụng hơn bất kì loại ma pháp nào...”

Và người đang trong câu hỏi có vẻ như hoàng toàn không hề quan tâm đến cuộc hội thoại của chúng tôi, thay vào đó là bắt những ánh nhìn đầy ẩn ý vào Vanir, như là cô ấy đang ra hiệu cho hắn ta hãy nín bọ cố.

Con quý thờ dài một cách rất giống con người, và nói thẳng với một Wiz đang vui vẻ một cách kì lạ,

“Chủ cửa hàng đang yêu, bức thư đó đang kêu cô ra ngoài gặp hẳn ta, đúng không? Nhanh là dàn xếp vụ này đi, rồi sau đó quay về lại với vẻ bình thường và hoàn thành hợp đồng mà cô có với tôi!”

Nghe thấy điều đó. Wiz,

“... Điều đó có nghĩa, kể cả khi tôi chẳng giúp ích gì ngoài việc làm cho thua lỗ, Anh vẫn muốn tôi tiếp tục trở thành chủ cửa hàng?”

“Cô sẽ không thèm nghe nếu như ta nói với cô là chuyển vị trí đó cho ta.”

Vanir nói ra điều đó với vẻ cau có trên gương mặt, nhưng đây là lần đầu tiên hẳn ta nói ra ý định của mình.

Anh ta vẫn muốn Wiz tiếp tục làm bà chủ cửa hàng.

Điều đó chỉ có thể là.

“Anh thật sự là một tsundere, Vanir-san.”

“Làm sao một con quý không có giới tính như ta có thể là một tsundere? Đừng có nói mấy thứ ghê tởm đó và đi đi. Ta là con quý có thể nhìn thấu tất cả, nhưng sau khi quen biết cô một thời gian dài, ta không cần phải dùng sức mạnh của mình để biết cô sẽ chọn điều gì. Cô có thể phải đối mặt với một cuộc đấu tranh đầy khó khăn, nhưng đừng lo, cô chắc chắn sẽ thắng. Giờ ta ra ngoài để nhận hàng...”

Hẳn ta chắc chắn đã biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo và việc này sẽ kết thúc như thế nào.

Con quý tự nhận mình có thể nhìn thấu tất cả, công tước của địa ngục với tính cách méo mó...

“Khi nào ta xong việc, ta sẽ nhanh chóng đến hiện trường, Ta đã trở nên khá là yêu thích cô, nên hôm nay hãy ra ngoài mà vui vẻ, sau đó xóa sạch số thua lỗ mà cô đã tạo ra. Cô đã chiến đấu ngang ngửa với ta khi vẫn còn là con người. Không có chuyện cô sẽ thua một tên đàn ông cỡ như vậy... Bây giờ, nhanh đi đi!”

Một nụ cười không tì vết xuất hiện trên gương mặt của Wiz.

“Đã rõ!”

Phần 3

Trong bức thư, nơi mà Duke muốn gặp Wiz,

Nó là nghĩa địa nằm ở bên ngoài thành phố.

Cho dù bạn nhìn nhận nó như thế nào, đó không phải là chỗ mà bạn sẽ chọn để thổ lộ.

Và còn những lời Vanir nói lúc chia tay. Những lời đó nghe giống như anh ta đang gửi Wiz ra chiến trường nhiều hơn bất cứ thứ gì khác.

Tôi nghĩ lại về những lời của Duke khi bọn tôi trên đường tới nơi.

Thực ra, tôi vốn đã cảm thấy có thứ gì đó không đúng.

Cảm giác cứ như thiếu mất một mảnh ghép, hay một nút thắt vẫn chưa được gỡ.

Theo như tôi nhớ, lúc đó Duke đã nói.

“Giờ thì, nói thế đủ rồi! Phù thủy băng giá, hãy lăm một trận!”

Và sau đó, anh ta nói điều này...

“Tại sao? Điều đó không rõ ràng sau? Để chúng mình sức mạnh của mình với em và bắt em từ bỏ công việc hiện tại của mình!”

Đúng vậy, đó là cách mà anh ta đã cầu hôn với cô ấy.

... Cầu hôn?

Chờ đã.

Nó thật sự là một lời cầu hôn?

Wiz đã phát rồ sau khi nghe những lời đó. Theo như tôi nhớ, cô ấy đã nói.

“A-Anh muốn tôi cưới anh...”

... Anh ta không nói ra điều đó.

Wiz cho rằng đó là đó là lý do, nhưng bản thân Duke không hề nói gì về việc đó.

Và, đây là điều mà tanh ta đã nói vào lúc cuối.

“Để công việc của em cho tôi! Giờ thì, hãy làm việc này, em-!”

Wiz dịch chuyển ngay tức khắc, nên mọi việc bị bỏ lại mà không hề được giải quyết.

... Chuyện đó nhìn có giống không?

.

—Chúng tôi đã gần đến nơi trong khi tôi đang chìm vào trong suy nghĩ.

“Nè, Wiz, anh chàng Duke đó đã mời tôi uống rượu vào hôm qua.”

“Eeh!? C-Cô đang muốn nói gì, Aqua-sama!? Không phải mọi người đã nói anh ta là một người ngay thẳng và chân thành sao?”

Đây chỉ là một cuộc cầu hôn.

Đây chỉ đơn giản là một buổi thổ lộ.

“Chà, tôi đã nghĩ là mình sẽ kiểm tra xem anh ta có phải là một người chân thành hay không. Anh ta không thể chống lại lời mời từ một cô gái xinh đẹp như tôi, và cuối cùng chúng tôi đã uống cho tới sáng. Nhưng đừng lo, anh ta không làm bất cứ điều gì để có thể hiểu lầm là để quấy rối tình dục, và tôi cũng không thể cảm thấy ở anh ta, có những thứ xấu xa liên tục lảng vảng xung quanh như Kazuma.”

“L-Là vậy sao... Nhưng tôi đã đưa ra quyết định, nên cô không cần phải lo cho tôi, Aqua-sama.”

Tuy nhiên, thái độ của Vanir vẫn làm tôi lo lắng.

Tôi khá chắc hẳn ta đã nói điều này.

“Khi cô đáp lại điều ước của hẳn ta, hẳn ta sẽ trải nghiệm được sự vui sướng và hân hoan mà chưa từng được thấy trên thế giới này.”

... Thường thì, bạn sẽ nghĩ điều đó có nghĩa là Duke và Wiz sẽ cùng nhau đạt được hạnh phúc.

Nhưng con quỷ đó có thực sự đưa ra lời khuyên, mà sẽ khiến mọi người hạnh phúc không?

“Oh? Chà, bất kì tên đàn ông nào cũng sẽ đổ gục trước sự quyến rũ của tôi thôi, đó là lẽ thường rồi. Nhưng anh ta đã đẩy Darkness dâm

dục qua một bên khi cô thử quyền rũ anh ta. Với việc đó, có thể nói anh ta cũng khá là chân thành.”

“L-Là vậy sao...”

“Này, Aqua! Ngừng việc lấy tôi ra làm tiêu chuẩn cho những vấn đề dâm dục đi!”

Megumin chọc vào lưng tôi.

“Có chuyện gì sao? Anh có vẻ chìm vào suy nghĩ kể từ lúc bước ra khỏi cửa hàng.”

“... Không, nó chỉ là, vì một lý do nào đó mà anh có cảm giác rất tệ... Nó sẽ rất tốt nếu như đó chỉ là tưởng tượng của anh, nhưng anh có cảm giác như mình sẽ không ngạc nhiên nếu như việc này kết thúc một cách đẫm máu...”

Nghe thấy điều đó, Megumin cười khúc khích như thể muốn nói ‘Anh đang lo lắng thái quá rồi.’

“Nó sẽ ổn thôi. Em không biết tay Duke đó mạnh đến cỡ nào, nhưng không phải chúng ta đã đánh bại toàn bộ những đối thủ mà chúng ta đã phải đối mặt sao? Cộng thêm, chúng ta có một Lich còn mạnh hơn cả mạnh, Wiz, đi cùng với chúng ta hôm nay. Và...”

Em ấy mỉm cười để giải tỏa sự lo lắng trong tôi.

“Dù chúng ta phải đối mặt với loại kẻ thù nào, em sẽ thổi tung chúng với ma pháp Explosion của mình. Em sẽ bảo vệ anh, nên đừng lo.”

“Đ-Đúng vậy...”

Tôi rất hạnh phúc khi nghe em ấy nói ra điều đó, nhưng nó có chút khác biệt với vấn đề là tôi đang lo lắng...

Phần 4

Tại một nghĩa địa cách khá xa thành phố Axel.

Nghĩ lại thì, đây là nơi mà lần đầu bọn tôi gặp Wiz.

Tôi đoán mình có thể nói, là nó có chút lãng mạng nếu nhìn theo cách đó...

“Không, nó thật sự không phải.”

“Vụ này đâu chui ra vậy?”

Duke đã ở đó khi chúng tôi đến nơi.

Anh ta vẫn mặc cái áo trùm mà mình thường mặc. Cho dù bạn có nhìn nó theo kiểu nào, nó không giống như anh ta ở đây để cầu hôn.

Duke mở to mắt trong ngạc nhiên khi nhìn thấy những người đi cùng Wiz.

“Đề Satou Kazuma sang một bên, ở đó có vài người mà tôi có thể nhận ra. Đây là tiểu thư của gia tộc Dustiness... và đó không phải không phải là người bạn tâm giao đã cùng nói với tôi về những con Mirumiru vô cho tới khi trời sáng sao...”

Mirumiru vô là cái quái gì?

Và bạn tâm giao? Hai người đã trở nên rất thân thiết khi tôi không ở đó theo dõi đấy.

Duke đưa cho Aqua một ánh nhìn thân thiện, nhưng rồi nhanh chóng chuyển sự chú ý của mình về lại Wiz.

Không như Duke, Wiz đã mặc bộ váy lộng lẫy mà cô đã mặc vào hôm trước.

“Tôi đúng là không ở vị trí để nói điều này, nhưng em có ổn không với bộ váy đó?”

“Tôi rất xin lỗi khi phải nói, là tôi không được dạy dỗ tốt cho vấn đề này, nhưng đây là bộ đồ đẹp nhất của tôi...”

Duke gập đầu đáp lại với câu trả lời đầy xấu hổ của Wiz.

“Tôi xin lỗi. Tôi đã chắc rằng cô đang coi thường tôi.”

“Đ-Đương nhiên không phải! Anh là người đầu tiên khiến tôi phải ăn diện như thế này... Umm, Tôi cũng không quen với nó, nên, xin lỗi...”

Wiz hạ vai mình xuống và đứng thẳng lưng, một biểu hiện bất ngờ lập tức xuất hiện trên mặt Duke.

“Tôi hiểu rồi. Một Mạo Hiểm Giả mạnh mẽ thường bị tiếp cận một hoặc hai lần, nhưng... Có vẻ như em đã quá nổi tiếng. Sau khi nghe cái tên Phù Thủy Băng Giá, hầu hết mạo Hiểm Giả sẽ trở nên sợ hãi kể cả việc xuất hiện trước em, chứ nói chi đến việc thách thức...”

“V-Vâng! Đúng, chính xác là vậy! Mọi người quá sợ hãi tôi... Kể cả khi tôi không hề giống như vậy...”

“O-Oh, tôi thấy rồi... Tôi không thật sự hiểu, nhưng em cũng có những rắc rối riêng của mình nhỉ...”

Giọng của Wiz như sắp khóc, và Duk có vẻ như đã thả lỏng ra sau khi nghe thấy điều đó.

Tôi đã nghe từ Vanir, nhưng vì Wiz đã trở nên quá nổi tiếng khi còn là một Mạo Hiểm Giả nên không ai dám tiếp cận cổ hết.

Duke lấy lại bình tĩnh và nở một nụ cười bất khuất về phía Wiz.

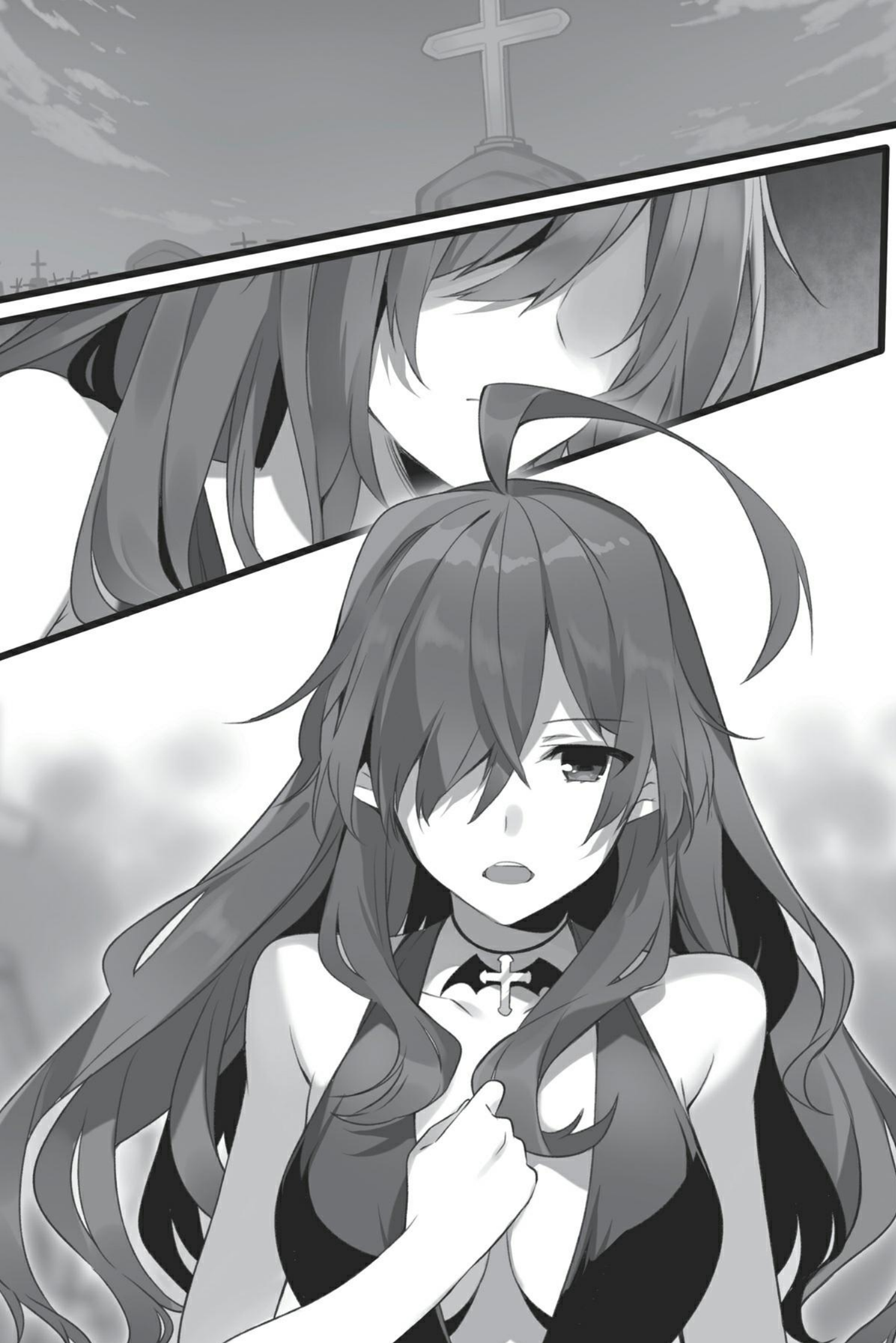
“VẬY, CHÚNG TA BẮT ĐẦU THÔI NHỈ? TÔI CHẮC CHÚNG TA KHÔNG CẦN TRAO ĐỔI THÊM BẤT KÌ LỜI NÀO. HAY EM CÓ Ý ĐỊNH CHẠY TRỐN NHƯ LẦN TRƯỚC?”

Nghe Duke tuyên bố, Wiz, người thường trông như không chắc chắn về bản thân mình, nói lên,

“TÔI SẼ KHÔNG CHẠY TRỐN. HÔM NAY TÔI ĐỊNH SẼ ĐƯỜNG HOÀNG TRẢ LỜI CHO CẢM XÚC CỦA ANH.”

“Oh?”

Đặt hai tay trước ngực, cô ấy nhìn Duke với ánh mắt kiên định.

“Tôi không muốn từ bỏ công việc hiện tại của mình. Tôi không có ý định từ bỏ vị trí hiện tại, sau cùng...”

Giọng điệu có một chút xấu hổ,

“Tôi đã hứa với một người bạn lâu năm không thể thay thế được của tôi.”

Wiz tuyên bố.

Một nụ cười tự tin hiện lên trên khuôn mặt của Duke sau khi nghe thấy điều đó, và anh ta trả lời lại ánh mắt của Wiz.

“Người được biết đến như Phù Thủy Băng Giá, và là thủ lĩnh của tổ đội mạo hiểm mạnh nhất. Kể cả khi trở thành undead, cô vẫn tiếp tục đi theo con đường của ma thuật. Tôi tôi là Duke, người cuối cùng sẽ leo lên đỉnh cao của pháp sư, như cô đã từng làm. Vua của undead, Lich! Tôi thách đấu cô một trận tay đôi!”

Anh ta tự hào xưng danh.

Phần 5

“Inferno!”

“Freeze Gust!”

Một ngọn lửa đỏ rực bùng lên chống lại một làn sương trắng thuần khiết, ở khu vực trống trải bên ngoài nghĩa địa.

Ngọn lửa ma thuật do Duke phóng ra va chạm với ma thuật băng được giải phóng bởi Wiz, và kết quả của việc đó đã làm cho địa hình xung quanh thay đổi nghiêm trọng.

Phần lớn mặt đất được bao phủ trong sương trắng và một phần nhỏ thì thỉnh thoảng lại ùng ục lên như đang bị đun sôi.

Chúa ơi, đây chính thực sự là trận đấu của những pháp sư!

“Này, Aqua, giờ đây tôi đang thực sự xúc động! Đúng vậy, đây mới chính là thế giới giả tưởng! Rau củ bay xung quanh, cá thu thì bắt trên cánh đồng, và quái vật thì dùng vẻ ngoài dâm dục để bắt lấy con mồi-mấy thứ đó hoàn toàn không phải thế giới giả tưởng! Những ma thuật thật sự như thế này mới đúng kiểu dị giới!”

“Chờ đã, Kazuma, anh đang làm như Explosion không phải ma thuật thật sự vậy. So sánh với mấy câu thần chú buồn tẻ như thế này, không phải Explosion tuyệt vời hơn nhiều sao?”

Tôi đã rất xúc động trước cảnh tượng này, đến mức tôi bắt đầu run rẩy, và Megumin làm cảm xúc của tôi tụt mất.

“Loại trận đấu ma thuật mà anh muốn xem, không phải là cái loại mà em chỉ việc thổi tung đối thủ mà không hề quan tâm đến sức mạnh của họ. Không có chút tao nhã nào với ma pháp Explosion. Không có chiến thuật cân bằng, nó chỉ là một canh bạc lớn về việc em có đánh trúng kẻ thù hay không.”

“Cái gì-!?”

Megumin trông có vẻ giận dữ, nhưng giờ tôi không muốn quan tâm tới em ấy một chút nào.

Tôi cần phải khắc ghi trận đấu đúng kiểu giả tưởng, mà tôi luôn mong ước vào trong tâm trí mình!

‘Hmph. Như đã mong đợi từ Phù Thủy Băng Giá, Crimson Laser!’

“Crystal Prison! Duke-san, làm ơn chờ đã! Xin hãy dùng lời lẽ để giải quyết chuyện này!”

Tia sáng đỏ thẫm mà Duke phóng ra bị phân tách thành những tia nhỏ, khi nó đánh trúng khối vào băng mà Wiz gọi ra ngay trước mặt mình.

Tôi đã được thấy rất nhiều loại ma pháp cấp cao, khi tôi đến thăm làng Hồng Ma. Nhưng nhìn thấy hai pháp sư nghiêm túc niệm thần chú vào nhau, trong một trận đấu vẫn làm cho tinh thần tôi bùng cháy.

Trong khi đang thích thú tận hưởng cái cảnh, giống như được mang từ trong anime ra ngoài đời thực rồi để ngay trước mặt mình, tôi đột nhiên nghe câu niệm xướng quen thuộc và lập tức khống chế Megumin.

“Em đang định làm gì vậy hả!? Sao em không biết tự cư xử cho phải phép, trong thời điểm quan trọng như thế này hả!?”

“Anh chính là người thể hiện nhiều sự quan tâm hơn đến mấy phép thuật nghiệp dư như vậy, hơn là Explosion của em, Kazuma! Em cảm thấy trái tim mình vô cùng đau đớn khi anh dùng đôi mắt phát sáng đó để nhìn ma pháp của một pháp sư khác! Nó không đau đơn như vậy kể cả khi anh chuẩn bị rơi vào sự cám dỗ của Darkness!”

“Có gì sai với cái cảm giác ghen tị của em vậy!? Đây là trận đấu giữa hai người bọn họ, vậy nên đừng có can thiệp và chỉ đứng xem thôi!”

Em ấy chắc chắn muốn dùng Explosion để cướp lấy khoảng khắc tỏa sáng của họ.

Tôi thô bạo chộp lấy Megumin ngay khi em ấy đang bắt đầu niệm chú và đẩy em ấy xuống đất.

Duke và Wiz đang chạy xung quanh, sử dụng cây cối để che chắn khi phóng ra ma pháp của mình.

Chà, nó không thật sự chính xác khi nói rằng cả hai đều tung ra ma pháp...

“Tại sao em không nghiêm túc tấn công tôi!? Em đang coi thường tôi sao!? Lava Swamp!”

“Freeze! Fire Resist! Ouch!... tôi không có khao khát đánh bại anh hay bất kì mong muốn từ bỏ công việc hiện tại của mình! Lich là những sinh vật có kháng ma pháp rất cao! Tôi sẽ chịu đựng mọi cuộc tấn công của anh và khiến anh bỏ cuộc!”

Một hố dung nham xuất hiện bên dưới Wiz, thứ mà cô đã đông cứng nó lại ngay lập tức với ma pháp Freeze, trước khi sử dụng phép kháng lửa để chạy trốn khỏi khu vực chịu tác dụng của kỹ năng đó.

So sánh với Duke, người chỉ bắn ra những ma thuật tấn công hết cái này tới cái nọ, Wiz là người lão luyện hơn trong việc sử dụng những ma pháp của mình.

“Nói nè, Kazuma, là một thập tự quân, liệu mọi chuyện, có chuyển sang chiều hướng tốt hơn nếu tôi dừng trận đấu của họ lại không? Wiz dường như không quan tâm lắm đến trận đấu này, tôi có nên...”

“Bind! Ngậm mồm lại và ở yên đó đi! Cô chỉ muốn trải nghiệm ma pháp cấp cao cảm thấy như thế nào, đúng không!?”

“Kuh...! Dùng Bind lên tôi trong tình cảnh như thế này, anh thật sự biết cách làm cho tim tôi đập loạn nhịp đấy...”

Sau khi trói Darkness lại, người định bước vào để dừng lại trận đấu, tôi quay mặt về phía Wiz và hét lên,

“Wiz! Cô nên nhanh trở nên nghiêm túc đi! Còn không thì nó sẽ là một sự xúc phạm đối với Duke!”

Cho tôi thấy một trận chiến dữ dội hơn đi!

“Anh đang nói cái gì vậy hả, đồ ngốc!? Ngừng chọc phá Megumin và Darkness, và nhanh cho Wiz một chút hỗ trợ đi!”

Aqua hét vào mặt tôi, nhưng từ những gì tôi có thể thấy, trong hai người, Wiz là người mạnh mẽ hơn

Vì không cần phải lo lắng cho việc cố thua trận, thế thì, là một game thủ người đã chơi qua rất nhiều trò chơi, tôi nên tập trung vào việc hấp thụ từng chi tiết nhỏ nhất của cảnh này...

“kể cả khi cậu nói như vậy, không thể nào có chuyện tôi có thể nghiêm túc tấn công người đang ông đã say đắm mình...”

Wiz hét lại với một biểu cảm mâu thuẫn.

Ngay lúc đó,

Duke, người đã tuyệt vọng sử dụng ma pháp với vẻ mặt căng thẳng, gật đầu như có vẻ anh ta đã quyết định việc gì đó.

“Em thật sự coi thường tôi! Được lắm, có lẽ tôi nên làm cho em nghiêm túc hơn trong việc này! Cái này thì sao Sanctuary!”

Khi anh ta nói ra điều đó, một vòng tròn ma phá không lồ, nó lớn đến mức đủ để bao bọc toàn bộ nghĩa trang xuất hiện dưới chân anh ta.

“Eeh? Ahhhhh!”

Wiz không thể chuẩn bị bất kì sự phòng thủ nào, để đối phó với cuộc tấn công đột ngột này và cố gắng chịu đựng nó.

Những ánh sáng nhỏ trôi nổi nhẹ nhàng, thứ được tạo ra bởi vòng tròn ma pháp sáng lên rục rĩ mỗi khi nó chạm vào Wiz.

“Ma pháp thánh hệ? Đây, Aqua, đại pháp sư có thể dùng thánh thuật không?”

“Đương nhiên là không! Người duy nhất có thể sử dụng thánh thuật là tu sĩ, đại tu sĩ, và thập tự quân. Nhưng không phải anh ta vừa mới sử dụng ma pháp cấp cao sao? Làm sao anh ta có thể sử dụng cả thánh thuật?”

Lò đi câu hỏi của tôi, Duke nhìn chăm chăm vào Wiz rồi chỉ tay vào cổ.

Có vẻ như anh ta đang tập trung vào vòng tròn ma thuật, để có thêm nhiều ánh sáng đổ vào khi anh ta làm điều đó.

“Uugh! ... Duke-san, làm ơn hãy nhớ lại! Nghĩ lại vào ngày đầu tiên chúng ta gặp nhau! Anh đột nhiên ném đi cái áo choàng và tiếp cận tôi, giống như anh đang muốn cho tôi thấy cơ thể trần truồng của mình...”

“Đừng có nói kiểu đó! Hiện tại đang có người đứng xem, nên giờ tôi không thể cởi nó ra, nhưng có lý do cho điều đó!”

Nếu như theo tôi nhớ, mỗi khi Aqua dùng ma pháp tương tự như thế này lên Wiz, nó gần như đã thanh tẩy cô ấy ngay lập tức.

Không có vẻ thánh thuật mà Duke đang sử dụng, ở cùng với đẳng cấp đó.

Wiz tiếp tục nói trong khi chịu đựng ánh sáng từ vòng tròn.

“Duke-san... ‘Trông tâm trí tôi không có thứ gì khác ngoài em. Tôi đã trui rèn cơ thể mình trong một thời gian dài chỉ để cho em!’ Anh đã nói điều đó vào lần gặp mặt tiếp theo của chúng ta, đúng không? Và anh cũng đã nói ‘tôi biết tất cả mọi thứ về em! Em có thể coi tôi là người đàn ông hiểu em nhất trên thế giới này’...! Ngay cả khi nó có một chút khác với những gì tôi mong đợi, nhưng đó vẫn là lần đầu tiên bất kì ai nói điều đó với tôi...”

“Em vừa mới nói cái gì vậy!?! Đừng quan tâm đến nó, Nhanh trở nên nghiêm túc đi! Kể cả đó là em, cuối cùng em vẫn sẽ bị thanh tẩy nếu như việc này tiếp tục!”

Với vẻ mặt lúng túng trên gương mặt, Duke cô gắng thuyết phục Wiz, người mà vẫn không chịu tấn công.

Wiz làm một biểu hiện như đang phải đối phó với một đứa trẻ bướng bỉnh,

“Thành thật mà nói, nó làm cho tôi cảm thấy có chút hạnh phúc khi nghe thấy những lời đó. Nhưng không cần biết anh nói gì, tôi không có ý định từ bỏ công việc hiện tại của mình. Cộng thêm, tôi vẫn chưa biết rõ về anh. Nên...”

Trong khi chịu đựng ánh sáng, Wiz nói một cách xấu hổ,

·
·
“Chúng ta có thể bắt đầu từ bạn bè không?”

·
·
Một sự im lặng giáng xuống quang cảnh này.

“Đúng vậy! Nói hay lắm, Wiz! Đúng vậy, làm đám cưới một cách vội vã là quá khinh suất, đúng không!?”

“... Huh?”

Nghe thấy tiếng cổ vũ đầy khí thế của Aqua, Duke chỉ có thể đứng ngây người.

Vòng tròn ma thuật đã bao bọc nghĩa trang nhanh chóng biến mất.

“Chà, đó có thể là kết quả tốt nhất... Anh là Duke, đúng không? Chuyện xảy ra vào hôm trước là... er... tôi đã quyến rũ anh để thử anh, nên đừng nghĩ tôi là một người phụ nữ dễ dãi. Nhưng thật tuyệt là anh đã thắng thừng từ chối tôi.”

“..... Huh?”

Darkness nói ra điều đó với một nụ cười, Duke đáp lại với một biểu hiện ngây người khác.

“Tôi nghĩ rằng Wiz là một người quyết đoán, Nhưng, Duke, đúng không? Dương như có hiểu lầm nào đó, nhưng anh đừng lo lắng, Wiz không còn phụ trách việc trừ tà từ những đại lý bất động sản, hay

thay tẩy hồn ma trong nghĩa địa này nữa, nên anh không cần phải lo lắng cho cô.”

“..... Huh?”

Megumin nói ra điều đó với một nụ cười gượng gạo, nhưng Duke chỉ đơn giản là cho chúng tôi một ánh nhìn vô cùng mơ hồ nhất.

.
. .
. .
. .
. .

(Từ giờ đổi cách xưng hô lại nhé :)))))

“Mấy người đang nói cái gì vậy? Cái gì về bạn bè và đám cưới, rồi đừng lo và cái gì không? Tôi thật sự không bắt kịp câu chuyện một chút nào.”

“Anh đang nói gì vậy? Đây là điều mà Wiz đang muốn nói: ‘Từ bỏ công việc của mình hay đột ngột làm đám cưới là bất khả thi, nhưng hãy bắt đầu từ bạn bè và xem mọi thứ tiến triển từ đó.’ Điều đó không tuyệt sao? Đúng vậy, anh đã bị từ chối, nhưng vẫn còn hi vọng.”

Lúc đầu Duke có vẻ không theo kịp những lời Aqua nói, nhưng sau đó anh ta từ từ run rẩy...

“Mấy tên ngốc các người đang nói gì đấy!? Tại sao tôi lại phải cười một undead Lich!? Thậm chí cái ý tưởng đó bắt đầu từ đâu vậy!? Và bạn bè? Trò đùa gì vậy hả?”

“Eh!?”

Wiz thốt ra một giọng bất ngờ khi nghe những lời của Duke, một biểu cảm tương tự xuất hiện trên khuôn mặt của Aqua.

“Này, không cần phải giả vờ như vậy chỉ vì anh bị từ chối! Anh đã đẩy nhanh mọi việc lên quá mức! Nó chắc chắn là hơi quá khi đòi cưới cô ấy ngay lập tức! Hãy vui vẻ vì anh có thể bắt đầu từ bạn bè!”

“Như tôi đã nói, Tại sao toàn bộ các người đều nghĩ tôi đang yêu người phụ nữ này!? Nào mấy người bị lỗi à!? Đây chỉ mới là lần thứ 3 tôi gặp cô ta, mấy người không biết à!?”

Duke mạnh mẽ nói, và Megumin cười nhạo anh ta.

“Anh có thể nói như vậy sau khi đã bám đuôi Wiz à!? Và không phải anh là người đã đề nghị cô ấy nghĩ việc tại cửa hàng mà thuật và về sống với anh sao!?”

“Huh?”

Duke trầm ngâm và nghĩ lại một chút, trước khi vùi mặt vào cả hai bàn tay.

“... Công việc mà tôi muốn cô ta từ bỏ, là vị trí tướng lĩnh của Quân Đội quý vương...”

“.... Huh?”

Để trả lời cho câu biểu hiện thắc mắc của Megumin, Duke trả lời với một giọng cực nhỏ,

“Như tôi đã nói, công việc mà tôi muốn cô ta chuyển lại là vị trí một Quý Tướng. Nó không liên quan gì đến cửa hàng ma thuật...”

Với một biểu cảm vô cùng mệt mỏi, Duke di chuyển để tháo bỏ chiến áo trùm mà anh ta đang mặc.

Mọi người ngoại trừ Aqua và tôi lảng tránh ánh nhìn của họ khỏi anh ta. Khi đó, Wiz thét lên.

“Aah! Đ-Đó là Quý Vương...”

Một huy chương lạ được xăm trên ngực của Duke.

Wiz có vẻ sốc bởi dấu hiệu đó, nhưng sự chú ý của bọn tôi đã chuyển sang vị trí khác.

“Aah! Chờ đã, người là một thiên thần sa ngã!? Ta đã nghĩ là một người tốt hiếm có, kẻ cũng ghét undead như ta, nhưng lại là một tên ngốc bị ruồng bỏ khỏi thế giới của các vị thần!”

“Im đi! Còn cô thì sao!? Tôi đã nghĩ cô là một người bạn tuyệt vời, người chia sẻ sự ghét bỏ của tôi với undead và quý tộc, và thậm chí tôi còn cùng cô lan truyền những tin đồn xấu về nữ thần Eris với tôi cho tới sáng, nhưng bộ đồ đó là thế nào!? Cô là một tu sĩ sao!?”

Một đôi cánh màu đen kéo dài ra từ lưng Duke.

Nếu những gì Aqua nói là đáng tin, thì anh ta vốn là một thiên thần.

Nếu huy chương trên ngực của hắn là dấu hiệu của Quý Vương, vậy thì điều đó nghĩa là tên này là một thiên thần đã sa ngã và giờ là thuộc hạ của Quý Vương.

Aqua trưng ra một biểu hiện kiêu hãnh hơn bất cứ thứ gì mà tôi từng được thấy trước đó và tự hào ưỡng ngực của cô ta trước một Duke đang bốc khói trong xấu hổ.

“Ngươi thật sự là một tên ngốc. Ngươi nghĩ ta là ai? Một thiên thần sa ngã nhỏ nhoi nên nhanh mà quỳ xuống trước ta! Tên của ta là Aqua! Người được tôn sùng bởi 20 triệu tín đồ trên khắp thế giới! Đúng vậy, chính là ta, nữ thần Aqua!”

Duke mở to cặp mắt của mình...!

“Tuyệt, cô ta chỉ bị điên thôi...”

“Này, ngừng ngay tại đó!”

Aqua trông như sắp khóc đến nơi, nhưng sau đó cô ta có vẻ như đột nhiên nhớ ra điều gì đó.

“Vậy đó là lý do tại sao mà ngươi có thể sử dụng thánh thuật! Sao ngươi có thể làm việc đó!? Ngươi đã bị trục xuất sau khi chống lại thế giới của các vị thần, nhưng ngươi vẫn cầu xin và sử dụng sức mạnh của họ vào lúc ngươi rơi vào tình cảnh gay go sao? Ngươi không biết xấu hổ hả!?”

“I-Im đi! Thiên thần chúng ta đã bị hành tội tã bởi các vị thần! Nó chỉ là một điều công bằng, khi chúng ta lấy chút sức mạnh như một khoảng tiền bồi thường! Cứ coi như, ta chỉ lấy lại một chút tiền trả

chậm cho sự phục vụ của ta! Cô chắc chắn không biết điều này,
nhưng toàn bộ nữ thần đều...”

Ngay lúc đó.

“FU HA HA HA HA HA! FU HA HA HA HA HA!”

Một tiếng cười nhạo bán một cách xấu xa vang vọng khắp khu vực.

Nó đến từ một ngôi mộ, nhưng hẳn ta đến đây từ lúc nào?

“Chào mừng đã đến thị trấn xa xôi này, Kẻ đã mơ tưởng trở thành một quý tướng. Ban đầu ngươi là người hậu của những tên thần đáng ghét, nhưng có vẻ như ngươi đã trở nên thảm hại hơn sau khi sa ngã!”

Đó là một người đàn ông cao lớn trong một bộ tuxedo sắc nét và chiếc mặt nạ che nửa khuôn mặt.

Con quý nhìn thấu tất cả và là công tước của địa ngục, con quý thượng cấp Vanir, Đứng trên một bức tượng bên trong nghĩa địa.

Phần 6

“Có vẻ như ta đã đến kịp lúc để xem phần tốt nhất! Oh để nghĩ đến việc bỏ lỡ một sự kiện tuyệt vời như thế này!”

Vanir xem ra khá vui vẻ, nhưng hẳn ta có ý gì khi nói ‘sự kiện tuyệt vời’?

Hẳn ta vốn cũng là một Quý Tướng. Bọn họ quen biết nhau hay sao à?

“... Vanir-dono, đây là vấn đề giữa tôi và Wiz. Anh có thể là cựu tướng lĩnh của quân đội quý vương, nhưng làm ơn đừng can thiệp.”

Duke chắc chắn đã nghĩ lại về sự đe dọa mà Vanir sở hữu. Hẳn ta chậm chậm lùi lại, không thêm che giấu sự cảnh giác của mình.

Thì lúc đó,

“... Vậy là anh đã gạt tôi sao?”

Hoàng toàn lờ đi kẻ vừa mới xuất hiện, Wiz nói với giọng nhỏ nhẹ trong khi cúi đầu xuống.

“Cô có ý gì khi nói lừa gạt? Đó luôn là mục tiêu của tôi khi thách đấu với cô, để giành lấy vị trí của một Quý Tướng. Tôi đã cố tháo bỏ áo choàng của mình khi lần đầu chúng ta gặp mặt, đúng không? Việc đó là để tôi có thể cho cô xem dấu ấn này và giải thích mọi việc cho cô.”

Duke giải thích một cách thành thật, nhưng Wiz vẫn cúi đầu mình xuống và tiếp tục nói.

“... T-Tôi đã nghĩ đó là một lời cầu hôn. Kể cả vậy, vấn đề này vẫn quá lớn chỉ để có thể xem là hiểu nhầm. Đây là lần thứ ba chúng ta gặp nhau. Không có chuyện tôi lại được cầu hôn sớm đến vậy.”

Nó đã làm việc này có ý nghĩa.

Nó chắc chắn có ý nghĩa, nhưng hiện tại, Wiz không ở tình trạng mà sẽ nghe những điều như vậy.

“T-Tôi. Tôi đã dành cả ngày lẫn đêm để nghiêm túc suy nghĩ, liệu tôi thật sự có nên từ bỏ việc mở cửa hàng... Nhưng tôi đã nghĩ nó sẽ quá tội nghiệp cho Vanir-san, nên tôi đã đến đây để từ chối anh... Nó thật sự vui vẻ khi chơi đùa với trái tim của một Lich sao!? Tôi sẽ không tha thứ cho anh! Đây là lần đầu tiên mà tôi bị làm nhục một cách triệt để đến như vậy! Sự nhục nhã này còn hơn cả cái lần mà tôi đã đã đụng độ với Vanir-san khi vẫn còn là con người! Tôi thậm chí còn nghĩ đó là một lời cầu hôn! Tôi không thể tin được anh...!”

“Fuhaha~! Fuhaha~! Fuhahahaha~!”

Phó lò một Wiz đang phẫn nộ, Vanir tiếp tục cười với một giọng điệu cực kì nồng nhiệt khi lăn qua lăn lại trên nền đất. Cứ như điều này là điều vui vẻ nhất mà anh ta đã thấy trong hàng thế kỉ.

“Vanir-san! Có gì vui cơ chứ!? Anh đã đoán trước được mọi việc, đúng không!?... Ah! ‘Con quý có thể nhìn thấu tất cả tuyên bố! Khi cô đáp lại cảm xúc của người đàn ông đó, người đàn ông sẽ trải nghiệm hân hoan và vui sướng mà chưa bao giờ được nhìn thấy trên thế giới này.’ Anh đang nói về chuyện này khi nói như vậy đúng không!? Anh ta sẽ được trải nghiệm sự hân hoan và vui sướng, điều đó ám chỉ chính anh sau khi anh nếm những cảm xúc đen tối của tôi!”

“Fuhaha~! Fuhahahaha~! Điều này thật tuyệt vời! Đó là những cảm giác đen tối cao cấp nhất mà ta đã không được thưởng thức trong một thời gian dài! Nó thật ngon lành! Chính xác, nó thật sự rất ngon lành! Fuhaha~!”

“Vanir-san!”

Wiz rơi nước mắt khi hét lên với Vanir.

“C-Chà, tôi xin lỗi! Nhưng tôi cũng có những phàn nàn của mình! Nếu cô không sống trong thành phố này, tôi sẽ không phải giấu đi dấu ấn của mình, và từ đầu sự hiểu lầm này sẽ không xuất hiện. Đúng vậy, nó là vì cô đã ngó lơ nhiệm vụ của một vị tướng và sống ở thành phố này. Tôi chỉ không thể để mọi việc lại cho một kẻ đàn độn như vậy!”

Nghe những lời đáp trả của Duke, Wiz đột ngột ngẩn đầu lên.

“Tôi trở thành một Quý Tướng không phải vì tôi muốn như vậy! Tôi chỉ làm việc này bởi vì không ai có đủ kỹ năng ma pháp để duy trì rào chắn, và Quý Vương đã cầu xin tôi làm điều đó! Làm sao anh có thể gọi tôi là một kẻ đàn độn...!”

“Cô là một kẻ điên! Số lượng tướng lĩnh đã giảm xuống đến mức kẻ cả bản thân rào chắn cũng đang trong tình trạng nguy hiểm! Hơn nữa pháo đài ở ngoài tiền tuyến đã thất thủ, và kẻ cả kế hoạch mà chúng ta đã lên được một thời gian dài trong bóng tối cũng đã sụp đổ.”

... Hmm?

“Sau một số điều tra, tôi đã tìm ra toàn bộ những vụ việc đó đều có liên quan đến cái tên nhìn yếu đuối đằng kia. Tôi đã không còn cảnh giác khi nghĩ hẳn ta chỉ là một kẻ yếu đuối, kẻ đã thua những con kobold, và rồi mọi chuyện lại kết thúc như thế này... Đúng vậy, người, Satou Kazuma!”

Tự nhiên, chủ đề chuyển sang cho tôi.

“‘Tôi sẽ hỗ trợ cho anh.’ Người đã nói điều đó khi chúng ta gặp nhau tại quán rượu, đúng không? người đã nói điều đó để khiến ta lơ là cảnh giác, Và giờ người còn mang Vanir-dono đến để bao vây ta. Người khá giỏi trong việc lên kế hoạch đấy nhỉ?”

Duke có vẻ như đã có chút hiểu lầm về tôi.

Nhưng, tự nhiên, nó không phải là một kiểu hiểu lầm xấu.

Tôi có nên đi theo nó và nói gì đó như ‘ta đã ngạc nhiên khi người để ý đấy.’ không?

“Ta đã gửi báo cáo về việc này tới Quý Vương-sama. Thành phố này chắc chắn sẽ trở thành mục tiêu ưu tiên của quân đội Quý Vương.”

“Người nghiêm túc sao!?”

Tên này đã làm cái quái gì vậy!?

Và tôi đã nghĩ là mọi thứ đã bắt đầu hạ nhiệt và cuộc sống harem của tôi chuẩn bị bắt đầu...!

Không biết về sự hỗn loạn trong tôi, Duke nở ra một nụ cười bạo dạn.

.

— Và bị thổi bay đi một cách thô bạo ngay khi hắn ta định tiếp tục nói.

Tôi không nắm bắt được chuyện gì đã xảy ra, nhưng khi tôi nhìn vào nơi Duke rơi xuống,

“Eeh?”

Cơ thể hắn ta bị lún sâu vào một trong những ngôi mộ.

Duke run rẩy đứng dậy và chìm chăm chăm vào một hướng nhất định.

Và ở cuối hướng nhìn của hắn, Wiz, với cánh tay đang hướng về phía Duke trong khi niệm chú. Vừa nãy chắc chắn là cô ấy đã thổi bay hắn đi với một loại pháp thuật tĩnh lặng nào đó.

“Thành phố này sẽ trở thành mục tiêu được ưu tiên?... Anh đang định tấn công thành phố này à?”

Wiz lạnh lùng hỏi, và tôi cảm thấy ai đó đang nắm chặt cái nón trên bộ đồ của mình.

Xoay người lại, Tôi đã thấy một Aqua đang sợ hãi trốn sau lưng tôi khi cô ta lên nhìn về phía Wiz và những người còn lại.

“N-Này, Kazuma, không phải việc này mỗi lúc một trở nên nguy hiểm sao? Hiện giờ ,tôi thật sự không nghĩ là mình có sự sang trọng để thưởng thức vấn đề kiểu này, nên anh có thể thu lại chiêu Bind không?”

Darkness nói trong khi vật lộn với việc bị khống chế của mình, nhưng hiện giờ tôi thật sự không có thời gian để quan tâm đến cô ta.

Tôi nhớ là lúc trước mình đã từng thấy Wiz mất bình tĩnh như thế này.

“V-Vậy cuối cùng cô cũng đã trở nên nghiêm túc. Mặc dù, như đã mong đợi từ một Lich. Để có thể thi triển ma pháp mạnh mẽ đến như vậy mà không cần niệm chú... Độ tuổi của cô đúng là không phải chỉ để trừ-“

Trước khi hẳn ta có thể nói xong, Duke, một lần nữa bị một sức mạnh vô hình nghiền nát và đập bay hẳn ta trở lại ngôi mộ.

Cô ấy đã nổi điên rồi, vậy mà ngươi còn chọn vấn đề tuổi tác để chọc tức cô? Tên này có khi ngu ngốc hơn tôi tưởng.

“Kazuma, mọi việc đang bắt đầu trở nên đáng ngại. Bị đè chặt xuống đất như vậy bởi ai đó cũng không quá tệ, nhưng em không phải Darkness, nên anh có thể làm ơn thả em ra không? Em muốn chuẩn bị để có thể sử dụng ma pháp của mình bất cứ lúc nào.”

“Nếu anh thả em ra, em sẽ lờ đi bầu không khí mà ăn cắp đi đòn cuối của cô ấy, đúng không? Đừng lo, giờ Wiz đã tỉnh táo trở lại, chúng ta có thể để nó cho cô ấy. Chỉ việc xem thôi.”

Tôi giữ sự tập trung của mình vào Wiz và Duke trong khi trả lời Megumin.

Đúng vậy, đó là lúc mà cô ấy biết, người quản lý suối nước nóng đã bị ăn bởi Quỷ Tướng khi chúng tôi còn ở Alcanretia.

Theo tôi nhớ, một trong số những điều kiện để cô không tấn công quân đội Quỷ Vương là bọn chúng không được chạm tay vào những người bình thường. Cô ta thật sự đã làm nổi điên với Hans, tên Quỷ tướng vào lúc đó.

Ngay khi tôi hào hứng nắm chặt tay mình lại để chờ đợi về những điều sắp tới, Vanir, người mà bằng cách nào đó đã đi đến bên cạnh tôi mà không bị chú ý, nói rằng,

“Tên khốn, tốt nhất là người không nên rời mắt khỏi việc này. Con quỷ có thể nhìn thấu mọi việc tuyên bố, các người sẽ được nhìn thấy cảnh tượng tuyệt vời nhất.”

Tôi nở một nụ cười gượng gạo khi thấy được niềm vui trong những lời nói của Vanir. Có vẻ như anh ta đang thích thú với việc này.

Tên này đã thúc giục Wiz kết hôn, và bây giờ hẳn ta đang mô tả cảnh tượng của Wiz, đứng lên chống lại Duke để bảo vệ Axel là tuyệt vời, hả?

Có vẻ tên này có vấn đề với việc thành thật, giống như tôi.

“Uugh! I-Infer-”

“Cursed Crystal Prison!”

Wiz lạnh lùng bọc Duke lại trong một khối băng trước khi hắn có thể hoàn tất việc niệm chú, để giải phóng ngọn lửa của mình.

Với việc nữa thân trên bị bọc trong băng, khuôn mặt của Duke nhanh chóng chuyển thành màu xanh, và rồi hắn ta liên tục đập mình xuống đất.

Nhưng khối băng vẫn còn nguyên vẹn, và Duke dần dần mất đi sức lực của mình...

“Anh có đau hông không?”

Wiz hỏi với một giọng nhỏ nhẹ.

Tôi tự hỏi Duke có thể nghe thấy nó không trong khi bản thân đang bị bọc trong khối băng...

Duke nhìn Wiz với đôi mắt vô hồn, lời ra và khẽ gật đầu.

.

-Duke đổ gục trên nền đất sau khi khối băng tan biến, vừa phun nước ra vừa ho sặc sụa.

Aqua vui vẻ phóng đến chỗ Wiz.

“Đánh hay lắm, Wiz! Đây đúng là một sự trả thù xứng đáng cho việc hắn dám đá cô!”

“Khoan đã, Aqua-sama, tôi không làm việc này để trả thù!”

Những lời nói vô tư của Aqua khiến cho những giọt nước mắt trào ra từ đôi mắt của Wiz.

Có vẻ như cô ấy đã trở lại như bình thường, tôi còn không biết này giờ mình đang nín thở và buồn ra mồ hôi thở dài.

“Này, Vanir, tại sao người không nói với chúng ta đó chỉ là do Wiz hiểu nhầm? Bọn ta sẽ hoàng hành việc này bằng một trận chiến, mà không phải làm mấy cái thử thách ngu ngốc đó nếu như người nói với bọn ta.”

“Đúng vậy! này, Vanir! Tôi đã phải quỵ rũ tên đó bởi vì anh, tên khốn!”

Vanir cười một cách vui vẻ khi nghe những lời phàn nàn của tôi và Darkness.

“Sao ta phải bận tâm về việc đó? Để có thể nếm được những cảm xúc đen tối tinh tế nhất. Ta sẽ sẵn sàng làm mọi thứ. Đúng vậy, tên khốn harem, kẻ đã trở nên kiêu ngạo vì khiến cho hai người các người tranh giành hắn ta. Ví dụ như, nếu như hai người các người trở nên ghê tởm và bỏ rơi tên này, ta sẽ thực sự được trải nghiệm một số cảm xúc đen tối ngon lành.”

“T-Thôi đi. Không, nghiêm túc đấy, làm ơn ngừng lại... Ta sẽ đến lấy mấy món hàng vô dụng mà người có trong tương lai gần...”

“Nhân tiện... Mọi thứ vẫn chưa kết thúc.”

“... Huh?”

Tôi lo lắng quay lại nhìn về phía Duke...

“H-Hắn ta đang làm gì vậy!?”

Tôi không thể ngăn bản thân mình hét lên.

Trong khi chúng tôi đang bận rộn với những trò hề của chính mình, Duke nhanh chóng tạo ra một vòng tròn ma thuật và đâm con dao màu đen vào ngay trái tim của hắn.

“Hắn ta thực sự đã làm nó! Nhìn xem, tên khốn! Tên đó giả vờ đầu hàng, chỉ để sử dụng cơ hội đó để trình diễn một trong những điều cấm kị của pháp sư— Đúng vậy, đó là nghi thức để trở thành một Lich! Fuhaha~! Hắn ta sẵn sàng biến bản thân mình thành một undead mà hắn ta đã đánh đập chỉ mới một lúc trước để đạt được sức mạnh! Fuhaha~! Điều này thực sự quá là thú vị!”

Có gì vui với tình cảnh này cơ chứ!?

Duke vốn đã chiến đấu ngang hàng với Wiz. Nếu hắn ta trở thành Lich...

“Cô đã lơ là cảnh giác, Wiz! Hự... Hãy nhìn xem, lượng mana đang dâng trào của ta... Ah, Sức mạnh như trào ra từ vết thương mà ta đã tạo ra với con dao của mình! Ta có thể cảm thấy những tế bào trong cơ thể đang dần dần chết đi, và chuyển hóa trở thành một tồn tại bất tử! Ta có thể đã sa ngã, nhưng từ đầu, ta vốn là một thiên thần. Ta đã không muốn làm điều này nếu như ta có thể tránh nó, nhưng ta không có sự lựa chọn nào khác... Bây giờ, hãy bắt đầu một trận chiến vĩnh cửu với tư cách là những kẻ bất tử-“

Nếu như hắn ta trở thành undead mạnh nhất.

.

.

.

“Sacred Highness Exorcism!”

“GRAAAAAAH!”

.

.

Vâng, nó sẽ xảy ra.

Ngay lúc hấn ta trở thành một Lich, Aqua, vẫn lơ đi bầu không khí như bình thường, thối tung hấn ta với ma pháp thanh tẩy.

Wiz buồn bã chìa tay ra cho một Duke đang dần dần trở nên mờ nhạt.

“C-C-C-Cái gì đây...! Ta vốn sẽ trở thành undead mạnh mẽ nhất, một Lích! Cái quái gì ...!”

“Anh có kết thúc như thế này bởi vì anh đã dính liểu đến tôi... Ít nhất, tôi sẽ cho anh một cái chết ít đau đớn nhất... Drain Touch...”

Duke còn trở nên mờ nhạt hơn khi mana của hấn bị Wiz hút đi.

“Chờ đã-Dừng lại! Không, đừng! Chờ đã! Đây là một sự hiểu nhầm! Toàn bộ mọi chuyện là một sự hiểu nhầm cực kỳ lớn!”

Đối diện với cái chết sắp đến của mình, Duke đặt hy vọng vào người cả tin nhất trong nhóm của chúng tôi và viện cớ.

“Hiểu nhầm? Sau khi biến bản thân mình trở thành một Lich, còn hiểu nhầm gì ở đây?”

Wiz trả lời với một giọng nghiêm khắc. Có vẻ, kể cả đó là cô ấy, cô cũng không đủ tử tế đến mức để mình bị lừa trong hoàn cảnh này.

“Hiếu nhâm là ở chỗ đó! L-Lý do mà tôi trở thành một Lich là... Đúng vậy, không phải vì tôi muốn trả thù em, mà vì tôi muốn ở bên cạnh em mãi mãi với tư cách là một người bạn bất tử không bao giờ già đi!”

Đối diện với những lời nguy biện được sắp xếp lại một cách đầy ngây hứng như vậy, kể cả với người dịu dàng và tốt bụng như Wiz cũng sẽ-

“Đ-Điều đó... A-Anh không thể lừa tôi! Những lời nói có cánh như vậy sẽ không...”

Chính xác, không, có vẻ nó khá là có tác dụng với cô ấy.

Ngay cả Duke cũng ngạc nhiên về hiệu quả của nó, nhưng hẳn ta ngay lập tức tập trung trí thông minh của mình và...

“T-Tôi không hề lừa dối em! Tôi đã rơi vào lưới tình của em ngay trong trận chiến giữa chúng ta! Đương nhiên, tôi sẽ không đột nhiên đề nghị chúng ta sẽ nhanh chóng kết hôn, nhưng... Như lúc nãy em vừa nói, Tôi muôn yêu cầu việc chúng ta bắt đầu với việc trở thành bạn!”

“B-Bắt đầu bằng việc trở thành bạn...”

Chết tiệt, việc này thật tệ. Với cô Lich đó, người không quen thuộc với những vấn đề liên quan đến tình cảm, tên thiên thần sa ngã, kẻ mà có vẻ sẽ phù hợp với một nhóm nhạc nam có thể sẽ là kẻ thù tự nhiên của cô.

Ngay khi tôi đang cân nhắc việc yêu cầu Megumin thối tung hẳn trước khi mọi việc chuyển sang chiều hướng xấu,

Vanir hào hứng nói điều gì đó với Wiz trong khi tuyệt vọng che giấu nụ cười của mình.

“Bà chủ tốt bụng và cả tin, cho phép ta được nói với cô điều này. Thiên thần sa ngã và chủng tộc thiên thần cũng tương tự với loài quý ở chỗ, bọn chúng không có giới tính.”

Nghe thấy điều đó, Wiz thô bạo đẩy Duke ra xa và bắt đầu lớn tiếng niệm chú.

“C-Chờ đã!”

“EXPLOSION!!”

Wiz khóc lóc giải phóng ma pháp Explosion, chấm dứt mạng sống của Duke.

Còn Vanir thì đang lăn lộn trên mặt đất, cười cợt cho đến khi không thể thở nổi.

Chương kết

Trong một dịp hiếm hoi, tấm biển ‘Chúng tôi đã đóng cửa’ đang được treo phía bên ngoài cửa hàng ma thuật của Wiz.

“Waaah! Thật là quá đáng! Thật sự là rất quá đáng! Waah!”

Bên trong cửa hàng, Wiz, đang không ngừng khóc lóc. Và Vanir, kẻ đứng bên cạnh cô ấy, đang cố gắng trong tuyệt vọng để không phải cười phá lên.

Gần đây, Vanir trông có vẻ rất bóng bẩy và hạnh phúc.

Nó chắc chắn nhờ vào toàn bộ những cảm xúc đen tối, mà mỗi ngày hẳn ta có được từ Wiz.

“Thôi nào, tôi sẽ chia cho cô một số rau củ mà mình vừa thu hoạch, nên vui lên đi, Wiz. Mọi thứ sẽ ổn thôi, cô là một cô gái đoan trang, nên tôi chắc chắn là cô sẽ gặp một tên đàn ông tốt sớm thôi.”

“*hic*,*hic* Aqua-sama... Điều đó thật sự sẽ xảy ra sao? Thời gian cứ không ngừng trôi qua...”

Wiz tạm thời ngấn đầu lên khỏi quỳ sau khi nghe những lời nói của Aqua.

“Nó sẽ ổn kể cả khi cô chờ đợi. Sau cùng, không phải cô là một kẻ bất tử sao? Điều đó có nghĩa, là cô không cần phải hạ thấp tiêu chuẩn của mình chỉ vì cô đang già đi. Đó là một lợi ích rất lớn, cô không biết sao?”

Sự khích lệ ngớ ngẩn của Aqua làm cho khuôn mặt của Wiz sáng lên đôi chút.

“Đ-Đúng vậy, tôi không già đi. Tôi không cần phải trở nên tuyệt vọng hay hạ thấp tiêu chuẩn của mình.”

“Kể cả cô không già đi, tuổi tác trong sổ hộ khẩu của cô vẫn sẽ tăng lên.”

“Này, con quý kì quặc kia, ngừng nói mấy thứ không cần thiết đi! Thấy không! Wiz lại bắt đầu khóc nữa kìa!”

Cỏ vè như tôi không nên cảm thấy như vậy trong khi wiz đang khóc lóc, nhưng tôi cảm thấy có chút nhẹ nhõm sau khi nhìn thấy cảnh tượng ồn ào thường thấy trong cửa hàng.

Duke đã nói, thành phố này chắc chắn sẽ trở thành mục tiêu ưu tiên của quân đội Quý Vương.

Nhưng, ít nhất thì bây giờ, mọi thứ đều yên bình ở thành phố khỏi đầu này, và không có dấu hiệu nào cho cuộc tấn công sắp xảy ra.

Tôi thật sự mong mọi việc sẽ tiếp tục như thế này...

Ngay lúc đó,

“Này, cô định khóc trong bao lâu nữa hả, chủ cửa hàng thất tình!? Dừng cái việc buồn bực lại và mở cửa hàng để kinh doanh đi! Không

phải cô muốn giúp ta đạt được ước mơ sao? Với cái đà này, phải mất bao nhiêu thế kỉ để ta có thể tạo ra hầm ngục cho bản thân mình vậy hả? Ta có thể là một kẻ bất tử, nhưng nó sẽ không có ý nghĩa gì nếu như loài người tuyệt chủng trước khi hầm ngục được hoàn thành.”

“Anh không cần phải nói với tôi điều đó... Là một Lich, không cần biết tôi sẽ ở bên cạnh ai, cuối cùng, toàn bộ những việc mà tôi có thể làm là từ từ ngắm nhìn họ già đi rồi bị bỏ lại một mình... Kể cả sau khi con người bị tuyệt chủng, tôi chắc chắn sẽ bị bỏ lại một mình...”

Vanir thở dài khi nhìn vào một Wiz đang khóc nức nở. Có vẻ như sự cố lần này thật sự đã làm cổ đau lòng.

“Nghiêm túc đi... Cô không phải kẻ bất tử duy nhất, cô biết không? Quý tộc chúng ta cũng bất tử. Cho tới ngày hầm ngục của ta hoàn thành và những Mạo Hiểm Giả đến để tiêu diệt ta, ta sẽ ở cùng với cô, vì vậy hãy vui lên đi, bạn của ta.”

Nghe thấy điều đó, Wiz thành linh ngấn đầu lên.

“... Nói cách khác, nếu như hầm ngục mãi mãi không bao giờ hoàn thành, Vanir-san sẽ ở cùng tôi vĩnh viễn”

“Được rồi, ta sẽ đặt mục tiêu là lấy đi quyền quản lý của cô. Cô không thể hài lòng khi đối mặt với một đối thủ nữa vời như vậy đúng không? Được thôi. cũng đã lâu rồi, nhưng ta sẽ là đối thủ của cô!”

Vanir nắm cổ áo của Wiz và bắt đầu lôi cô ra phía lối vào của cửa hàng.

“Ah, chờ đã, Vanir-san! Tôi chỉ đùa thôi! Tôi xin lỗi, tôi thật sự xin lỗi! Tôi sẽ làm việc chăm chỉ! Tôi sẽ làm việc chăm chỉ mà, nên làm ơn hãy tha thứ cho tôi!”

Dưới bầu trời quan đang nhuộm màu không khí lạnh lẽo của mùa đông đang đến gần, tiếng khóc của Wiz vang vọng khắp thành phố Axel-

“-Chà, mọi thứ đều đã kết thúc tốt đẹp, thật là nhẹ người.”

“Anh nghiêm túc nói việc đó là một ‘kết thúc tốt đẹp’ sau khi nhìn thấy chuyện đó à?”

Trên đường về nhà từ cửa hàng vật phẩm ma thuật.

Chúng tôi chọn một con đường vòng để đi xuyên qua thị trấn khi trở về nhà, mua sắm loanh quanh và đem theo hàng hóa đi cùng với chúng tôi.

“... Đám cưới à... Darkness, chị là người thừa kế duy nhất của gia tộc mình đúng không, vậy không phải đã đến lúc chị nên nghiêm túc nghĩ về nó sao?”

Darkness điên cuồng đảo mắt đi khi nghe những lời đó từ Megumin.

“Cha của chị khá là thiếu hiểu, nên em có thể nói là chị được tự do trong vấn đề này hơn với những quý tộc khác... Tuy nhiên, nếu chúng ta nói về tuổi tác, người đang trong tình trạng nguy kịch nhất không phải là Aqua sao.”

“Này, Kazuma, để tôi kể cho cậu nghe vài thứ thú vị. Cậu biết không, Darkness giữ nhật ký của mình về những trải nghiệm, mà hàng ngày cô đã trải qua cùng với chúng ta ở trong phòng cổ. Nhưng nó không

phải là điểm thú vị ở đây, chỗ thú vị là có một cơ chế kì lạ ở bên dưới chỗ cất quyển sách đó, và ở trong đó cô ấy đã viết toàn bộ những tưởng tượng của mình-

“Aqua, sang đây! Cô vào đó khi nào hả? Tôi chắc chắn mình đã khóa cửa phòng của mình cẩn thận! Cô biết được bao nhiêu hả?”

Aqua đã bị lôi đi bởi Darkness trước khi có thể hoàn tất câu chuyện thú vị của mình.

Ngay khi chúng căn biệt thự vào trong tầm nhìn, Megumin đột nhiên nói gì đó.

“Kazuma, trong tương lai anh muốn có bao nhiêu đứa con?”

“Pfft!”

Tôi không thể ngăn bản thân phụt ra một mớ nước bọt như để trả lời cho câu hỏi bất ngờ của Megumin.

Thành thật thì, tôi không ghét trẻ con cho lắm.

Nếu như phải chọn, tôi sẽ nói là mình thích chúng.

Nhưng, mới mấy hôm trước tôi đã mua vài thứ từ Vanir, để ngăn cho tai nạn đó không phải xảy ra.

Trong khi tôi đang đau đớn tìm một câu trả lời đúng cho câu hỏi này, tôi để ý thấy hình bóng ai đó đang đứng đợi chúng tôi bên ngoài biệt thự.

Đó là một Hồng Ma Nhân đang mang một giỏ quà lớn trên tay của cô ấy.

Chỉ có duy nhất một người sẽ mang mấy món quà như vậy mỗi khi đến chơi.

“Này, không phải đó là Yunyun sao. Cậu đến đây chơi và đọi bọn mình vì bọn mình đi ra ngoài sao? Chúng ta nên chơi gì hôm nay nhỉ? Hôm nay, mình đang rất phấn khích sau khi nhìn thấy ma pháp Explosion của ai đó, nên tại sao chúng ta không tiến đến cái hồ và xem ai là người bắt được nhiều cá nhất nhỉ...”

Hmm, có gì đó kì lạ ở Yunyun.

Chờ đã, có khi nào bốn cũ soạn lại nữa chẳng? Có phải em ấy ở đây để kéo tôi vào mấy thứ phiền phức nào khác nữa à?

Tôi có khả năng học hỏi từ những kinh nghiệm, em có biết không?

“Umm, ừ thì... Em có một yêu cầu cho Kazuma-san...”

Biết ngay mà.

Nhưng Megumin xen vào giữa hai chúng tôi, như thể em ấy đang cố bảo vệ tôi.

Đôi mắt em ấy sáng lên một màu đỏ tươi. Em ấy di chuyển mặt mình lại gần Yunyun đến mức mà mũi của họ gần như chạm vào nhau, và với một tông giọng đe dọa, nói lên,

“Cậu muốn gì ở Kazuma? Tại sao mấy người luôn đến tìm sự giúp đỡ của anh ta mỗi khi bản thân gặp rắc rối vậy hả? Bộ mấy người không biết xấu hổ à?”

“Mình đã thất bại hai lần trong cuộc thử thách bởi vì cậu, nên mình không thể thất bại thêm lần nữa!!!”

Tiếng hét của Yunyun vang vọng khắp bầu trời đầy ánh nắng-

Lời bạt

Cảm ơn vì đã mua tập 13 của bộ truyện kono subarashii sekai ni shukufuku o!

Thời gian thật sự trôi qua rất nhanh chóng. Đã được bốn năm rồi khi tôi ra mắt công chúng với tư cách tác giả của bộ truyện này.

Sau khi đã làm được đến vậy, tôi sẽ nói rằng mình là một trong những tác giả kì cựu, nên một chút bướng bỉnh trong tôi có thể được tha thứ bởi những nhà biên soạn.

Đột ngột yêu cầu họ đến thế giới giả tưởng, rồi chụp hình những con goblin thật sự, để có thể cung cấp cho tôi những tài liệu tham khảo khiến tôi có thể dễ dàng làm việc, và bao trọn ga Shinjuku trong một ngày để tôi có thể chơi trốn tìm trong buồn điều khiến cũng là một khó khăn.

So sánh với điều đó, điều chỉnh hạn chót lại một chút để thời gian tận hưởng trở thành NEET của tôi bị ngăn đi, sẽ giống như lấy đi kẹo từ một đứa bé- ah, tôi không thể nhỉ? Tôi xin lỗi, từ giờ tôi sẽ làm việc chăm chỉ.

Giờ thì, tập này gần như tập trung vào Wiz và Vanir.

Bọn họ có mối quan hệ khá giống với Aqua và Kazuma, nhưng một người trong số họ không có giới tính, nên nó sẽ không bao giờ trở thành một chuyện tình bi hài lãng mạn.

Do đó, bỏ lại người chủ cửa hàng sẽ mãi mãi là (gì đó)

Dù sao thì, tập tiếp theo sẽ là về những Hồng Ma Nhân.

Liệu cô gái cô đơn với sự hiện diện cực kỳ thấp sẽ được cứu giúp, hay cô ấy sẽ phải ngừng việc tuyên bố mình là tộc trưởng tương lai của Hồng Ma Tộc?

Hãy đón xem vào tập kế tiếp.

—À, đúng rồi, tôi đã phát hành một tác phẩm mang tên “Những chiến binh sẽ được phái đi!”

Nó là một câu chuyện về chiến binh cấp dưới trong một tổ chức xấu xa, với mục tiêu là chinh phục thế giới. Để tìm thấy một thế giới mới để xâm lược, những chiến binh đó được phái đi tới những hành tinh mới.

Nó là một câu chuyện giả tưởng, nơi những chiến binh đã được phẫu thuật chỉnh sửa, chiến đấu với quý vương bằng cách sử dụng những vũ khí hiện đại.

Nếu nó kích thích sự quan tâm của bạn, làm ơn hãy nghĩ đến việc mua một ấn bản!

Dù sao, tập này đã khiến cho nhiều người gặp rắc rối, nhưng chúng tôi bằng cách nào đó đã có thể xoay xở xuất bản được nó.

Tất cả nhờ vào nỗ lực của Mishima Kurone-sensei và toàn bộ những người có liên quan.

Tôi thật sự không thể cảm ơn đầy đủ những người liên quan đến việc đưa cuốn sách này đến tay bạn.

Và, trên hết, tôi xin gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến tất cả mọi người đã mua cuốn sách này.

Akatsuki Natsume

Ngoại truyện 1:

Vật phẩm ma thuật thật sự

Vào một buổi chiều nhất định.

Tôi thoải mái dừng chân lại Guild Mạo Hiểm Giả và tìm thứ gì đó để làm, và vì một lý do nào đó, đám đông đang tụ tập tại đây.

“...? Này, vụ ồn ào này là sao vậy?”

“Oh, không phải Kazuma đây sao? Là vật phẩm ma thuật. Người bán rong chuyên bán vật phẩm ma thuật đã đến.”

Một Mạo Hiểm Giả quen thuộc nói với tôi điều đó. Tôi lập tức phản ứng lại khi nghe từ “Vật phẩm ma thuật”.

“Nó phải có nhược điểm nào đó, đúng không? Giống như sẽ phát nổ khi sử dụng, hoặc là nó sẽ ảnh hưởng đến tất cả mục tiêu một cách bừa bãi, hoặc một cách gì đó.”

“Đó là mấy vật phẩm mà Wiz-san bán, nên cậu không phải lo về việc đó. Cậu có rất nhiều tiền, sao không qua đó xem thử đi? Đồng đội của cậu đã đến đó và chọn đồ rồi.”

Quay lại với lời nói của anh ta, tôi thấy những người bạn đồng hành của mình đúng là đang ở phía đó, chọn lấy những món đồ mà họ muốn.

“Oh, Kazuma, anh tới đúng chỗ rồi. Nhìn vào những vật phẩm này xem! Nó là thuốc nước sẽ gia tăng sức mạnh ma thuật trong một thời gian ngắn! Nó không có nhược điểm! Nên em muốn mượn anh một chút tiền!”

“Kazuma-san, Kazuma-san, đây là dụng cụ vệ sinh, nó sẽ xoay vòng vòng khi được cung cấp mana. Tôi thật sự muốn mua nó. Sẽ dễ dàng hơn cho dọn dẹp nhà vệ sinh với thứ này. Oh, và nó không có vẻ là có nhược điểm.”

Tôi không hiểu tại sao họ lại phải nhấn mạnh sự thật nó không có nhược điểm, nhưng có vẻ như mấy thứ này ít nhất có thể sử dụng được.

Điều đó có nghĩa là, gia tăng sức mạnh ma thuật của Megumin thêm nữa sẽ chỉ gia tăng thêm nhiều rắc rối, và Aqua chắc chắn sẽ làm hư nó sớm thôi nếu như tôi mua nó cho cô.

Và, đứng bên cạnh họ, Darkness đang nhìn thứ gì đó trong tay mình với biểu cảm bối rối.

“Một chiếc khăn rằn có thể gia tăng sự khéo léo, huh... Mình có nên mua nó không? Không, chờ đã, nếu như vậy, đòn đánh của mình sẽ trúng đích. Nhưng, mặc khác, chúng ta gần đây đã phải đối đầu với nhiều kẻ địch mạnh mẽ...”

“Đúng vậy, mua nó đi. Mua nó ngay đi. Chính xác, tôi sẽ trả tiền cho nó, nên đeo nó vào ngay đi.”

Sau khi tìm thấy vật phẩm hoàn hảo dành cho Darkness, tôi lập tức mua nó.

“Ch-Kazuma! Không, chờ đã, thứ này có, anh biết đấy, nhược điểm...”

“Nó không có nhược điểm gì hết! Cứ đưa nó cho tôi, tôi sẽ trả tiền cho nó!”

“Ah!”

Sau khi giặt lấy cái khăn rằn từ tay Darkness, tôi nhìn sang những món hàng đang được bày bán để xem có thứ gì khác đáng để mua không.

Bọn họ nói đây là hàng bán rong, nên tôi đã nghĩ chúng chỉ có những thứ rác rưởi vô dụng, nhưng tôi đã kiểm soát để chạm tay vào được một món vật phẩm rất tiện ích.

Nó sẽ hoàn hảo nếu như ở đó có một cây trượng cho phép bạn sử dụng những ma pháp khác nhau, hay vẫn phẩm nào đó tăng cường chỉ số thông minh.

“Thật không công bằng, Kazuma! Làm ơn hãy mua đồ cho em nữa! Hay ít nhất thì cũng cho em mượn một chút tiền đi!”

“Tôi không muốn trả lại thứ này, nên làm ơn mua nó cho tôi đi! Vật phẩm ma thuật này chắc chắn sẽ rất vui! Nếu tôi đổ nước vào nó và khiến nó xoay, nó chắc chắn sẽ bắn nước ra khắp nơi. Nếu tôi có thể sử dụng tốt nó, nó có thể sử dụng như một dụng cụ để biểu diễn kỹ năng tiệc tùng giúp tạo ra cầu vồng!”

“Im đi! Em không cần thứ đó! Kể cả khi nếu như anh mua lọ thuốc đó cho em, Megumin, em sẽ uống nó ngay lập tức mà không cần chờ con boss xuất hiện! Và nó không phải món đồ chơi, Aqua!”

Đây hai người đang bám vào tôi, ánh mắt tôi rơi vào một thứ gì đó thú vị.

“Cái gì đây? Đá tê liệt?”

“Oh, cậu có cặp mắt tốt đấy, thưa quý khách. Nó là một vật phẩm đặc biệt có khả năng làm tê liệt mục tiêu một cách nhất định nếu như bị ném trúng. Điều đó có nghĩa, nó có nhược điểm...”

Ông già bán rong giải thích khi tôi nhìn vào cục đá trên tay tôi.

“Ngoài việc tỉ lệ làm tê liệt rất thấp, nó còn khá hiếm, nên chỉ có duy nhất một viên để bán. Trên hết, nó khá đắt tiền, và nó không phải là vật phẩm phụ hợp cho việc tin tưởng đặt mạng sống của mình vào nó trong một trận chiến khốc liệt... Sau cùng, nếu như việc làm tê liệt thất bại, kẻ địch có thể nhặt nó lên, và lúc đó nó sẽ là sự đe dọa cho cậu. Nó và vật phẩm mà bất cứ ai cũng có thể sử dụng, nên lúc đó cậu sẽ là người có nguy cơ bị tê liệt.”

... Chính xác, Không có ý nghĩa gì nếu như đưa cho kẻ thù vật phẩm hữu dụng này.

Nếu như không có gì đảm bảo hiệu ứng xuất hiện, nó sẽ giống như đưa vũ khí của mình cho đối thủ của mình...

Ngay khi đó, tôi nhận ra một điều.

“Ông già, tôi sẽ mua hòn đá này.”

“Hả? Cậu có chắc không, thưa quý khách? Ý tôi là, là một chủ cửa hàng, nếu cậu lấy nó đi khỏi tay tôi sẽ là một điều rất tuyệt vời, nhưng...”

Sau khi đưa tiền cho ông lão, tôi quay mặt về phía Megumin trong khi tay đang cầm viên đá.

“Này, Megumin, em có muốn thử kỹ thuật mới của anh không?”

“Oh? Được thôi, chỉ cần nó không làm hại em, em sẽ không để tâm.”

Như đã mong đợi từ một thành viên của Hồng Ma Tộc. Họ hiểu sự hấp dẫn của một kỹ thuật mới.

Tôi ném đá tê liệt về phía Megumin khi em ấy gật đầu.

Vào lúc hòn đá chạm vào em ấy, tôi sử dụng kỹ năng mà mình đã chuẩn bị từ trước.

“Steal!”

“Ouch!”

Đúng như tôi dự định, trong tay tôi là...

“Này.”

“Không phải nó, nghe anh nói đã.”

Với quần lót của Megumin trong tay, tôi ngay lập tức chối bỏ nó.

“Kỹ thuật mới của anh cho phép việc thu hồi hòn đá tê liệt ngay sau khi nó trúng vào đối thủ. Nó là kỹ thuật cho phép anh ném đi hòn đá tê liệt một cách không có giới hạn. Kỹ năng Steal của anh có một thói quen kỳ lạ là nhắm vào vật phẩm đắt tiền nhất. Nói cách khác, đó là lỗi của em khi mặc mấy cái quần lót đắt tiền này!”

“Em không mặc quần lót đắt tiền! Thật ra, em không thể di chuyển!”

Ngay lúc đó, tôi để ý thấy bầu không khí xung quanh mình bắt đầu trở nên kì lạ.

“C-Cậu nghĩ ra một kĩ năng tuyệt vời đó, làm tê liệt ai đó sau khi ăn cắp quần lót của họ...”

“Cậu là một con quý... Không, so sánh cậu với bọn chúng là xúc phạm đến quý tộc...”

Oh, chết tiệt, tôi nghĩ mình đã dựng thêm một câu chuyện về Scumzuma.

“Nói đi, Kazuma... Tôi phải trả bao nhiêu tiền để trải nghiệm kỹ thuật mới đó của anh?”

Darkness nhìn vào hòn đá tê liệt trên tay tôi với một biểu cảm ghen tị.

“Tôi sẽ không dùng nó lên cô cho dù cô có trả nhiều tiền đến mức nào! Ông già, tôi muốn trả hàng! Này, Aqua, đừng có làm bộ là cô không biết tôi, giúp tôi gây áp lực với ông ta để trả hàng nào!”

Hôm nay, danh tiếng của tôi lại bị một lần nữa bị giáng vào một đòn thật mạnh.

—Sau đó, tôi đưa Darkness cái khăn rằn tăng cường sự khéo léo, nhưng đương nhiên, cô ấy vẫn không thể đánh trúng bất kì thứ gì

Ngoại truyện 2:

Mặt trăng mùa đông là...

Hai Hồng Ma Tộc nhìn chăm chăm xung quanh khu vực trống trải bên ngoài thành phố trước khi thì thầm với nhau.

“Cậu đã ở đây, Megumin. Cậu có vấn đề gì không? Cậu không bị ai đó nhìn thấy, đúng không?”

“Đừng lo, mình đã xác nhận là không có một ai theo sau, trước khi đến đây, và mình cũng hỏi kế hoạch của mọi người trong hôm nay rồi. Kazuma đã nói là không muốn bị đánh thức trước khi trời tối, Aqua thì đã chạy đến bờ sông để thu thập mấy hòn sỏi trông có vẻ thú vị, và trong thời gian rảnh rỗi gần đây, Darkness đã đi quan sát đội kỹ thuật đi lấp đầy miệng hố mà một con quỷ đã tạo ra do phép Explosion vào tối qua.”

Nó thật sự hữu dụng khi có kỹ năng đọc môi vào những lúc như thế này.

Bất kể khoảng cách, miễn là tôi có thể nhìn thấy miệng của họ, tôi có thể theo dõi cuộc trò chuyện của họ.

“Hãy chắc chắn cậu sẽ xin lỗi Darkness-san đằng hoàng sau việc này nhé, được không?”

“Sau vụ này thì quên đi, kể từ tối qua, mình đã bị thuyết giáo bởi chị ấy cho tới tận sáng. Mình kịch liệt phủ nhận và yêu cầu chị ấy cho xem bằng chứng, nhưng có vẻ như việc đó chỉ khiến mọi việc trở nên tệ hơn.”

“Mình không biết tại sao cậu lại phụ nhận việc đó đến như vậy, nhưng thôi bỏ đi. Hãy nhanh chóng hoàn thành việc này trong khi không có ai ở đây.”

Nói ra điều đó, yunyun bắt đầu chồng những viên gạch lên khu đất trống nơi dường như có vẻ là một cái lò đơn giản.

Megumin đặt cái nồi và em ấy mang theo lên trên cái lò ấy, và lấy ra thứ gì từ đó.

“Màu sắc và hương thơm này... Mình không thể tin là cậu có thể tìm cách chạm tay vào được thứ này...”

Yunyun trưng ra một biểu hiện rất say sưa sau khi ngửi cái lọ.

“Nếu như mình phải nói, thì nó đúng là vật phẩm cao cấp. Heheh, chuyến này chắc chắn sẽ trở thành nghi thức tốt nhất từ xưa đến nay!”

Vói vè thỏa mãn, cả hai gật đầu vói nhau trước khi ném những vật phẩm mà họ mang theo vào trong cái nồi và châm lửa bên dưới đó.

“Hehehehehe... Đúng vậy, giờ chỉ còn lại kỹ thuật bí mật đã được truyền lại qua nhiều thế hệ Hồng Ma Tộc...”

Lén lút đi đến chỗ Megumin vào lúc em ấy lẩm bẩm về một thứ kì lạ trong khi khuấy cái nồi, rồi hỏi,

“Kỹ thuật bí mật nào vậy?”

“AHHHHH!”

Hai người bọn họ hét lên một cách bất ngờ sau khi nghe thấy giọng tôi và nhanh chóng xoay người lại.

“K-K-K-Kazuma, đừng có dọa em như vậy! Không, chờ đã, không phải nó, anh đang làm gì ở đây!?”

“Điều này thật tệ, Megumin! Một người khác đã nhìn thấy những thứ ở trong nồi!”

Tôi không biết họ đang thực hiện nghi thức đáng ngờ nào, nhưng hai người họ lại hoảng loạn sau khi nhìn thấy tôi.

“Chết tiệt... Giờ anh đã thấy nó, bọn em không còn lựa chọn nào khác. Cậu nên thu thập quyết tâm của mình, Yunyun.”

“L-Làm sao mà việc này...”

“Hai người, chờ một chút, cả hai không nghĩ đến việc làm điều gì đó nguy hiểm, phải không!? Nếu nó là một loại nghi thức bí mật đã được truyền cho Hồng Ma Tộc, anh có thể giải vờ không nhìn thấy nó, nên hãy bình tĩnh và nói chuyện nào!”

Nhìn thấy tôi từ từ rút lui, hai người họ nhìn nhau rồi gật đầu.

“... Đúng rồi, tại sao anh không giúp bọn em, Kazuma? Em sẽ cho anh một phần của món lẩu thỏ bí mật của Hồng Ma Tộc nếu anh giúp đỡ.”

“Đúng vậy, nó là một bí mật, nhưng bọn em không thể làm gì khác nếu như anh đã nhìn thấy nó. Kazuma-san, anh có thể giúp con em khuấy nồi không?”

.....

“Chờ đã, lẩu thỏ? Bọn em lên ra ngoài này, rồi làm mấy việc mờ ám và nguy hiểm đó chỉ để nấu một nồi lẩu? Không phải bọn em đang làm mấy việc như triệu hồi ác thần hay gì đó à?”

“Anh đang nói cái gì vậy hả, kazuma? Bọn em không cần mấy thứ như ác thần hay mấy kẻ tương tự. Bọn em định ngắm trăng sau khi ăn xong. Hôm nay ngày tốt nhất trong năm cho việc đó.”

... Ngắm trăng?

“Không phải bọn em nên làm việc này vào mùa thu sao? Trời đang lạnh lắm đấy.”

“Kazuma-san, trời càng lạnh, không khí sẽ càng trong lành, do đó vẻ ngoài của mặt trăng sẽ càng đẹp hơn nữa.”

Tôi hiểu rồi, đúng vậy, tôi đã nghe là bạn có thể nhìn thấy nhiều ngôi sao hơn trong mùa đông.

Tuy nhiên...

“Nó làm anh ngạc nhiên đấy. Để nghĩ về việc Hồng Ma Tộc, những kẻ không có bất kỳ khái niệm nào về thẩm mỹ và thanh lịch sẽ có truyền thống về việc ngắm trăng...”

“Này, dừng lại chút đã, anh nghĩ Hồng Ma Tộc là cái gì hả, Kazuma?”

“Cũng có những nghệ sĩ tồn tại trong Hồng Ma Tộc! Và bọn em cũng làm những việc như dã ngoại và leo núi, anh biết không!?”

Lờ đi hai người bọn họ, tôi bắt đầu khuấy mấy thứ ở trong nồi.

“Dù sao thì, tại sao lại là lẩu thỏ?”

“Bọn em cũng không biết chính xác về nó. Có vẻ như một Hồng Ma Nhân nổi tiếng từng một lần nói về việc, nhìn vào mặt trăng là nghĩ đến lẩu thỏ, hay mấy thứ liên quan đến việc đó.”

Tôi đoán đó cũng giống như một truyện cổ tích. Thế giới này đúng là có nhiều truyền thuyết bị biến dạng của Nhật Bản.

— Mặt trời đã bắt đầu lặn ở phía xa đường chân trời, và mặt trăng xinh đẹp dần dần mọc lên trên đỉnh đầu.

“Chà, em nghĩ đã đến lúc chúng ta nên bắt đầu ngắm trăng. Hai người sẵn sàng chưa?”

“Đúng vậy. Mình đã tập luyện rất nhiều để chuẩn bị cho ngày hôm nay.”

“Trời thật sự rất lạnh, nên anh muốn ăn nhanh món lẩu rồi về nhà... Và em nói tập luyện có nghĩa gì?”

Yunyun có vẻ đã nói ra thứ gì đó kì lạ trong khi tôi bị phân tâm bởi mùi hương thơm ngon bốc ra từ nồi lẩu.

“Đúng vậy, chúng ta hãy bắt đầu, Yunyun, hãy chắc chắn là cậu sẽ làm cùng mình.”

Khi Megumin nói ra điều đó, cặp đôi Hồng Ma Tộc bắt đầu hú lên về phía mặt trăng.

“Bọn em đang làm cái gì vậy!?! Anh không hiểu gì hết! Có phải bọn em đang cố hòa hợp làm một với tự nhiên!?! Hay là Hồng Ma Tộc cũng mang dòng máu của người sói ở trong người!?”

“Ngắm trăng đương nhiên là phải hú. Coi nào, Kazuma, tham gia cùng bọn em!”

“Lúc đầu nó có thể hơi xấu hổ, nhưng nó sẽ cảm thấy rất vui khi anh đã làm quen với nó. Nó giống như anh đang làm việc đó với những người đồng đội...”

Không, đây không phải là buổi ngắm trăng mà tôi muốn trải qua!

“Nhìn đi, Kazuma, mặt trăng không đẹp sao...”

“Đúng vậy, nó cũng rất nổi tiếng ở đất nước của anh, nhưng với Yunyun đang hú lên bên cạnh mình, anh không thể cảm thấy một chút xíu lãng mạn nào trong tình huống này hết!”

Mặt trăng tròn đẹp, tỏa sáng trên bầu trời của đêm đông lạnh lẽo này.

Buổi lễ ngắm trăng của Hồng Ma Tộc tiếp tục cho đến khi có một cặp cảnh sát đi tuần đến để khiển trách họ.

Ngoại truyện 3:

Cái gói đùi của bà chủ giả mạo!

Cái quái gì đang xảy ra ở đây vậy?

“Tại sao anh lại làm việc như thế này, Vanir-san!? Làm sao chúng ta bỏ nó ra đây!?! (Ta không nghĩ là cô sẽ có một sức đề kháng kì lạ với việc này! Đây là lần đầu tiên ta chiếm hữu một Lich, nên ta đã hoàn toàn không đoán trước được việc này! Giờ mọi việc đã thành ra như vậy, tại sao cô không để cơ thể và linh hồn của mình cho ta và để ta quản lý cửa hàng này?) tôi không muốn điều đó! Ai biết được cái gì sẽ xảy ra cho cơ thể tôi nếu tôi để anh làm như anh muốn!”

Cùng với Aqua, Tôi đến cửa hàng ma thuật của Wiz, và nhìn thấy cảnh này...

“Nè, hai người đang chơi trò gì vậy? nó có vui không?”

“Ah, Aqua-sama! Thực ra (Đó không phải là nữ thần rắc rối người chỉ xuất hiện vào những khoảng thời gian như thế này sao! Như người có thể thấy, chúng ta hiện tại đang rất bận, nên hãy quay về nhà đi!)”

Nghe thấy những lời của Wiz, hàm của Aqua rớt xuống vì ngạc nhiên.

Không, tôi cho rằng sẽ chính xác hơn khi nói đó là những lời của Vanir, nói thông qua Wiz trong khi chiếm hữu cô ấy.

“C-Cô...Tôi biết, về sau cô đã mang cho tôi thêm một chút trà và đồ ăn nhẹ, nhưng đừng có nghĩ bao nhiêu đó là đủ để biện hộ cho cái kiểu nói năng đó!”

“B-Bình tĩnh, Aqua-sama! Nhìn cẩn thận chút, vừa nãy chỉ là (Từ đầu, vốn không có chuyện một Lich như ta lại đi nịnh bợ để có được sự ưu ái từ một nữ thần! Trà mà ta đã đem ra phục vụ cho người vốn là hàng hết hạn sử dụng. Người không để ý à-) Tôi sẽ giận đấy, Vanir-san!”

Mặc dù Vanir đang cố gắng để làm cho mọi việc trở nên tệ hơn, sau khi nghe đoạn trước và sau, kể cả đó có là Aqua, thì cũng có thiếu hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

“Nói đi Wiz, không phải bản thân cô là một Lich sao? Làm sao cô có thể để cơ thể mình bị một con quỷ lấy đi một cách dễ dàng vậy à? Và người, con quỷ kì quặc, người thích Wiz đến mức đó sao? Người thật sự muốn dính với Wiz đến như vậy sao?”

Đúng vậy, cái mặt nạ của Vanir đang dính vào mặt Wiz.

Cũng giống như cách hắn ta chiếm hữu Darkness, có vẻ như bên trong cơ thể Wiz đang có một cuộc nội chiến, để tranh giành quyền kiểm soát cơ thể này.

“Kể cả khi cô nói vậy (Nếu như ta muốn, nếu như ta phải chiếm hữu một cơ thể, ta chắc chắn sẽ chọn một vật chứa tốt hơn và dễ dàng kiểm soát hơn!) Tóm tắt lại, Vanir-san.... Nè, chờ chút đã, Vanir-san! Sao anh có thể nói như vậy, sau khi đột ngột chiếm hữu cơ thể tôi chứ!”

“Ra là vậy. Tôi chẳng hiểu gì hết. Hay người có thể giải thích từng người một không... Nghiêm túc đấy, cái gì đang xảy ra ở đây thế?”

Mọi thứ sẽ chẳng có tiến triển gì hết nếu họ cứ như vậy, nên chúng tôi ngừng hai người ngồi bện họ lại và lắng nghe, lý do tại sao lại dẫn đến sự kiện này.

“Điều đó là... Vanir-san đã nói là anh ta muốn bán một sản phẩm mới, nhưng, đúng là anh ta đã gọi nó là một sản phẩm, nhưng... (Tại một cửa hàng nơi chủ nhân của nó cung cấp dịch vụ gói đui và ráy tai. Không phải Bà chủ này trông có vẻ tràn đầy tử tế và đủ độ cong trên cơ thể sao? Nên ta đã thực hiện một cuộc khảo sát giữa những Mạo Hiểm Giả với câu hỏi, ‘Nếu một cửa hàng như vậy có tồn tại, bạn có tới đó thường xuyên không?’. Hơn 50% bọn chúng nói là bọn chúng sẽ trở thành khách hàng thân thiết, 30% trong số đó nói là ‘hãy nhanh chóng mở cửa hàng đó đi!’, và 20% còn lại muốn dịch vụ gói đui có thể phục vụ vào cả lúc ngủ trưa. Nó được chào đón rất tốt.)”

“Đương nhiên tôi cũng sẽ trở thành một khách hàng thân thiết! Khi nào nó mở cửa? Lúc người mở cửa, người có cung cấp dịch vụ ngủ trưa và dịch vụ làm ấm giường luôn không?”

“Đừng có giỡn mặt với tôi, Kazuma-san! Từ đầu, đui tôi vốn rất lạnh, nên nó sẽ rất không thoải mái, và nó rất xấu hổ! Tôi không thể làm việc đó...! Cộng thêm, toàn bộ những Mạo Hiểm Giả đã trả lời buổi khảo sát đó chỉ đang chọc ghẹo tôi thôi!”

Mặc dù vậy, tôi có cảm giác là mọi người chắc chắn sẽ đến và sẽ sử dụng dịch vụ của một cửa hàng như vậy...

“Ta hiểu rồi, vậy nên người muốn ép Wiz làm việc đó... Nhưng Wiz rất dịu dàng và mềm mại, nên ta nghĩ nó sẽ không phải là một trải nghiệm tồi tệ. Tại sao cô không để tôi thử nhỉ!?”

“Để Aqua-sama thử... Thôi được, tôi không có vấn đề gì với nó... Nhưng trước giờ, tôi chưa bao giờ làm sạch tai cho người khác, nên...”
Nói ra điều đó, Wiz quỳ xuống, Và Aqua ngay lập tức nằm nghỉ trên đùi cô.

“... Nữa đi, cô đang làm rất tốt so với lần đầu làm việc này đó. Tôi nghĩ tôi sẽ ngủ gật nếu cứ như thế này... Này, Wiz, nó bắt đầu có chút đau đấy. Cô không cần chọt vào sâu thế đâu, cô biết không? Này, cô có nghe tôi không đấy? Nó đau đó!”

“Anh đang làm gì vậy, Vanir-san? Tôi sẽ không để anh làm như vậy đâu! (Này, Wiz, đừng có cản ta! Đây là cơ hội hoàng hảo! Ta sẽ không bỏ cuộc như vậy!)”

Và do đó, Aqua đã phải cam chịu một vết thương gần như chết người trong khi tai của cô ấy được làm sạch. Nhờ vào sự kháng cự của Wiz mà đã không có chuyện gì lớn xảy ra.

“Được thôi... Tôi hiểu là cô đã bị chiếm hữu, nhưng tại sao hai người lại không thể tách ra?”

“(Hmm, chà, về cơ bản, Lich là những tồn tại bị nguyên rửa. Sau khi chiếm hữu một thứ như vậy. Ta cũng bị nguyên rửa luôn.) Đừng có làm như tôi là một vật phẩm bị nguyên rửa vậy!”

Hmm.....

“Chà, tôi khá là hứng thú với dịch vụ ráy tai gói đùi, nên tại sao chúng ta không để mọi việc cứ như thế này nhỉ?”

“Không! Nếu như tôi chia sẻ cùng một cơ thể với Vanir-san, tôi thậm chí còn không thể đi tắm! (Không cần phải lo về việc đó, ta hoàn toàn

không có hứng thú với cơ thể lồ lòa của cô, nên cô có thể yên tâm mà làm việc của mình.) Anh là đồ vô cảm! Vanir-san quá vô cảm! Anh có thể mượn sức mạnh của Aqua-sama và tìm cách tách chúng tôi ra không!?”

Nhìn vào một Wiz như sắp khóc, Aqua trưng ra vẻ mặt phiền phức.

“Nếu tôi dùng ma pháp thanh tẩy, sẽ chỉ còn một trong hai người sống sót, liệu đó có được tính là tách hai người ra không?”

“Làm ơn hãy nghĩ đến phương pháp khác! Kazuma-san đặc biệt đáng tin cậy vào những lúc như thế này, vậy nên, anh có ý tưởng nào hay không!?”

Ngay cả khi cô bất ngờ hỏi tôi, tôi vẫn không thể...

“Lúc chiếc nhẫn kẹt vào ngón tay, cô có thể dễ dàng kéo nó ra sau khi nhúng nó vào nhà phòng hay thứ gì đó tương tự.”

“Tôi xin anh, Kazuma-san, làm ơn hãy nghiêm túc hơn một chút khi nghĩ về việc này! (Tại sao cô không bỏ cuộc và mở dịch vụ gối đùi? Chúng ta có thể có được nhiều tiền hơn và cô có thể ăn những thứ tốt hơn so với bây giờ.) Không! Thêm nữa nó sẽ rất phiền phức nếu mọi thứ tiếp tục như vậy. Nói về điều đó, kể từ lúc mọi thứ bắt đầu, ừ thì... (Ah, ta hiểu rồi. Đừng lo, cô gái trẻ, là sẽ cố hết sức để không nghe bất cứ thứ gì, nên...) AAAAAAAAAHHHH!”

Nhờ vào sự lo lắng không cần thiết của Vanir, tiếng hét của Wiz đã vang vọng khắp cửa hàng.

.

.

.

— Một lát sau, chiếc mặt nạ đã được tháo ra một cách dễ dàng, sau khi
bôi một chút xà phòng

Atogaki

Coi nào,
chuyện thể này
cũng thường xảy ra.
Tôi dám chắc là cô
sẽ gặp một người
đàn ông tốt
sớm thôi.

sob...
Aqua-sama...

hic

Hai người
họ hợp nhau
đến bất ngờ...

AA
*
2017.12

Một người cần phải trải qua thử thách khó khăn đã được truyền lại từ xa xưa để trở thành tộc trưởng của Hồng Ma Tộc. Và có điều kiện để tham gia vào thử thách này.

Nè, Kazuma, mấy món khô có thích hợp làm đồ ăn vặt không!?

Điều kiện là người đó cần phải mang theo người cộng sự mà mình tin tưởng.

Nè, Aqua, Chỉ ăn mấy món ăn vặt khô khô sẽ làm cô khát nước đó. Hãy mang theo một số hoa quả và mấy thứ giống vậy nữa.

Tôi có thể tạo ra nước sạch, Nên cô không cần mang theo đồ uống đâu!

COMING SOON!!

N-Nên, ai sẽ làm cộng sự của em...!

GIFTING this
WONDERFUL
WORLD with
BLESSINGS! 14